

02

grafický design

historie

- 01 Předchůdci grafického designu / pravěk**
- 02 Piktogram a obrazové písmo**
- 03 Vývoj knihy a vznik knihtisku**
- 04 Historie značky a firemní identity**
- 05 Vznik litografie**
- 06 Secese / Arts and Crafts / Vídeňská secese**
- 07 Moderní umění / Bauhaus**
- 08 Poválečná moderna / Mezinárodní typografický styl**
- 09 50. - 70. léta**

**předchůdci
grafického designu**
pravěk

Zárodky grafického designu

Otisky zvířecích tlap = vizuálně informační systém

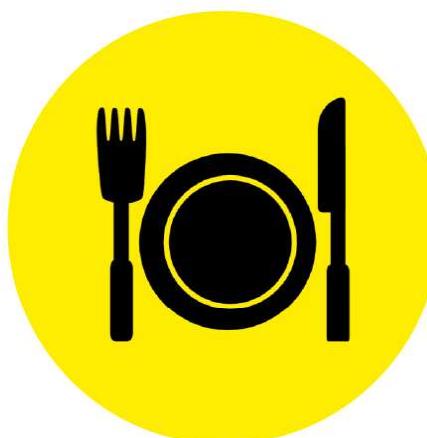
Stopař sleduje kořist dle značek

(kolem 30 000 let př. n. l.)

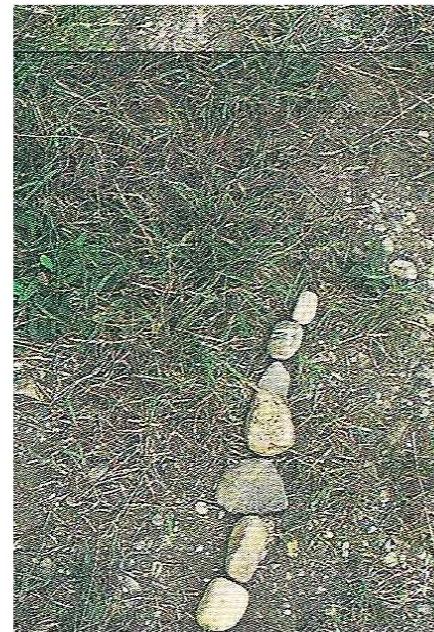
SEMIOTIKA = znak zastupuje celek, přičemž se jedná pouze o věcnou souvislost s realitou.

**potrava
nasycení
příjemný pocit**

**restaurace
nasycení
příjemný pocit**

Směrovka z přírodnin = směr lovené zvěře = První dopravní značky

Vlhká půda = zdroj vody.

Pohyb v krví = nebezpečí.

První dekódování abstraktních znaků.

První uvědomělá komunikace.

Vytvoření kódu dorozumívání tak, aby příjemce
pochopil sdělené poselství = základní princip grafického designu.

První koncept grafického designu.
Výroba pěstního klínu
(Starší paleolit 1800 000 - 250 000 př. n. l.)

Zárodky grafického designu, paleolitické umění:
Otisky lidských rukou (kolem 20 000 let př. n. l.)
Jeskyně Pech Merle, Španělsko.

Důvod zobrazení rukou není znám, **Horror Vacui?**

Lovecká magie = úspěšný lov?

Otisk rukou několikrát zopakován = první sériově množený obraz.

Přivlastnění prostoru? = 1. ochranná známka?

Provopočátek graffiti = 1. šablonový tisk.

První principy tisku. První polygrafická technika v pozitivní i negativní variantě.

**Nejstarší nalezené jeskynní malby, Indonésie
ostrov Sulavesi 40 000 let př. n. l.**

Šablonový tisk (průtisk, sítotisk) – nejstarší tisková polygrafická technika.

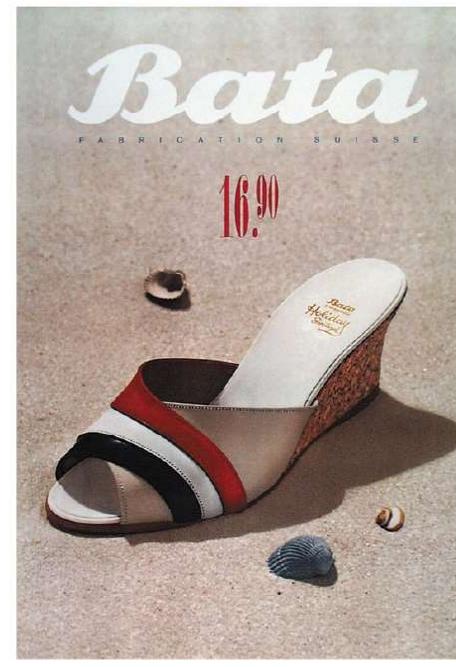
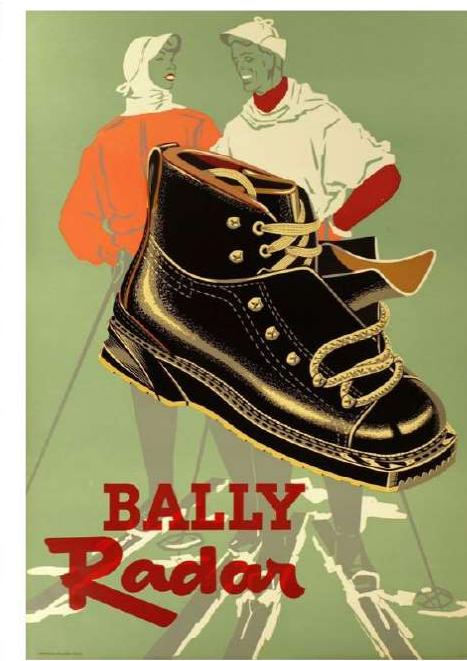
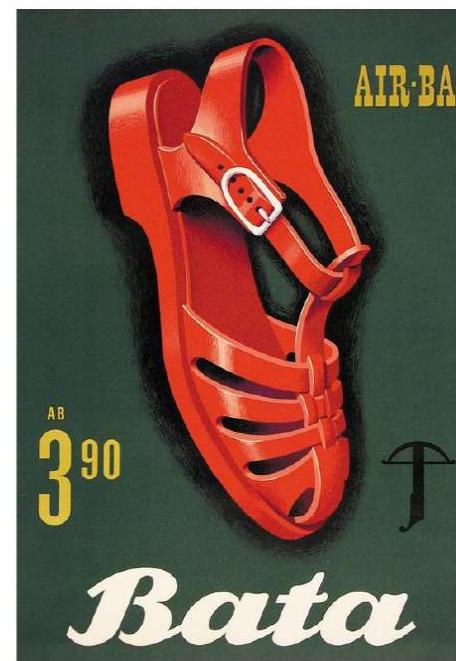
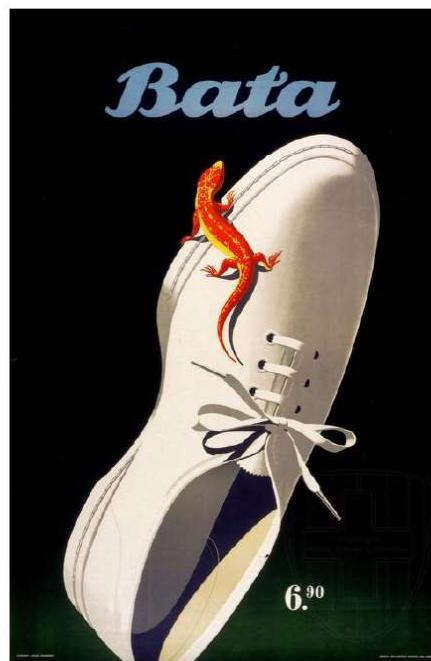
Technika založena na protlačování barvy prostupnými místy šablony (jeskyně Altamira a Rouffignac).

Serigrafie = sítotisk byl vynalezen na dálém východě (Čína, Japonsko, Korea). Znovu obnovena až ve 30. letech 20. století. **Technologie strojového zpracování byla obnovena roku 1929 v USA** odkud ji po 2. světové válce převzala Evropa. Sítotisková forma vytvořena z hedvábného vlákna. Do Československa jako první nechal dovézt tuto techniku přímo z USA **Tomáš Baťa**. Nejprve se jí využívalo především v grafice užité a v průmyslu.

Nejrozšířenější technikou serigrafie je **fotoserigrafie**: síto se opatří citlivou vrstvou na světlo a přes průhledný materiál (pauzák) se vysvítí fotografie na síto.

Hojně tuto techniku začali využívat představitelé Pop Artu (**Andy Warhol**). Dnes se používá běžně i ve volné grafice.

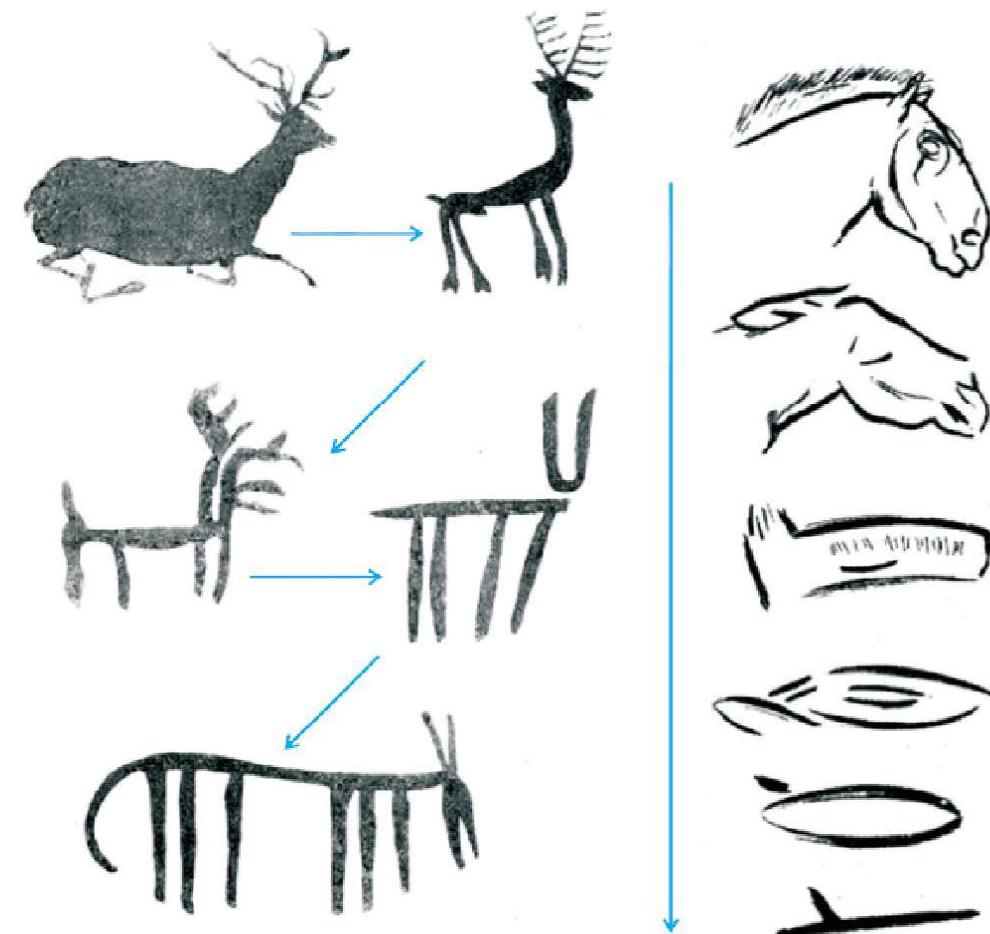

Vývoj pikogramu = předchůdce písma
jeho stylizace, zjednodušování
eidetická redukce

Co nabízí eidetická redukce jako téměř okamžité řešení v současné praxi, to v historii probíhalo ve velkých časových obdobích.

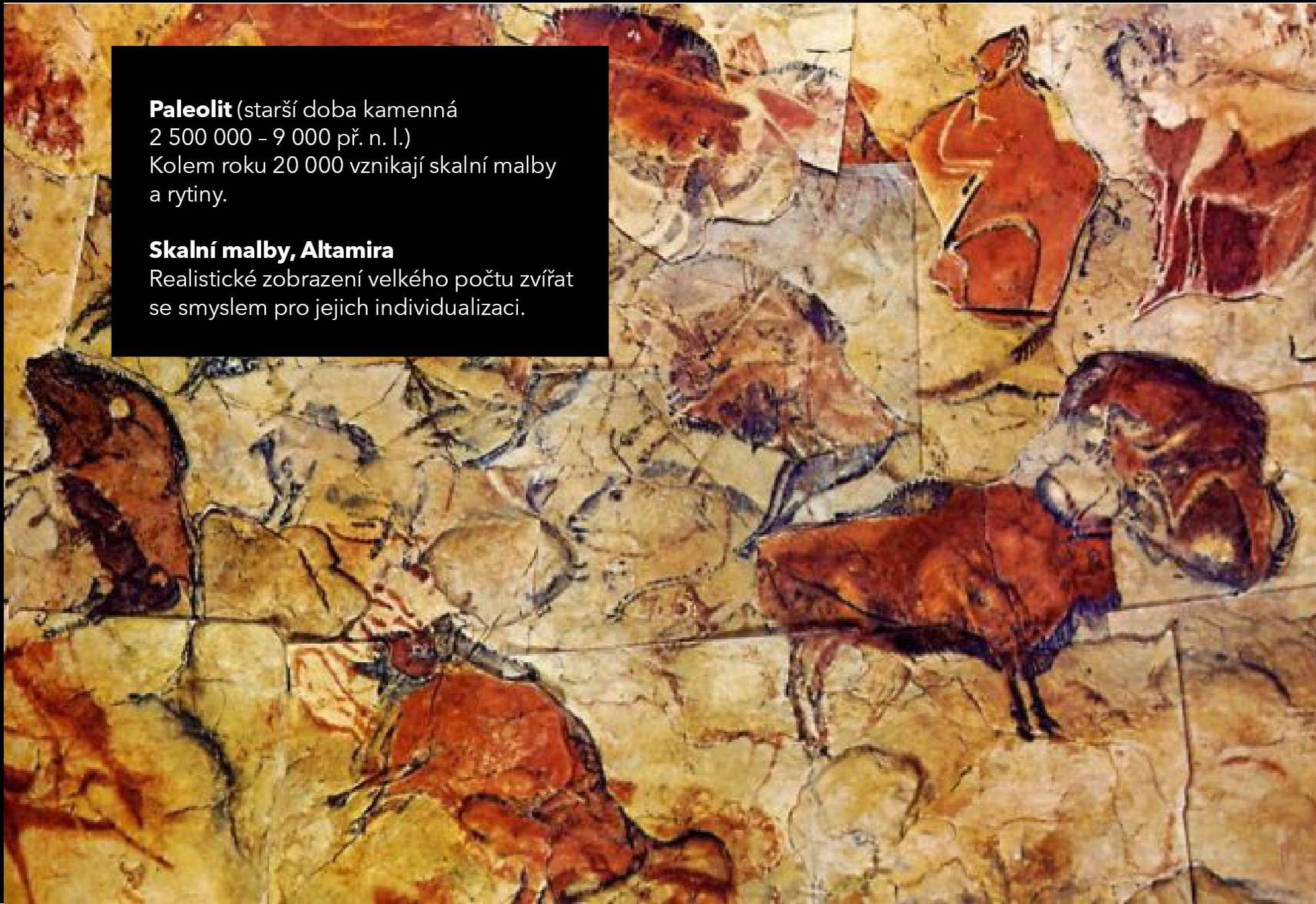
Eidetická redukce je stěžejní technikou tvorby piktogramů.

Eidetická redukce je imaginativní variace, jejímž cílem je docílit redukce fenoménu k jeho podstatě.

Paleolit (starší doba kamenná
2 500 000 - 9 000 př. n. l.)
Kolem roku 20 000 vznikají skalní malby
a rytiny.

Skalní malby, Altamira
Realistické zobrazení velkého počtu zvířat
se smyslem pro jejich individualizaci.

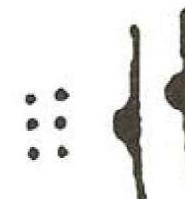
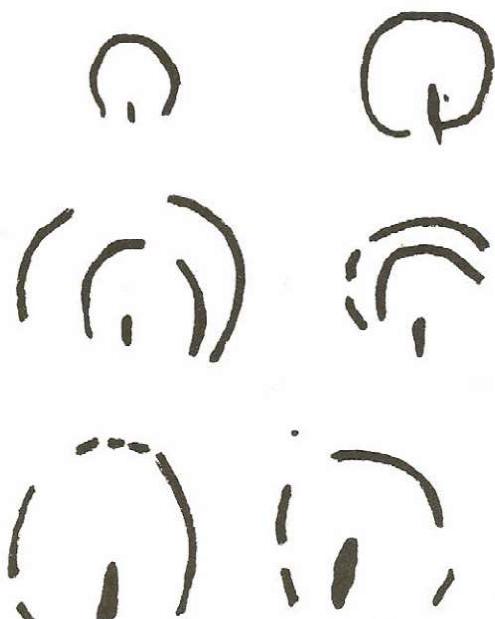

Písmu předchází paleolitické záznamy počtu či symbolů pomocí zárezů. Jeskynní malířství patrně obsahuje vyobrazení počtů měsíců (čárkami či tečkami) a **protopísmo**.

Jednoduché abstraktní znaky vyskytující se v jeskyních jihozápadní Francie:

Abri Blanchard,
Abri de Castanet,
La Ferrassie

25 000-30 000 př. n. l.

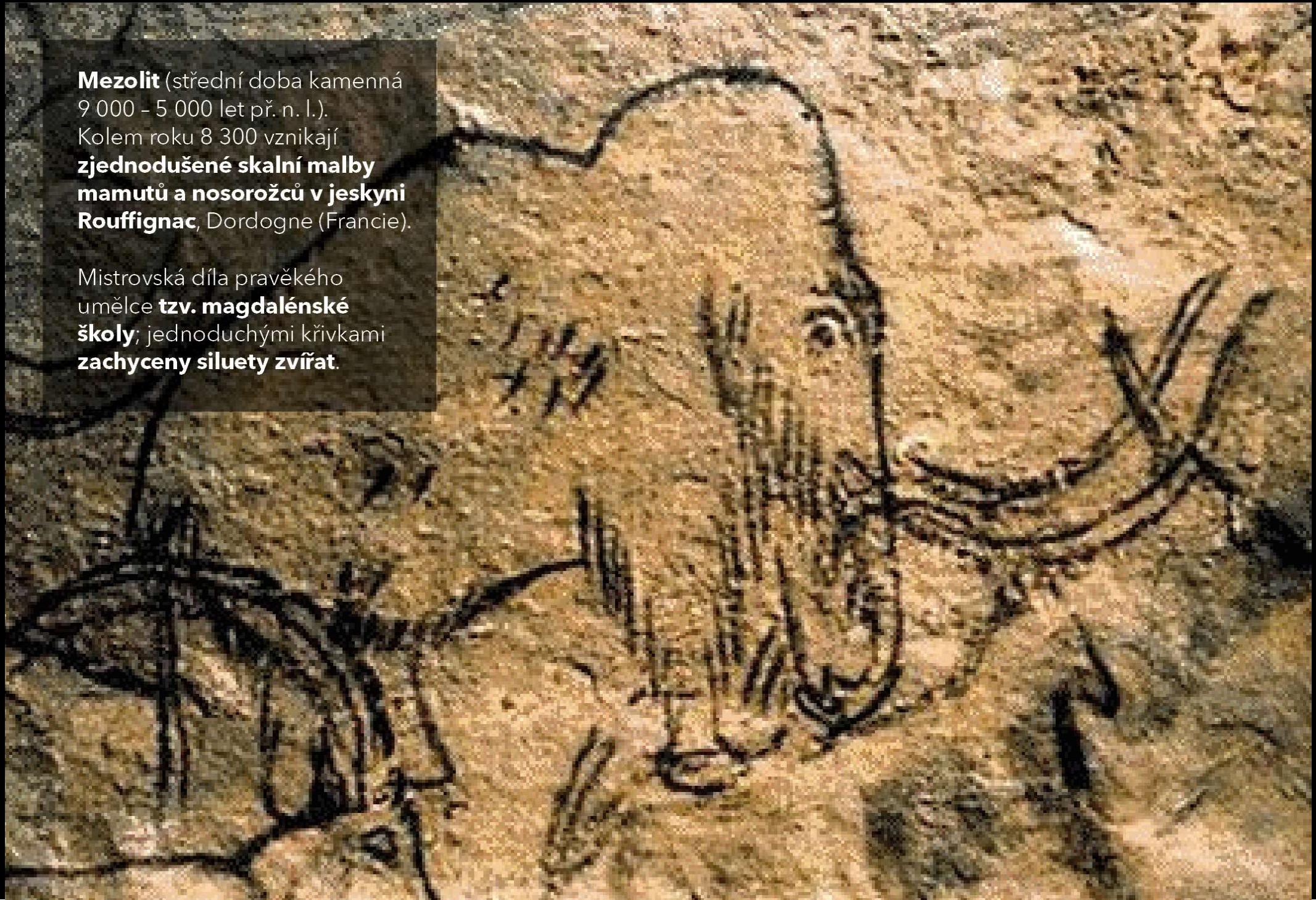

Písmu předchází paleolitické záznamy počtu či symbolů pomocí zárezů. Jeskynní malířství patrně obsahuje vyobrazení počtů měsíců (čárkami či tečkami) a **protopísmo**.

Mezolit (střední doba kamenná 9 000 - 5 000 let př. n. l.).
Kolem roku 8 300 vznikají **zjednodušené skalní malby mamutů a nosorožců v jeskyni Rouffignac**, Dordogne (Francie).

Mistrovská díla pravěkého umělce **tzv. magdalénské školy**; jednoduchými křivkami zachyceny siluety zvířat.

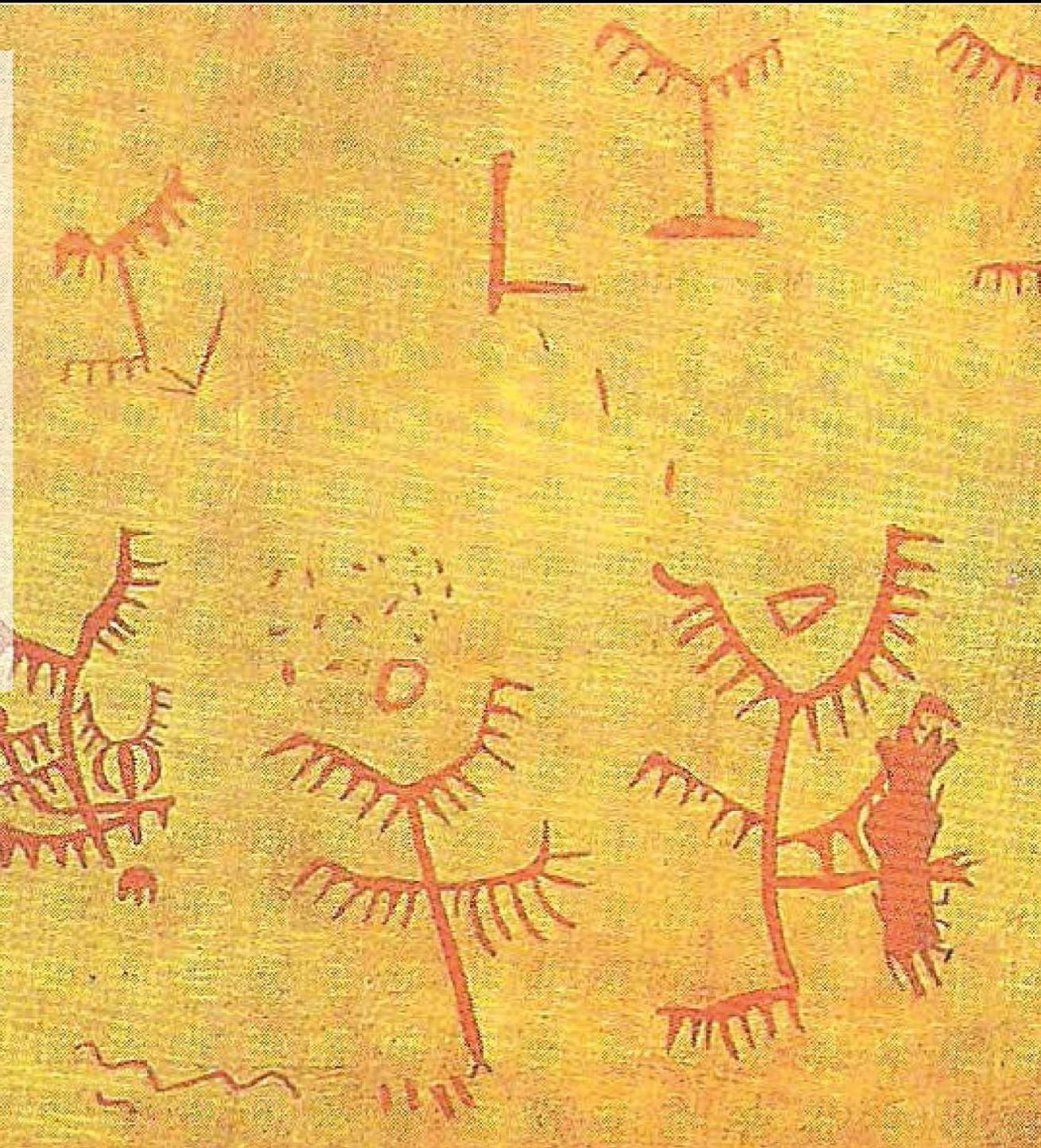
Neolit (mladší doba kamenná
5 000 - 1 000 let př.n.l.)

Dokončuje se vývoj piktogramu:
**Lidská postava zkratkovitě
definovaná několika čárami.**

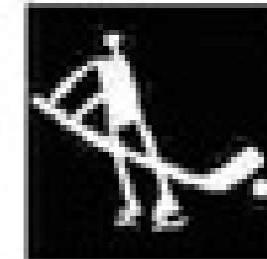
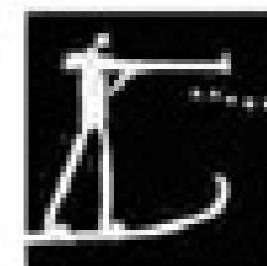
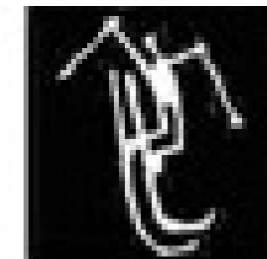
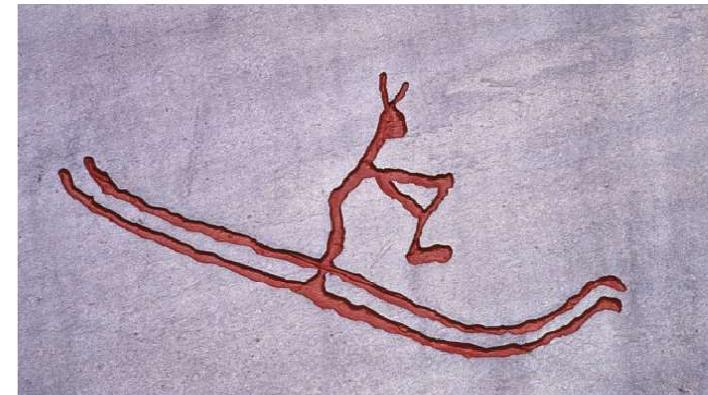
**Seskupení postav, kompozice, které
uspořádávají abstrahované obrazy
do sloupců**

**Jeskyně Almadén, Španělsko mezolit
6 000 př. n. l. a další lokality ve
Španělsku).**

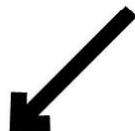
V době neolitu ZROD ORNAMENTU!

Prehistorická skalní rytina lidské postavy na lyžích (5 000 let př. n. l.) se stala předlohou pro piktogramy zimních olympijských her v **Lillehammeru, 1994.**

**1. obrazové znaky
pravěké malby
a rytiny**

Piktogram
graficky
reprezentuje
pojem

Ideogram
graficky
reprezentuje
ideu, koncept

Piktogram je symbol nebo znak, který přímo zobrazuje **konkrétní objekt** nebo **činnost**, kterou symbolizuje. význam je odvozený z jejich podoby.

Ideogram je symbol nebo znak, který reprezentuje **abstraktní myšlenku**, aniž by přímo znázorňoval konkrétní fyzický objekt.

Ideogramy se používají k vyjádření pojmu, které mohou být složitější nebo více symbolické, například emoce, činnosti nebo stavu.

==

Piktogram: Reprezentuje konkrétní **objekt** nebo činnost (např. obraz slunce představuje slunce).

Ideogram: Reprezentuje abstraktní **myšlenku** nebo pojem (např. symbol srdce představuje lásku). Může mít stylizovanou nebo symbolickou formu, která nemusí mít přímou vizuální souvislost s tím, co reprezentuje.

Piktogram

Ideogram

Kombinace piktogramu + ideogramu

abstraktní symbol nápad / idea

Piktogram = žárovka

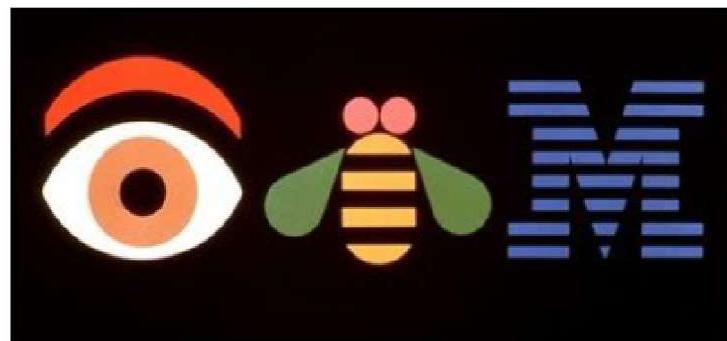
Ideogram = vyjádření činnosti =
= rozsvícení světla

1 2 3 4 5 6 7 8 9

- + = / *

& § € £ ©

První vývojové stupně písma
Vznik obrazového písma
Mezopotámie, Egypt
(4000 - 2000 př. n. l.)

Paul Rand: obálka výroční zprávy firmy IBM [**eye-bee-em**].

CUL8R

Použití silabického písma u SMS zpráv [see you later].

současné užití silabického písma

Sumerské písmo (4000 př. n. l.)

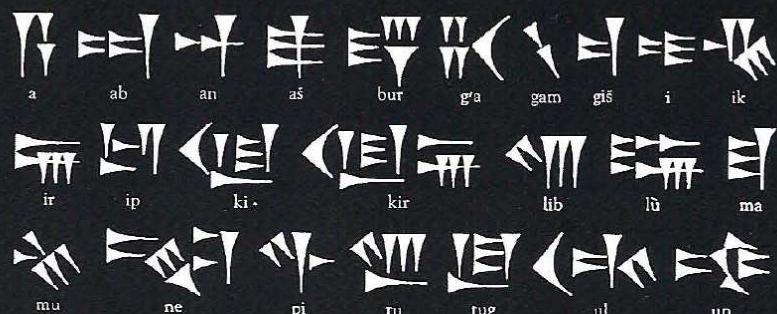
Nálezy v **Mezopotámii** na území mezi řekami Eufrad a Tigris (dnešní Irák).

Piktograficko-ideografický písmový systém
(2000 znaků).

Na konci 4000 let př. n. l. se písmo stává silabické = 600 znaků. 1 znak = 1 slabika

Silabické = znaky jako celé slabiky.

Sumerské piktogramy, okolo 3500 – 3000 pred n. l.

Sumerské slabikové písmo, okolo 2900 – 2700 pred n. l.

Rytí do hlíněných tabulek, sušení na slunci.

Psací nástroj – vytlačování dřevěným špičatým dřívkem (stylus).

1. razítka (nejdříve vznikaly ryté oblé kameny, pak válečky), 1300 – 700 př. n. l.)

1. pečetidla = 1. ochranná známka = 1. královské značky. Otlačovali **pečetní váleček** do hlíněných tabulek jako potvrzení platnosti vládních či náboženských dokumentů.

Pečetní válečky majitelé nosili jako ozdobu na krku či kolem zápěstí.

Se zrodem soukromého vlastnictví **VLASTNICKÉ ZNAČKY** (označování dobytka, zboží - chleba, keramika), rozvoj řemesel a obchodu, **1. reklama**.

Spojení obrazu a písma: zákoník (socha Gudey).

Sumerský váleček 2500 př. n. l.

Socha Gudey (2200 př. n. l.), Mezopotámie

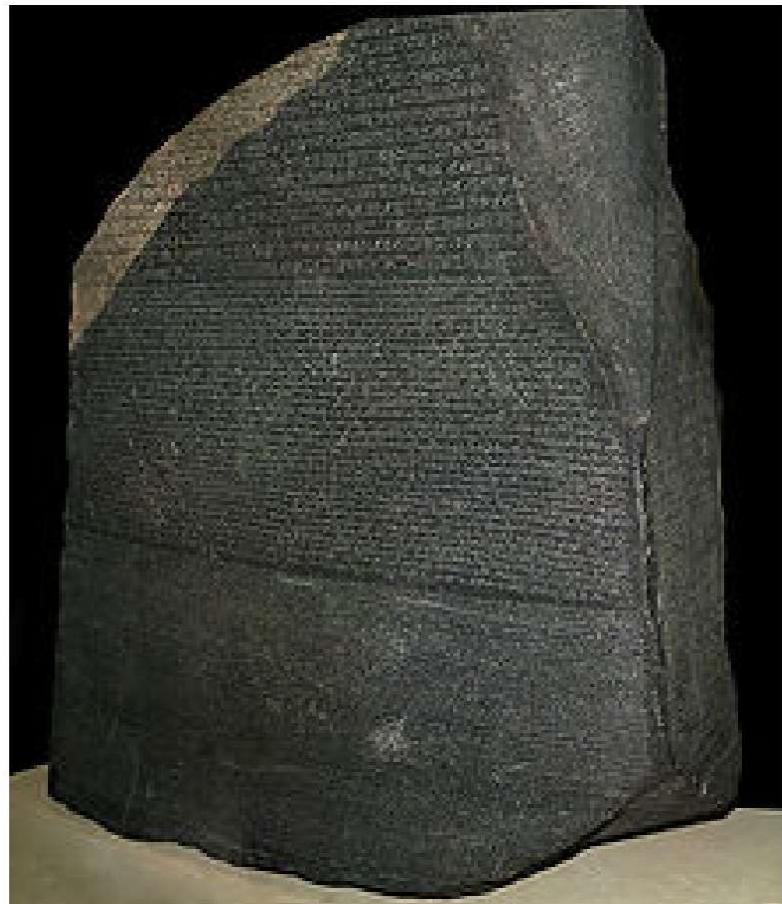
Pečetidlo (1300–700 př. n. l.)
Mezopotámie

**Spojení obrazu a písma:
Chamurapiho zákoník**

Pochází přibližně z roku 1686 př. n. l.
(uvádí se též 1750 -1800 př. n. l.).

Patří tak mezi nejstarší dochované zákoníky. Při archeologických pracích v prostoru starověkého města Súsy (dnes v Íránu) byla roku 1901 (nebo 1909) nalezena **dioritová stéla Chamurapiho zákoníku**. V horní části monolitu z tmavého kamene se nachází babylonský král Chamurapi, jak se **modlí k bohu Slunce a spravedlnosti** Šamašovi, který sedí napravo od Chamurapiho a **symbolicky mu diktuje text zákoníku, zapsaný klínopisem** v akkadském jazyce níže.

Rosetská deska (3000 př. n. l.)

Hieroglyfy (3000 př. n. l., Egypt)

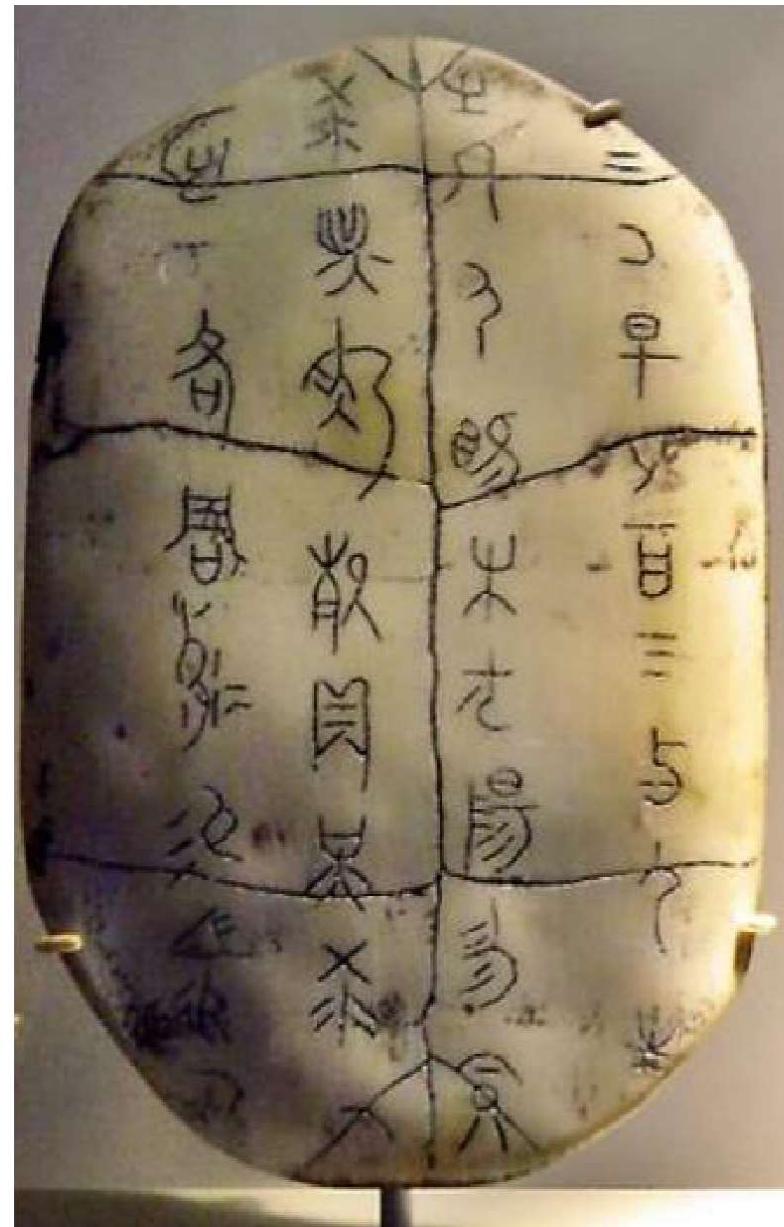
1820 rozluštil Francois Champolion **Rosetskou desku.**

Čínské písmo (dodnes) = 44 000 znaků.

Neprošlo procesem fonetizace = tedy nepřešlo
k podobě silabického písma.

1 předmět / pojem = 1 znak.

庄移因永嘗衛易益液演忼往桜恩可
仮価河過賀解格確額刊幹慣眼基寄
規技義逆久旧居許境均禁句群経潔
件券険検限現減故個護効厚耕鉱構
興講混查再災妻採際在財罪雜酸贊
支志枝師資飼示似識質舍謝授修述
術準序招承証条状常情織職制性政
勢精製稅責績接設舌絕錢祖素總造
像增則測屬率損退貸態団断築張提
程適敵統銅導德独任燃能破犯判版
比肥非備俵評貧布婦富武復複仏編
弁保墓報豊防貿暴務夢迷綿輸余預
容略留領快

Protopísmo, nález čínských symbolů na želvích krunýřích (7000 př. n. l.)

Starověk (Řecko a Řím)

4000 př. n. l. - 476 n. l.

Dipilská váza (800 př. n. l.)

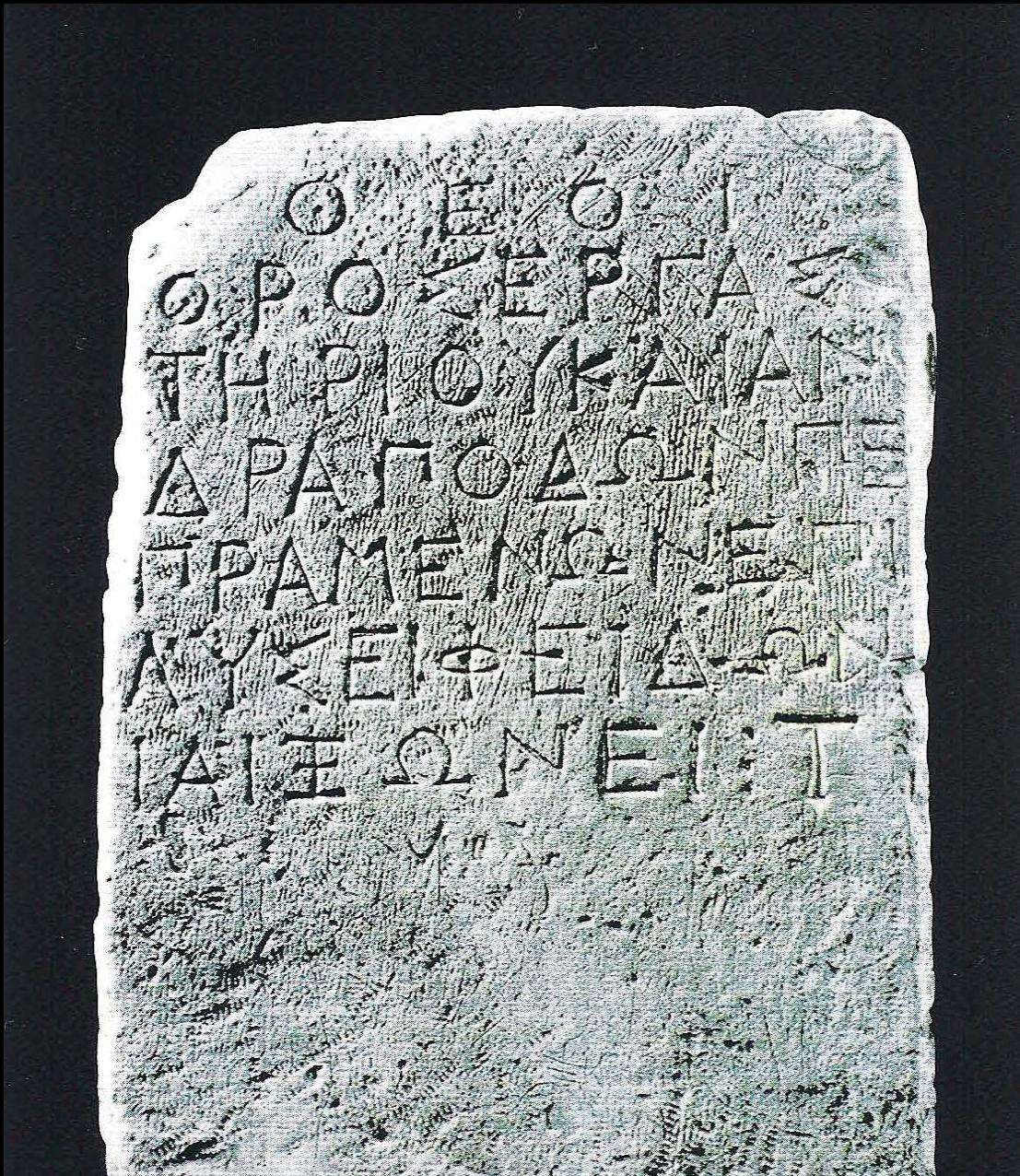
Nejstarší doklad archaické podoby řeckého písma.

Řekové **převzali fénické písmo a jeho způsob čtení zprava doleva**. V roce 600 př. n. l. zavedli tzv. **BUSTROFÉDON** (čtení textu ve způsobu orání pole = zleva doprava a následně zprava doleva).

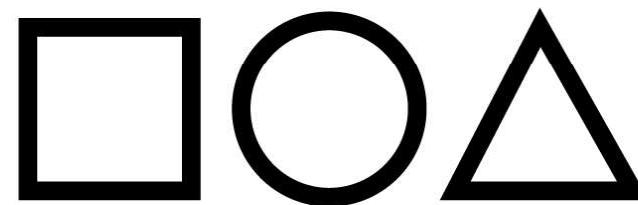

THIS EXAMPLE OF BOUSTROPHEON TEXT WAS
WRITTEN SPECIFICALLY FOR THE WIKIPEDIA
ARTICLE ON THIS OX TURNING METHOD OF
COPING A WALL WITH TEXT IN ANCIENT
GREECE AND ELSEWHERE

Řecký náhrobní kámen (400 př. n. l.)
Tesané monumentální písmo geometrizované.

Řekové geometrizovali abecedu.

Monumentální písmo tesané do kamene je odvozené od elementárních tvarů **čtverce, kruhu a trojúheníku**. Na tento princip **navazují modernisté od 20. let 20. století** (použití základních geometrických tvarů v grafickém designu i při konstrukci písma = **Paul Renner Futura**).

A B C D E F G H I J K L M N
O P Q R S T U V W X Y Z À

Písmo **Futura**: Paul Renner 1927

Spojení obrazu a písma = 1. MINCE

(800-700 př. n. l.) Obrazy živočichů, rostlin, kultovních předmětů.

Heraldické znaky v klasickém období 480-336 př. n. l., hlavy božstev.

Portrét panovníka díky perskému králi **Dareiovi**

(522-486 př. n. l.) po bitvě u Marathónu 490 př. n. l.

Město Théby mělo na svých mincích **druh štítu** používaný jak jinak než v bitvě. Na druhé straně je vyražen **trojzubec a ryba (symbol boha Poseidona)**. Na vedlejší minci je pak vyobrazen **pohár**.

Syrakusy: decadrachm, 480 př. n. l.

Mince z Atén, 5. st. př. n. l.

Euro, 2002

Město Théby

Spojení obrazu a písma = MINCE

V Římě počátek vyobrazení hlav císařů, jako rovnost s náboženskými symboly.

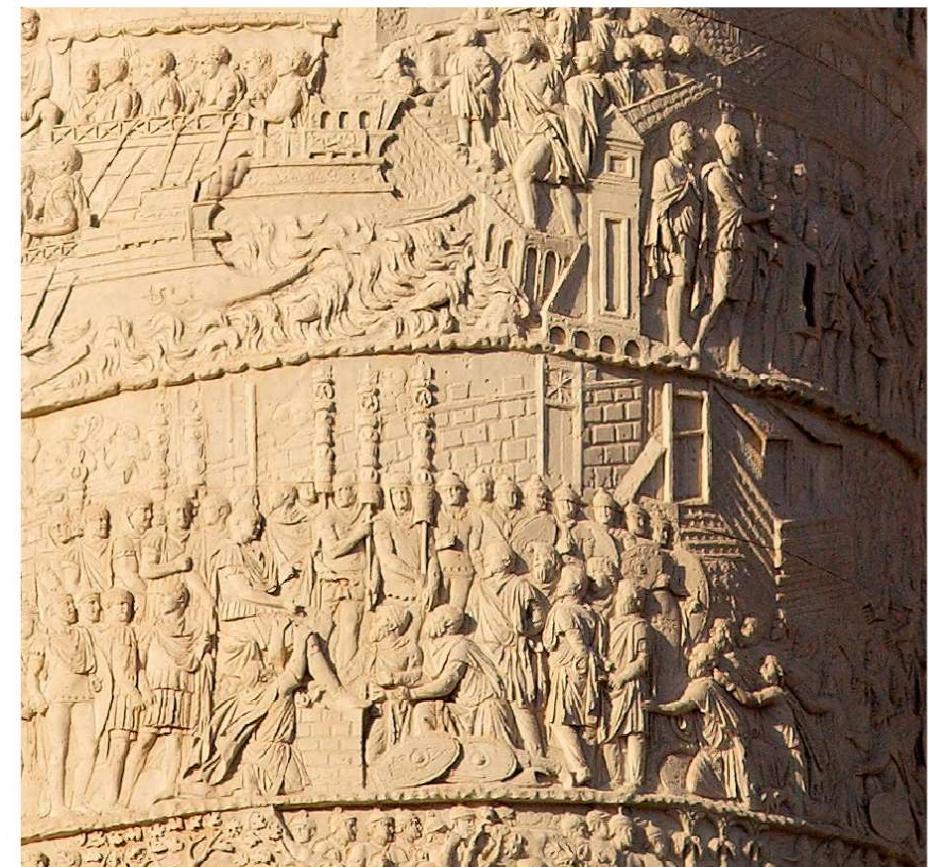
Římské mince (přelom století)

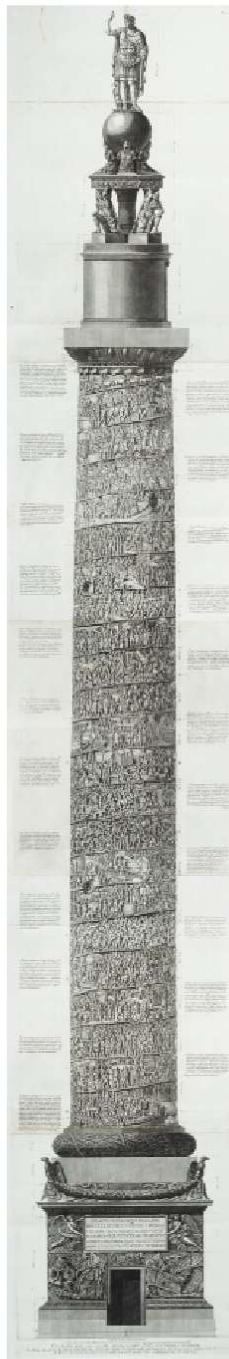
Řím císařství, Traianus (98 - 117 n. l.)

Řím císařství, Traianus (98 - 117 n. l.)

Trajánův vítězný sloup z roku 113 n. l.

Trajánův vítězný sloup z roku 113 n. l.

Vznik římské kapitály = vznik latinkové abecedy

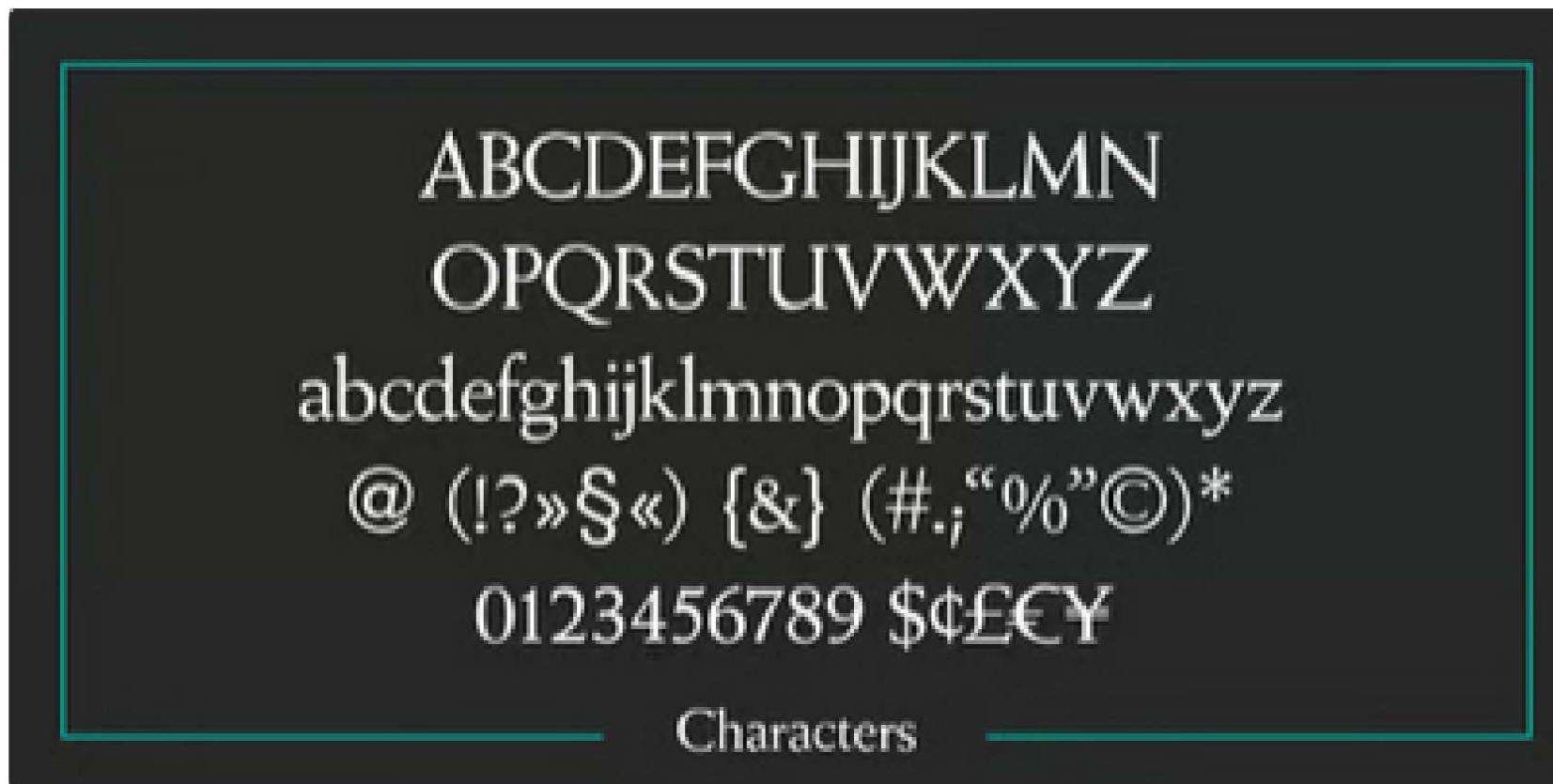
Nejstarší doklad nejdokonalejší antické podoby **souladu podoby písma a architektury** = **nápis na podstavci Trajánova sloupu v Římě z roku 113 n. l.**

TRAJAN PRO

A B C D E F G H I J K L

M N O P Q R S T

U V W X Z Y

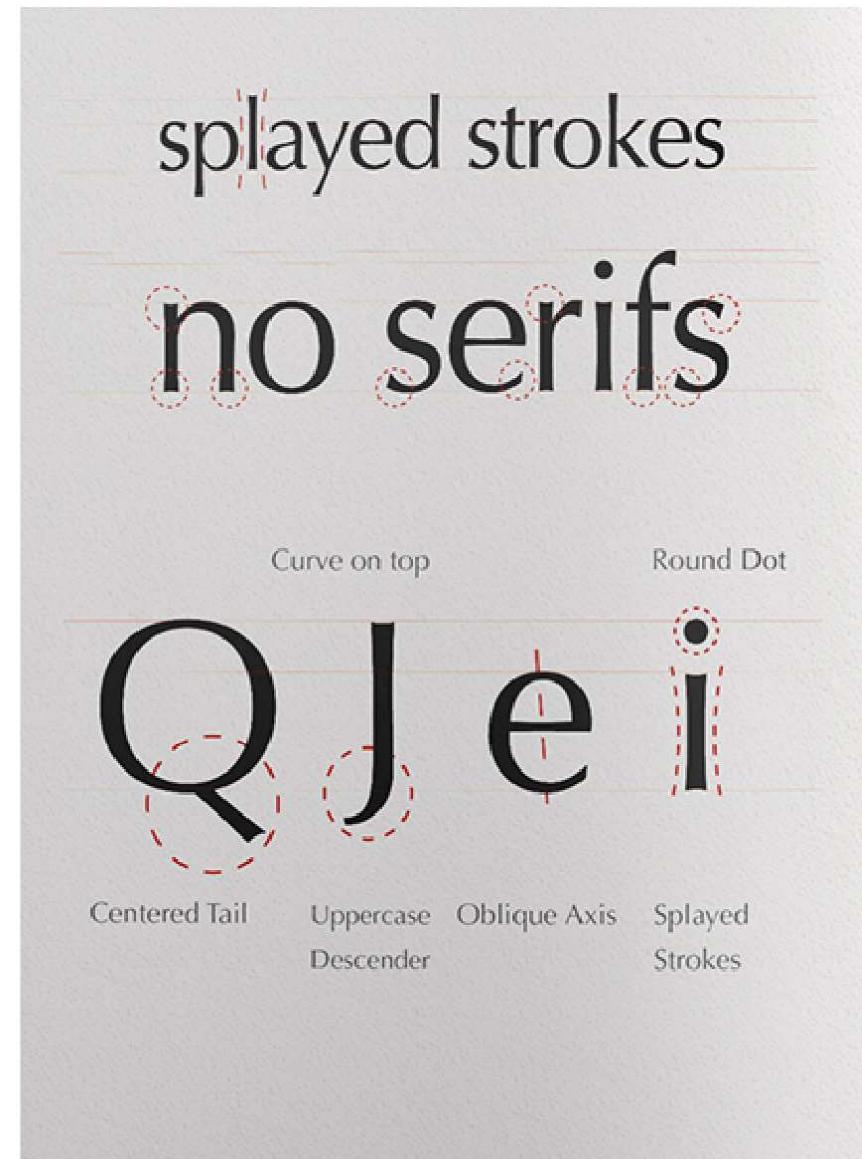
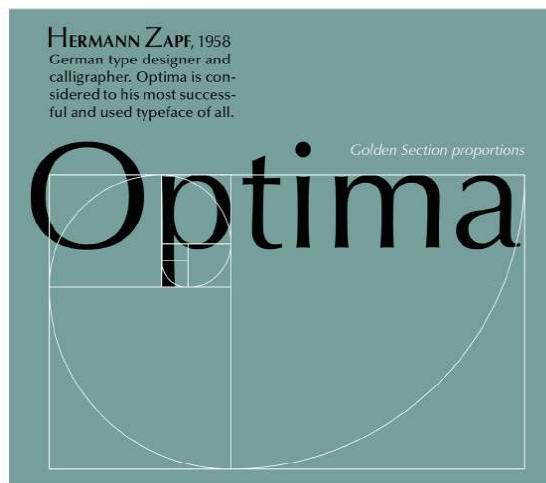

AĀBCDEFGHIJKLMNOPN

AAAABBBCCCDDDEEEFFF
GGGHHHIIJJKKKKLLMM
MMNNNOO⊕PPPQQQ
RRRSSSSTTUUVVVVW
WWWWXXYYZZZ

A B C D E F G H I J K L M N
O P Q R S T U V W X Y Z À
Å É Í Ó a b c d e f g h i j k l m n
o p q r s t u v w x y z à å é í ó &
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 (\$ £ € . , ! ?)

PRIMARY TYPEFACE
OPTIMA STD ROMAN

A B C D E F G H I J
K L M N O P Q R S
T U V W X Y Z

BRITISH AIRWAYS

QATAR
AIRWAYS القطرية

Vývoj knihy

Vynález papíru a grafických tiskových technik

Čchai Lun: **vynález papíru v Číně v roce 105 n. l.** (vytvořen z hadroviny a rostlinných vláken).

8. století vynález xylografického tisku (dřevořezu): **První tištěná kniha** (4,9 m dlouhý svitek) **Diamantová sútra vytvořena roku 868 n. l.**

10. století, tisk peněz, hracích karet, **vázané knihy**.

11. století hlíněné litery v Číně / problém se 44 000 znaky!

1276 založena první (nejstarší) **evropská papírna v italském městě Fabrianu** (funguje dodnes).

1403 v Koreji poprvé odlity litery z bronzu.

1452-1455 Johannes Guttenberg vynález knihtisku / pohyblivých liter.

První rotační stroje vznikly v 19. století a rozšířily se hlavně v USA pro tisk novin, 1. rotační stroj zkonztruoval v roce **1845 Američan Robert Hoe**.

<http://fabriano.com/en/>

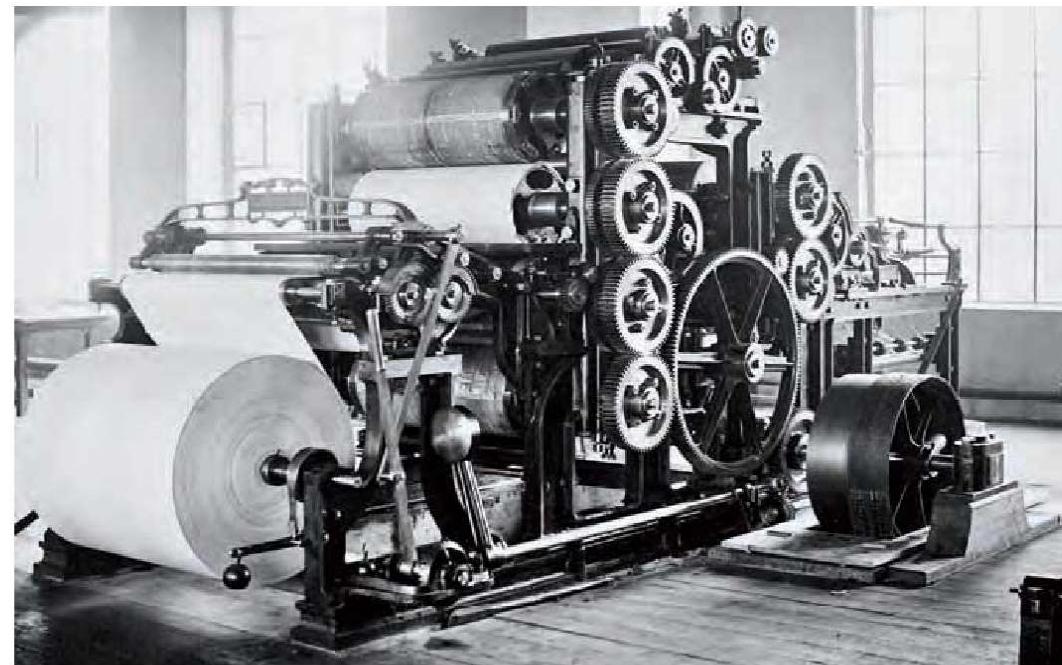
Kotoučový stroj (hov. rotačka), je typ tiskového stroje, u něhož je potiskovaný materiál odvijen z role a skrze stroj je protahován jako pás papíru.

První rotační stroje vznikly v 19. století a rozšířily se hlavně v USA pro tisk novin, 1. zkonstruoval v roce **1845 Američan Robert Hoe.**

1850 - Francouz Hippolyte Marinoni a **Němec Jacob Worms** použil **nekonečný pás papíru**, na který se dalo tisknout oboustranně. Papír navinutý na roli je levnější než řezaný na archy papíru a proto jsou náklady za papír na tisk nižší. Tato tisková technologie využívá rotačních formových i tlakových válců proti sobě, díky tomu umožňuje i tisk na obě strany zároveň.

1. tisk novin: 1853 - The Times jsou první noviny tištěné kotoučovým strojem.

Od poloviny 20. století se u rotačních kotoučových strojů stále více prosazoval **offsetový tisk.**

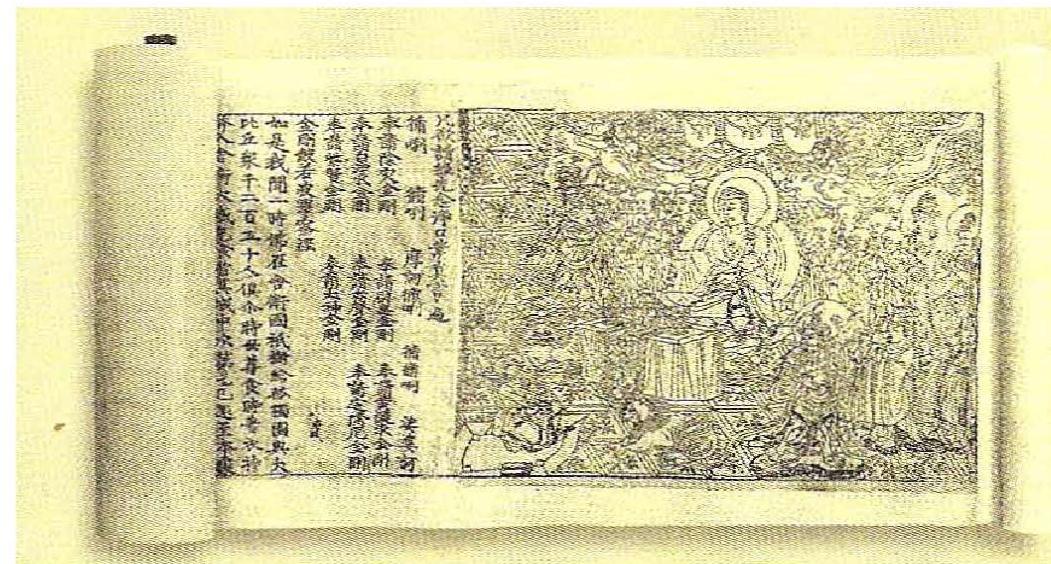

Vynález kotoučového stroje na výrobu papíru (19. století)

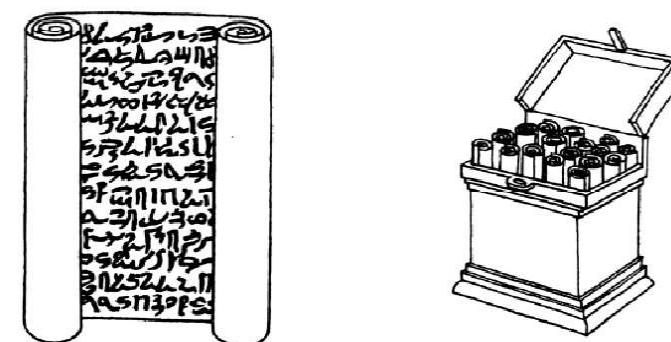
Svitek byl slepován převážně z papyrusu, ale také z kůže nebo pergamenu; popisován ve sloupcích dosahoval délky **až 20 metrů**.

Předpokládá se, že **svitek byl navinován na hulku**. Číně, jíž je připisována **první tištěný svitek = Diamatová sútra** r. 868.

Kniha se vyvinula z **kodexu**, který se jako knižní forma, známá i v mayské kultuře, vžil v pozdní antice. Jako podklad psaných textů sloužil **papyrus** (2. stol. př. n. l.) a **pergamen** (4. stol. n. l.), který se **zvlášť rozšířil ve středověku**, protože bylo **možné jej popisovat po obou stranách**, byl trvanlivější a ve své kodexové formě účelnější než svitek (který je rovněž jednou z vývojových knižních forem, používanou starými Egypťany a převzatou Řeky a Římany).

Wang Čieh: Diamantová sútra, 868 n. l. (4,9 m), Čína

Voskové destičky používali řekové a římané jako psací destičky (zvýšené okraje, do kterých se lil vosk, psalo se kovovým nástrojem (**stilusem**)).

Z používaného písma se rozvynula **římská kurzíva**. Dlouhé texty na více destičkách se svazovali do svazků (**kodexů**). Voskové destičky se vázaly do diptychů, triptychů či polyptychů. Dlouhé texty na více destičkách se svazovali do svazků (**kodexů**).

Pergamenový či papírový kodex (1. zmínky 100 n. l.).

Desky kodexů byly z bronzu či dřeva.

Voskové destičky

První kodexy

Římský triptych z voskových tabulek

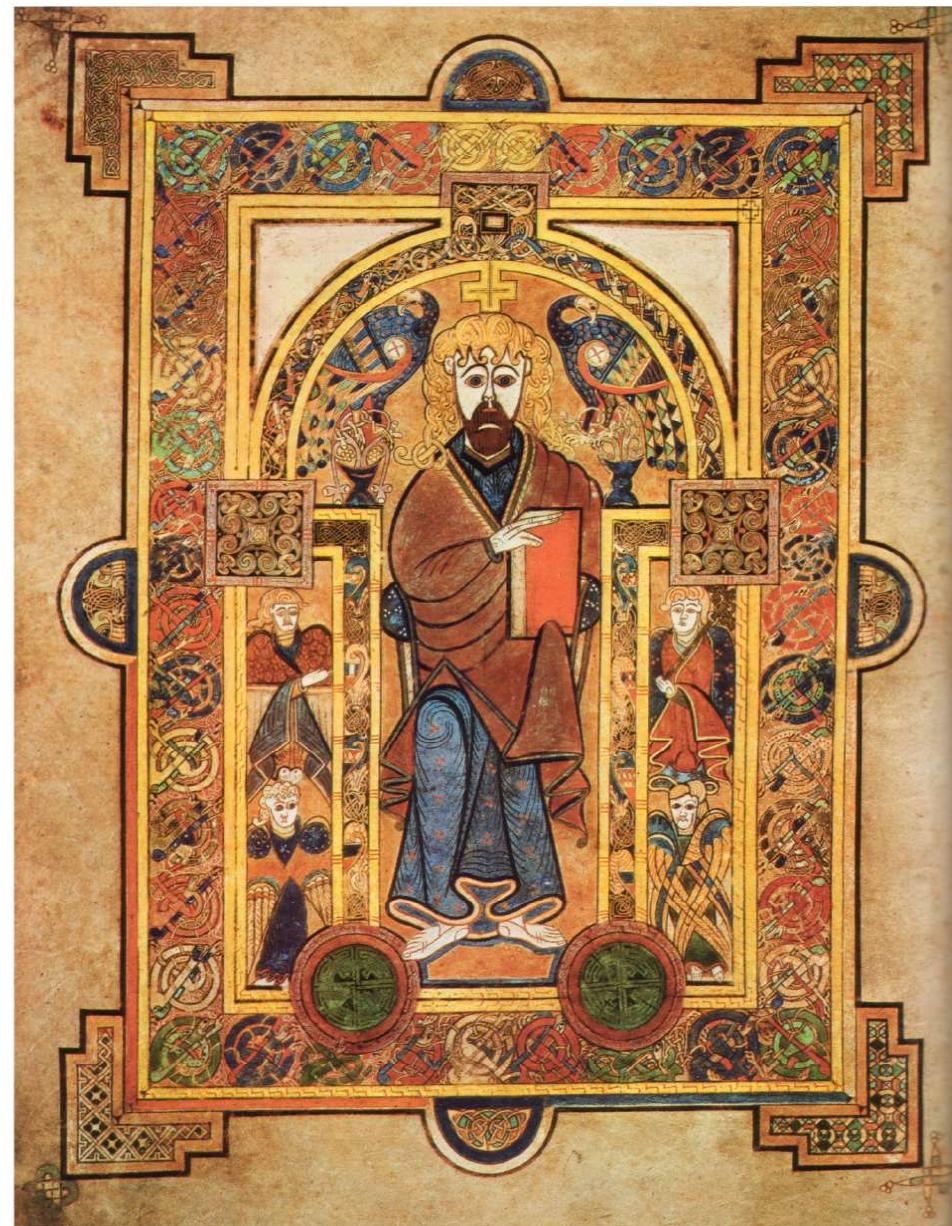

Stilus

Evangeliář z Kellsu (800 n. l.)

Evangeliář z Kellsu / bohatě iluminovaný rukopis psaný v latině. Obsahuje čtyři novozákonní evangelia společně s dalšími texty. Byl napsán keltskými mnichy a je uložen v Dublinu, v knihovně Trinity College.

Jedná se o mistrovskou práci západní kaligrafie a představuje jedinečnou ukázkou ostrovního umění raného středověku. Je často považována za nejcennější irský národní poklad.

Evangeliář z Kellsu (800 n. l.)

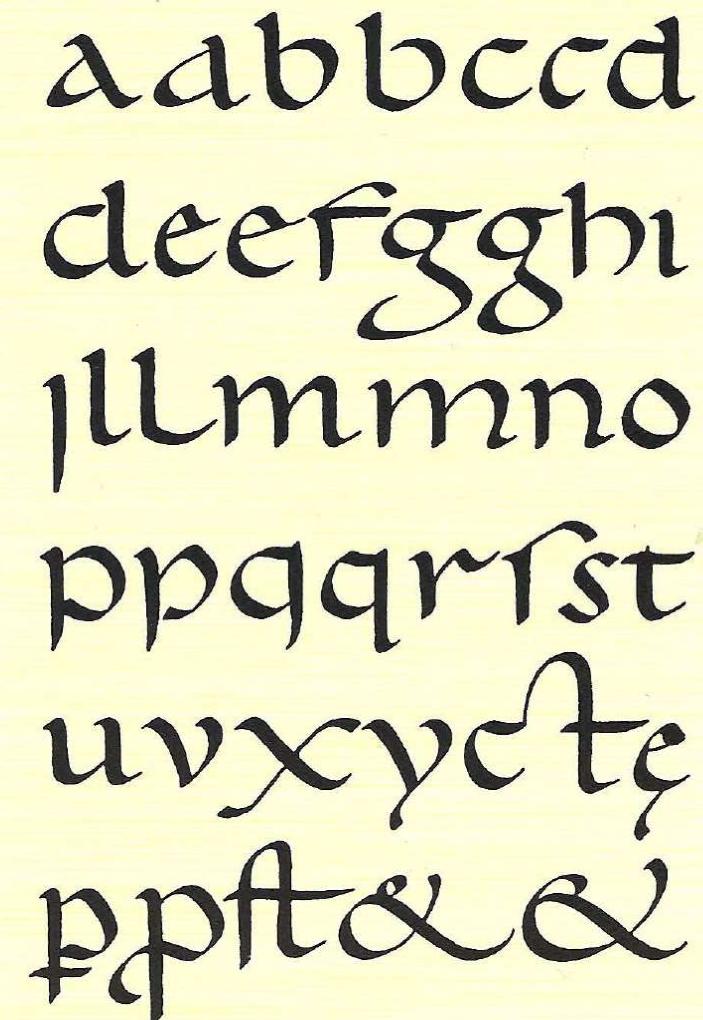
Středověké písmo (10.-12. století)

Karolínská minuskule

Karolinská minuskula vznikla v období tzv. **karolínské renesance**. Při vytváření nové abecedy sehrála důležitou úlohu potřeba **lepší čitelnosti textů**, proto se začaly jednotlivé litery od sebe oddělovat, čehož bylo dosaženo i **minoritním zastoupením ligatur** (tzv. slitek, spojení dvou znaků např. Æ, æ, œ, œ, &), typickými pro národní písma. **Stabilizovaly se tvary jednotlivých písmen**, zároveň s tím získaly pevné místo ve čtyřlinkové psacím systému. **Podoba byla dána potřebou vyšší kvantity psaní a zároveň větším důrazem na čitelnost**, což vedlo ke vzniku elegantního okrouhlého písma.

Karolinská minuskula prodělala za dobu své existence značný vývoj, proto se od sebe liší písmo počátku 9. století a vrcholná forma z 12. století.

Karolinskou minuskulou se psalo téměř v celé Evropě. Důležitými středisky karolini se ve Francii staly kláštery **Corbie, Remeš, Lyon, Saint-Denis, Fleury, Auxerre** aj. V Itálii stála v popředí např. **Verona a Nonantola**, v germánské oblasti pak **Fulda, Mohuč či Würzburg**.

aabbcccd
deefggghi
jllmmmnno
ppqqrst
uvwxyz
pft&

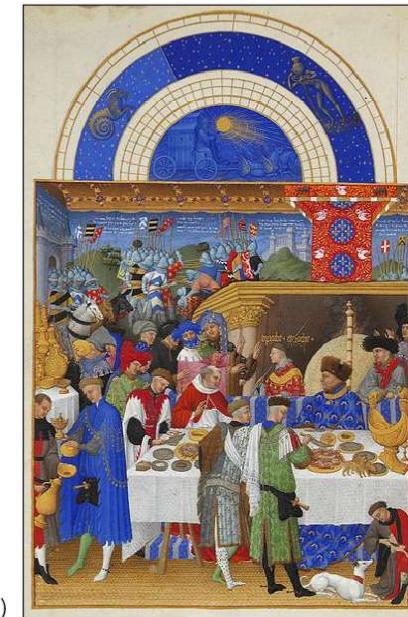
Vrcholná forma **Karolínské minuskule** (10. - 11. století)

Přebohaté hodinky vévody z Berry / soubor modliteb pro každou liturgickou hodinu dne, kterou si objednal vévoda Jan z Berry kolem roku 1412.

Kniha bývá nazývána **králem iluminovaných rukopisů** a je pravděpodobně **nejdůležitějším iluminovaným rukopisem 15. století**. Má **416 stran** a zhruba **polovina z nich obsahuje celostránkové ilustrace**, jež navzdory své poměrně malé velikosti patří k **vrcholům gotické knižní malby**.

Autory tohoto rukopisu jsou Bratři z Limburka, malíři **Herman, Jan a Paul**. Miniatury bratří z Limburka představují nejvýznamnější malířské dílo západoevropského okruhu před vystoupením bratří van Eycků; **velké miniatury měsíců, provedené ve světlých barevných tónech temperovou technikou, vyjadřují v štíhlých, protažených postavách s graciézními gesty, nádherných oděvech a v půvabných krajinných pozadích zjemnělou kulturu nejpřednějšího evropského dvora.**

Na ilustrace a iluminace raného středověku navázalo hnutí ARTS AND CRAFTS!

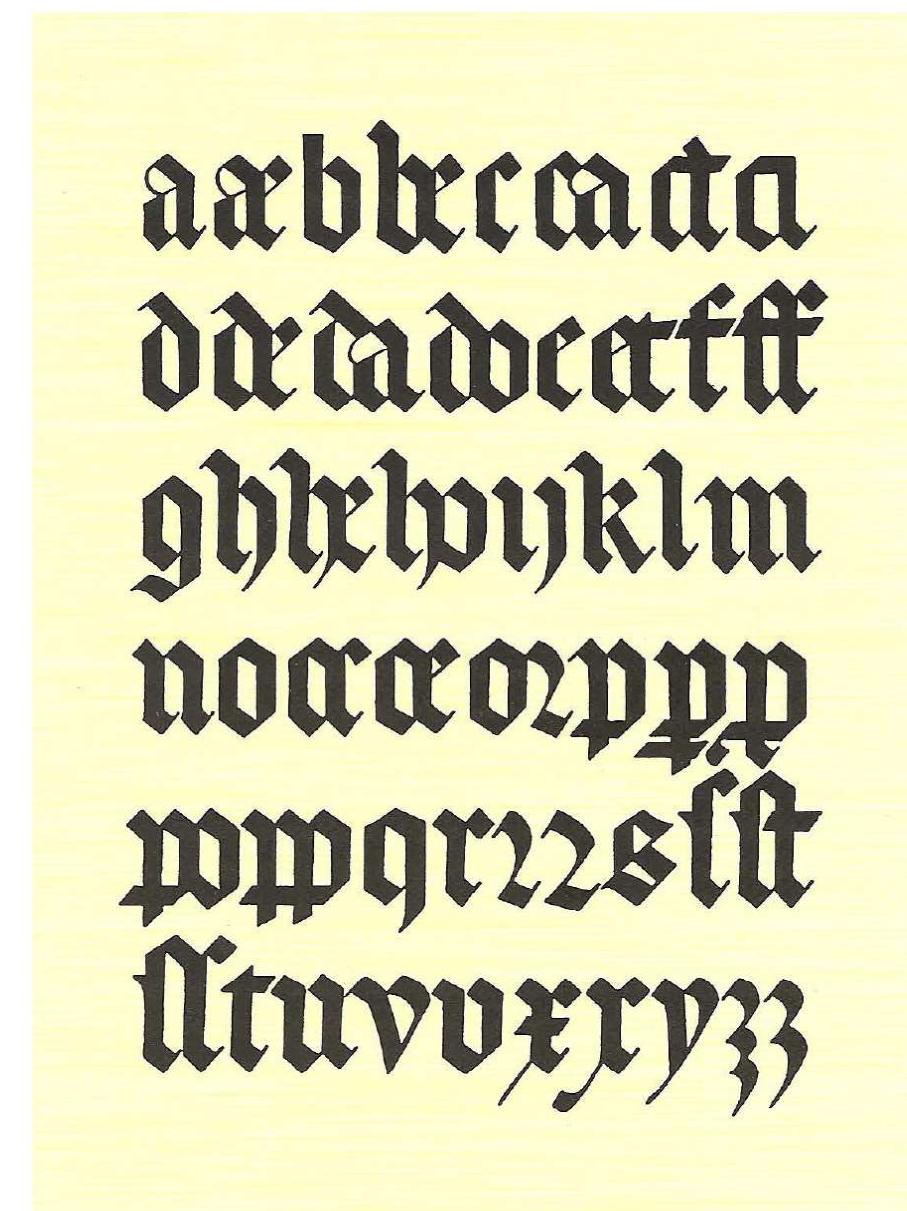
Bratři z Limburgu, knižní malba: **Přebohaté hodinky vévody z Berry** (1412-1416)

Textura (1450)

Gotické tiskové písmo. Užívala se od poloviny **15. století do poloviny 20. století**. Mezi gotická tisková písma, vzniklá jako napodobeniny rukopisných písem kodexů, patří **textura a bastarda**. Do novogotických písem (též neogotických či postgotických), která byla vytvořena výhradně **již pro potřeby knihtisku**, řadíme **Švabach a Frakturu**.

Charakteristickým znakem celé skupiny je **diferencovaná tloušťka jednotlivých tahů a lomenost dříků písmen**.

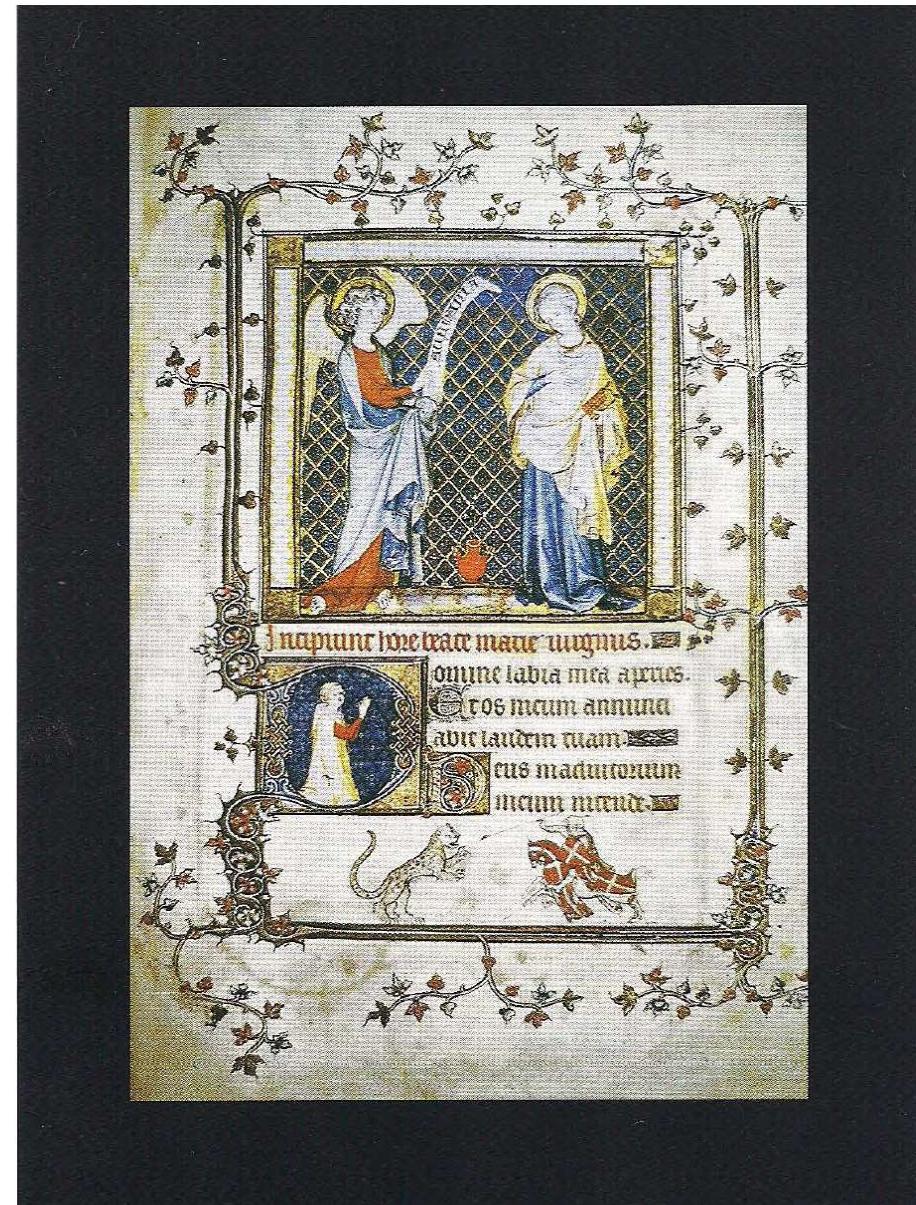
Tmavší písmový obraz této skupiny tiskových písem Angličané hodnotili metaforickým „**black letter**“, čímž výstižně charakterizovali odlišnost od **světlejší antikvy** nazývané „**white letter**“. Psaná podoba gotických písem, napodobující sklonem i hrotitostí rukopisné předlohy, se ještě v 16. století řidce vyskytovala v xylografovaných nadpisech. Polokurzivní podoba novogotické fraktury se nazývá kanzleischrift, kurzivní formy označujeme frakturnschrift a kurrentschrift.

Textura (14. století)

Iniciála

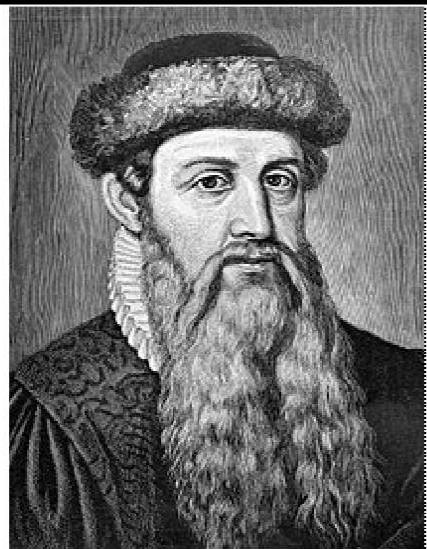
Iniciála velikostí, tvarem, pozadím a barvou
vyznačené písmeno stojící na počátku
myšlenkově uzavřené pasáže (odstavce,
kapitoly) a plnící zde stejně jako ostatní prvky
knižního dekoru funkce optické a estetické.

Iniciála, ukázka grafické úpravy středověké knihy / kodexu

Korejská horká sazba (1403)

1. zcela tištěná kniha = Gutenbergova 42 řádková Bible
z roku 1452-55 / latinská, bohatě zdobená ilustracemi.
Má se za to, že celkem vytiskli asi 180 exemplářů.

Johannes Gutenberg (1400-1468, Mohuč) byl vynálezce technologie mechanického knihtisku pomocí sestavitelných liter. Důsledkem rozšíření jeho objevů byla masová produkce knih a přelom v možnostech šíření informací. Svůj vynález uskutečnil bez znalostí tiskových technologií Dálného východu.

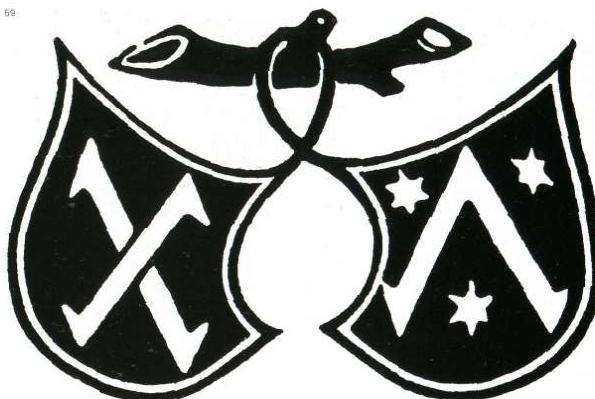
Objev knihtisku přinesl radikální demokratizaci poznání, vědomosti již nebyly dostupné pouze pro privilegované a bohaté vrstvy.

Gutenbegova 42řádková Bible z roku

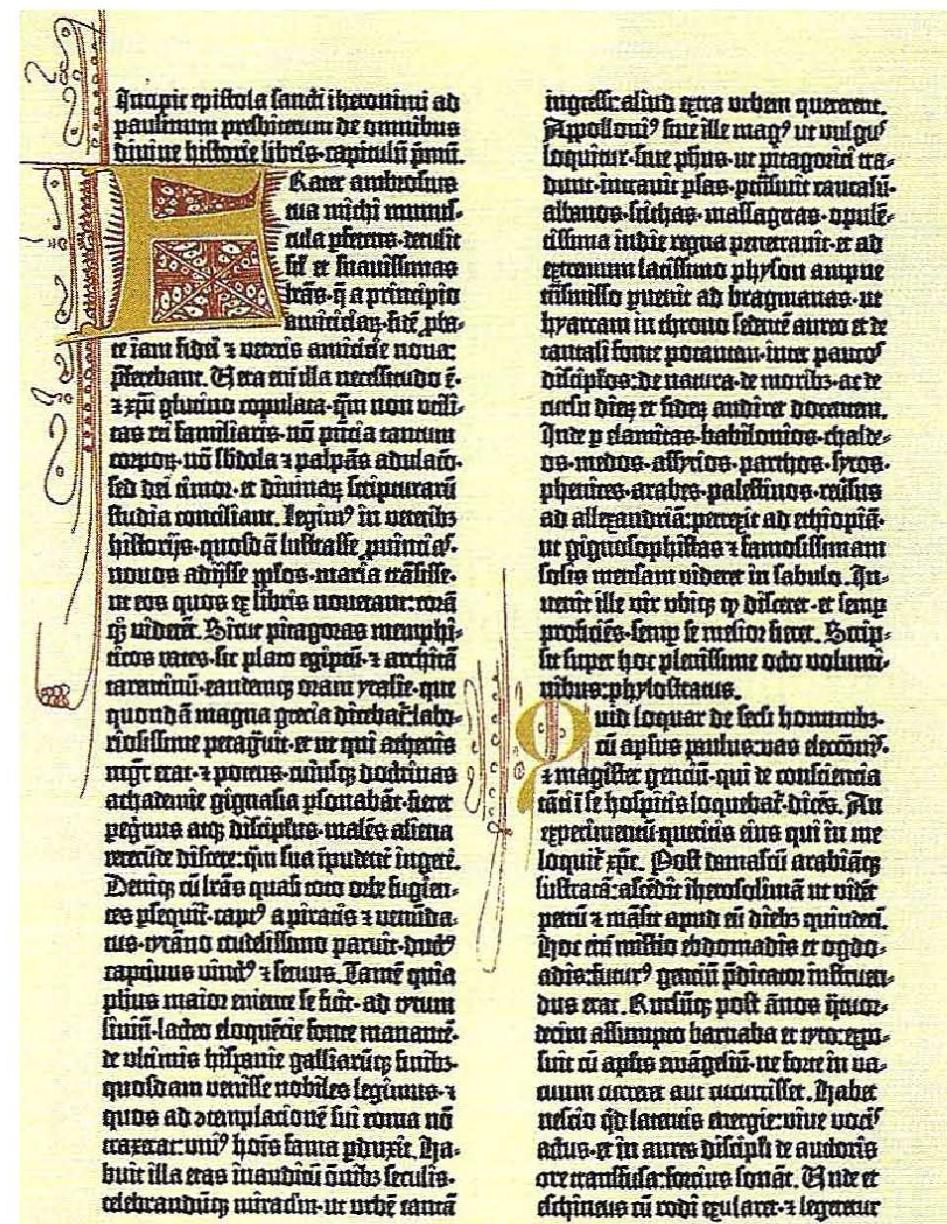
1452-55 vycházela kompozicí a písmovým typem z manuskriptů. Použité písmo **gotická textura** (Peter Schöffer). **Pro grafickou úpravu stran byla použita dvousloupová sazba s 42 řádky.**

Při tisku vynechané místa pro barevné iniciály a ornamenty doplňované ručně. Firma **Fust und Schöffer** (Peter Schöffer, Johann Fust), nejvýznamější firma v oblasti tisku a distribuce knih.

1. vícebarevný tisk (1457): **Latinský žaltář**, obsahoval novou ochranou známku a tiráž.

První tiskařská značka používaná pokračovateli J. Gutenberga 1457.

Guttenbergova bible (1452-1455)

Sestavování tiskové formy z pohyblivých kovových liter se objevilo už ve 12.-13. století v Číně a Koreji. Ruční zhodnocování liter však bylo nesmírně pracné a technika se užívala jen sporadicky.

Kolem roku **1440 udělal mohučský zlatník Johannes Gutenberg několik převratných vynálezů, mezi něž patřilo i odlévání liter.** Ručně vyrobený ocelový model litery se zakalil a vyrázel do ocelové matrice, do níž se pak odléval libovolný počet shodných liter. Litery měl sazeč před sebou v příhrádkách v písmovce, odkud je vybíral a sázel do sázítka, které držel v ruce. Když dokončil řádek, musel jej ještě doplnit na přesnou délku (mezislovní mezery, v některých případech i mezery mezi písmeny) tak, aby se vyrovnal pravý okraj sazby.

Hotové řádky skládal na sazebnici a hotový sloupec převázal motouzem. Stránka se pro kontrolu ručně otiskla a vznikl tzv. kontrolní otisk a případné chyby se ručně opravily. Pak se případně doplnily **obrázky (dřevoryty), linkami a ornamenty** a opět kontrolně otisknout. **Tímto způsobem se sázely všechny knihy a časopisy téměř až do konce 19. století** a mnohde ještě déle. Ruční sazba pro akidenční tiskoviny a sazbu titulků (zejména novinových) se zachovala celosvětově až do **90. let 20. století**, až do velkého nástupu počítačových **DTP systémů**.

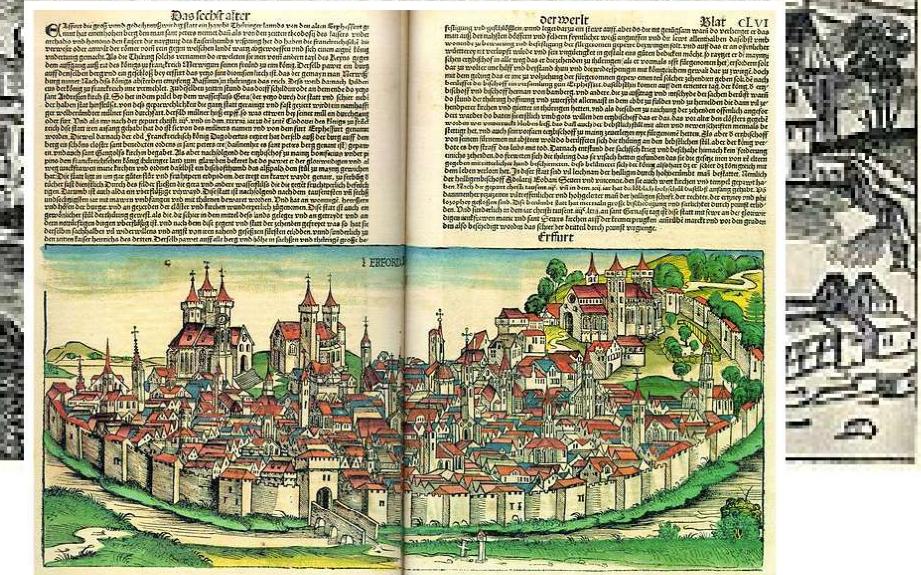

Horká kovová sazba

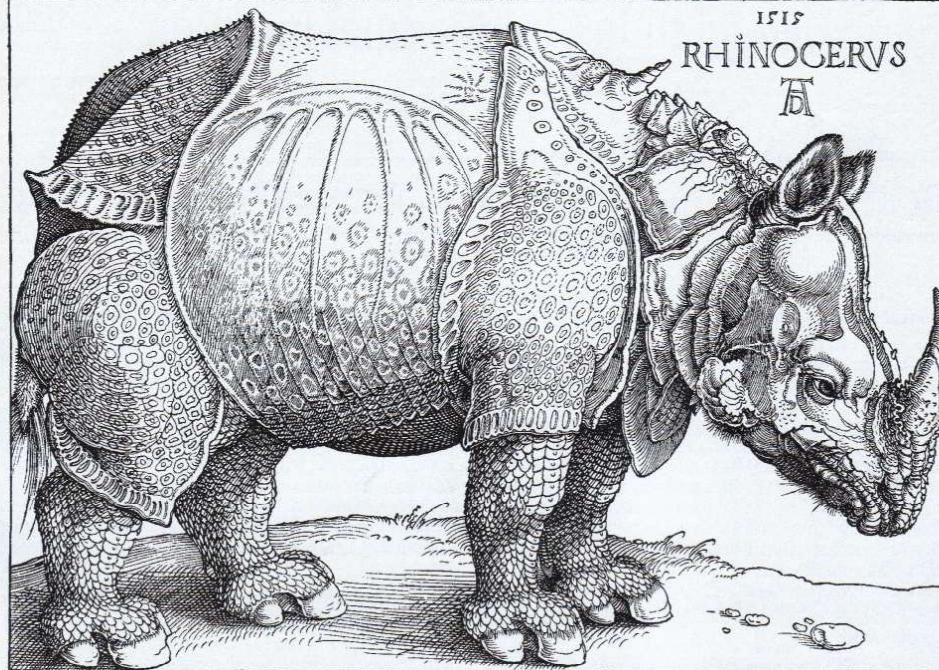
Michael Wolgemut: Schedelova kronika, kronika světa (1493)

Michael Wolgemut (1434–1519) byl německý malíř a grafik, v jehož dílně se učil **Albrecht Dürer**. **Wolgemut ve své době pozvedl Německu řemeslný standard tištěných ilustrací**. Jeho **dřevořezy** využívaly pokroku ve **zpracování rytin** a jsou významné pro jejich svěží a obratné využití ke znázornění objemu a stínování. Nejlepší **tisky byly prodávány samostatně a kolorovány**. Později byly poněkud přehlíženy, protože **Dürerovy dřevořezy je umělecky překonaly**.

Schedelova kronika / Kronika světa (1493) vydaná tehdy největším německým vydavatelstvím Anton Koberger v Norimberku známá jako **Norimberská kronika**, ceněná právě pro pozoruhodný soubor celkem 1809 živých ilustrací. Jak bylo obvyklé, mnohé listy s vyobrazením měst, bitev nebo králů byly užity v knize vícekrát s nepatrně obměněným textem. **Mezi vedutami evropských měst je také nejstarší známý pohled na Prahu** (dřevořez).

Nach Christus geprt. 1515. Jar. Abi. 1. Mai. Hat man den großmächtigen Künig von Portugall Em andl gon Lyfsona pracht auf "India" ein sollich lebendig Thier. Das nennen sie Rhinocerus. Das ist hyc mit aller seiner gestalt Alcontert. So hat ein carb wie ein gesueckter Schlechte. Und ist vō dicthen Schalen verlegt fast fest. Und ist in der ḡd als der Helfende über indeswiderth von paynen vnd fast wehzafftig. So hat ein schaff flack hem von auss der nasen. Das segynd es allzg zu wegen wo es bei steynau ist. Das doig Thier ist des Helfs fang to de seinde. Der Helfende furcht es fast vvel/dann wo es es in antumbe/ so laufft. Im das Thier mit dem hoff zwischen dyc foden payn. Und ist den Helfenden vndem am pauch aufz erwingt. In das mag e sich nit erweren. Dann das Thier ist also genapent/das im der Helfende nich tis kan thun. Sie sagen auch das der Rhynocerus Schnell/ steydig und Lüstig sey.

Albrecht Dürer: Nosorožec (1515)

Albrecht Dürer (1471-1528). Syn zlatníka, žák Michaela Wolgemuta. **Postavil techniku dřevořezu na výtvarnou úroveň malby.** Do jeho velkolepého díla patří více než 1100 kreseb, 34 akvarelů, 108 mědirytů a leptů, kolem 246 dřevořezů a 188 maleb. **Cykly Velké a malé Pašije. Apokalypsa. Život Panny Marie.**

Albrecht Dürer: Čtyři jezdci apokalypsy

Lucas Cranach

Až do roku 1552 byl dvorním malířem saských

kurfiřtů. Zachovaly se dokumenty potvrzující, že Cranach mimo plateb za obrazy a použité drahé pigmenty a zlato obdržel opakovaně dvorský oděv a byly uhraneny náklady na jeho cesty.

Cranach **podepisoval svá díla iniciálami LC** až do roku **1508**, kdy od Fridricha **obdržel rodinný erb se znakem korunovaného okřídleného hada s rubínovým prstenem v čelistech.** Tento symbol pak užíval i jako signaturu svých obrazů. V téme roce byl vyslan na diplomatickou misi **do Nizozemí a portrétoval císaře Maxmiliána a jeho syna, pozdějšího císaře Karla V.**

Kolem roku 1522 zřídil tiskárnu, kde téhož roku vytiskl Lutherův překlad **Nového Zákona, ilustrovaný vlastními dřevořezy.** **Roku 1525 jeho tiskárna obdržela výhradní práva na tisk bible.** Jen za Lutherova života vyšel jeho překlad bible v 83 vydáních.

Hie sitzt der Antichrist im Tempel Gotts, und erzeigt sich als Gott, wie Paulus verkunder 2. Thessal. 2. (V. 4), vorandert alle göttlich Ordnung, wie Daniel sagt, und unterdrückt die heilig Schrift, vorläuft Dispensation, Ablaß, Pallia, Bisthum, Lehren, erhebt die Schätz der Erden, lost uf die Ehe, beschwert die Gewissen mit seinen Gesetzen, macht Recht, und umb Geld zureift er das. Erhebt Heiligen, benedicit und maledicit ins vierte Geschlecht, und gebeut sein Stimm zu hören, gleich wie Gotts Stimm. c. sic omnis Dist. 19. und Niemands fall ihm einreden. 17. q. 4. c. Nemini.

Lucas Cranach: Olomoucký misál

Červeno-černý tisk na pergamenu s kolorovanou a zlacenou dřevořezovou iniciálou symbolizující zároveň kříž i hůl s měděným hadem - vlevo Mojžíš vyvýšující hada jakožto předzvěst vyvýšení Syna člověka a vpravo obvyklá asistenční postava sv. Jana Evangelisty.

Veškerý dekor tohoto Misálu je připisován dílně Lucase Cranacha.

Lucas Cranach: Olomoucký misál

Historie značky a firemní identity

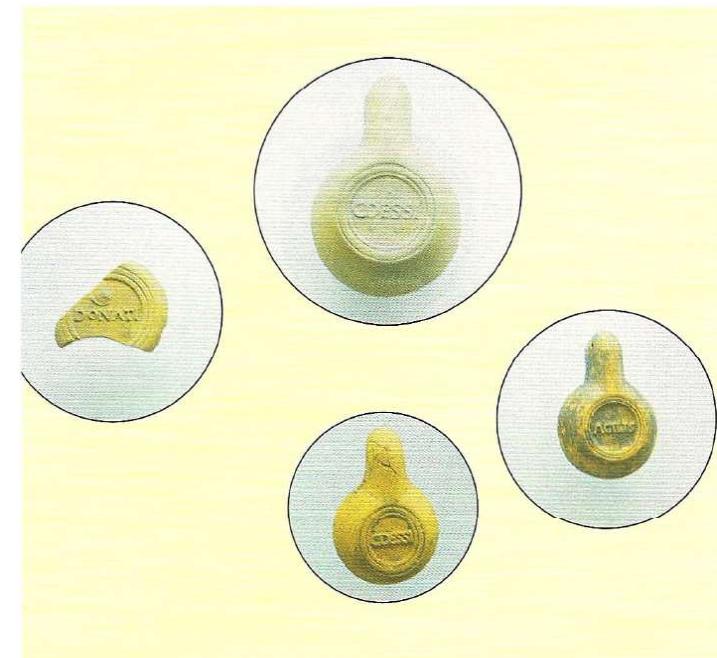
Sumerský váleček 2500 př. n. l.

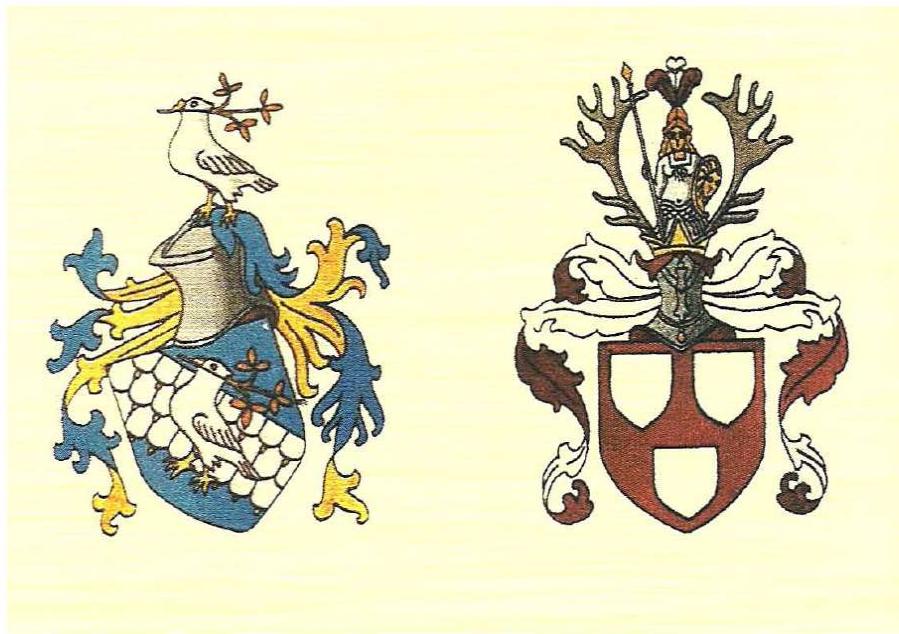
Pečetidlo (1300–700 př. n. l.)
Mezopotámie

Značka nebo symbol s funkcí značky existuje již 5000 let.
Dochovali se exempláře **keramických značek a zmínky o heraldických značkách.**

Zárodkem heraldiky jsou již symboly vladařské moci
v Babylonii, Persii, Číně, Japonsku, Egyptě, Římě a jiných říších starověku.

Vlastnické značky, Řím

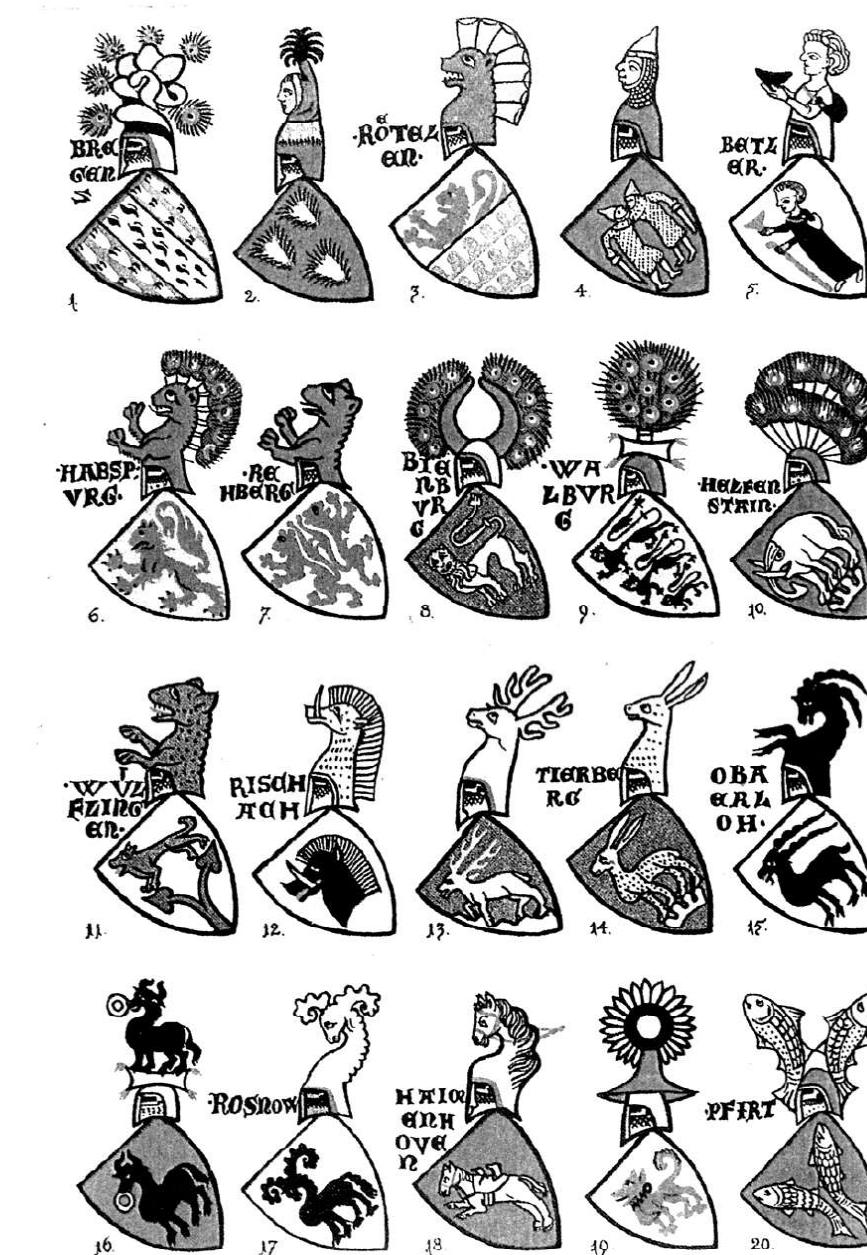

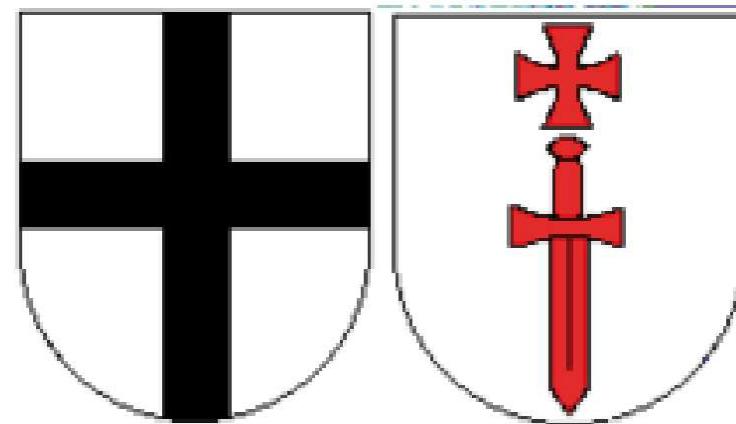
Erby cechu koželuhů a malířů

Heraldika / Nauka o znacích a jejich vzniku, použití, pravidlech a zvyklostech, podle nichž jsou tvořeny a používány.

Znak je výrazně schematický obrazec hodnosti, moci, cti nebo práva osob, rodů, zemí, později i měst, cechů.

Pro svou výtvarnost bývá tvorba znaků často považována i za umělecký projev.

Za počátek evropské heraldiky je považováno **údobí křížáckých válek (1095-1270)**, která se vyvynula z označení brnění rytířů.

V mezinárodním společenství křížáků se objevily **dva identifikační znaky, které se objevují dodnes** například v grafických manuálech vizuálního stylu:

- 1) vědomí sounáležitosti s kolektivem**
- 2) touha po odlišnosti**

Festivaly vizuálních stylů jednotlivých šlechtických rodů se staly **rytířské turnaje**.

Monogram je zkratka jména, v něž se písmena prolínají do jednolitého **grafického obrazce (znaku, symbolu)**.

Do monogramu bývají vkomponovány zkratky jmen osob a míst, ale i významy celých myšlenkových systémů.

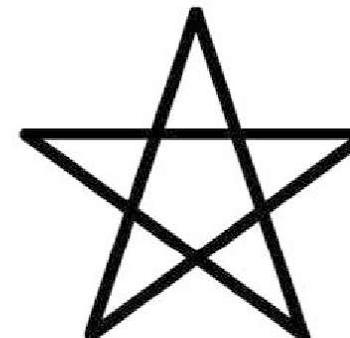
Sloužil jako výrobní, majetnická nebo autorská značka.

Ve starověku a středověku, byl na monogram nazírána jako na magické znamení, symbol víry. **Babylonského původu je např. pentagram** pěticípá hvězda, tvořená **z pěti velkých A** (alfa počátek všeho). **Řekové znali monogram zhruba od 5. stol. př. n. l. a k jeho sestavení používali téměř výhradně velkých písmen své abecedy.**

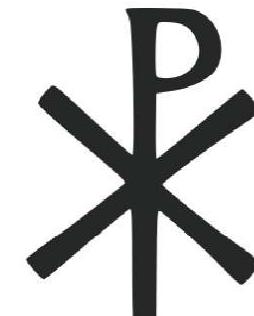
Středověk řeckou tradici monogramu přejal a vytvořil Kristův monogram.

V karolínském středověku byl monogram také podpisem negramotného panovníka, jemuž císařská kancelář předkreslila monogram, který stačilo uzavřít už jen jediným tahem (např. monogram Karla Velikého).

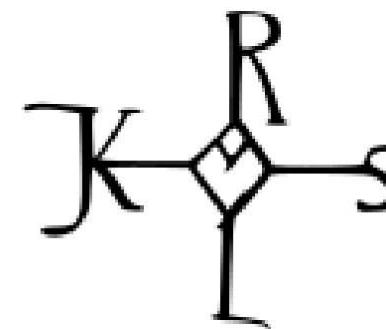
Monogramem jsou **opatřovány listiny** (pečeť), emblémy, vlajky, šperky; **slouží jako kamenické značky, značky knihvazačské a značky porcelánek** (tehdy se stávají ochrannou značkou). **S uvolňující se cechovní vazby umělců stal se ve středověku monogram i vlastnoruční umělcovou signaturou**, potvrzující autorství a práva.

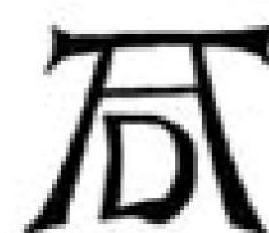
pentagram babylónského původu

Písmena Chí (X) + Ró (P)
Jesus Christos = IHCOYC XPICTOC

Monogram Karla Velikého

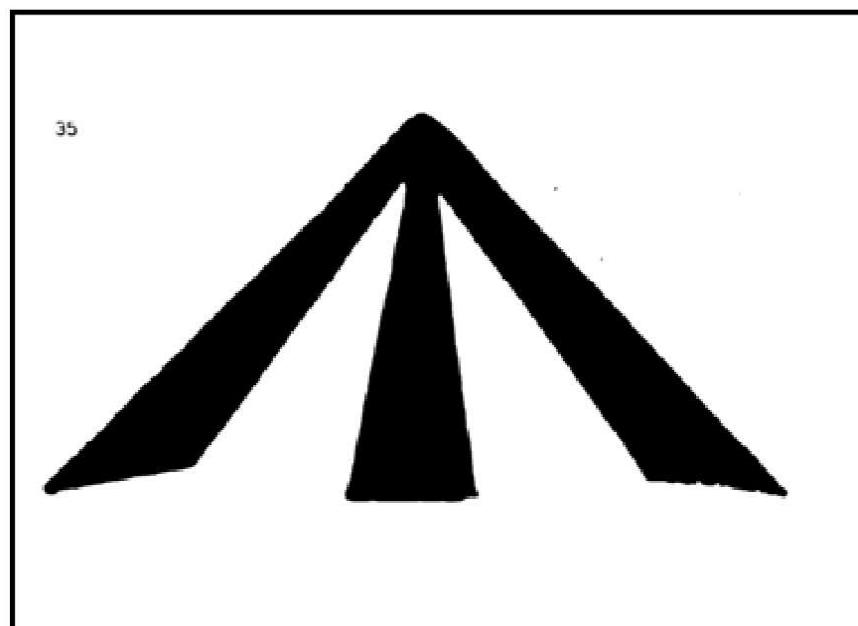
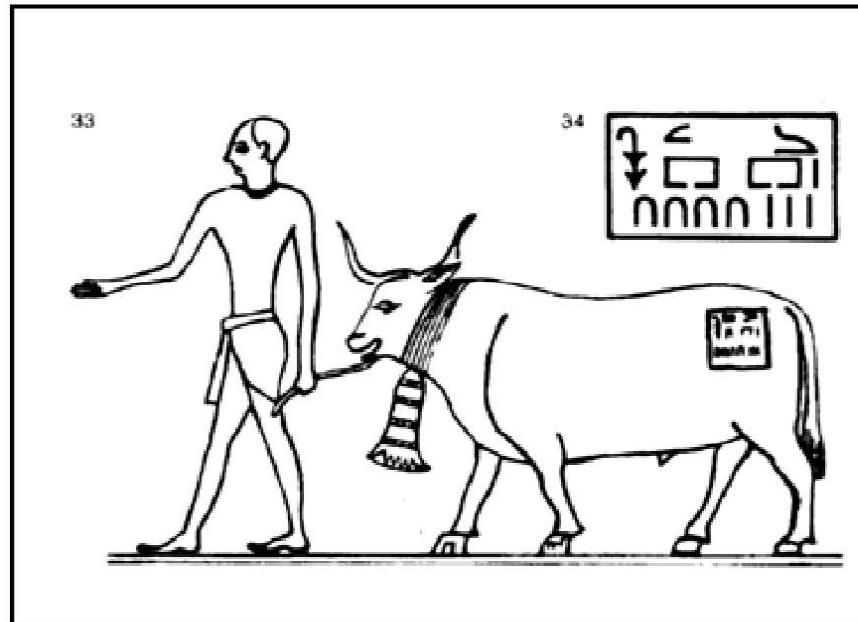
Monogram Albrechta Dürera

Dánské královské monogramy: Frederik VII. (1848-63),
Christian IX. (1863-1906), Frederik VIII. (1906-1912), Christian X. (1912-1947),
Frederik IX. (1947-1972), Margrethe II. (1972-)

Cejchování (angl. branding) provádělo se k označování dobytka.

Nejstarší dochovaná zmínka o značení dobytka v Egyptě na hrobce Khemuheteda (**3000 př.n.l.**).
Dalším nálezem je hyeroglyf muže vedoucího býka označeného cejchovní značkou na hrobce č. 3 1900 př. n. l. v Beni Hassan.

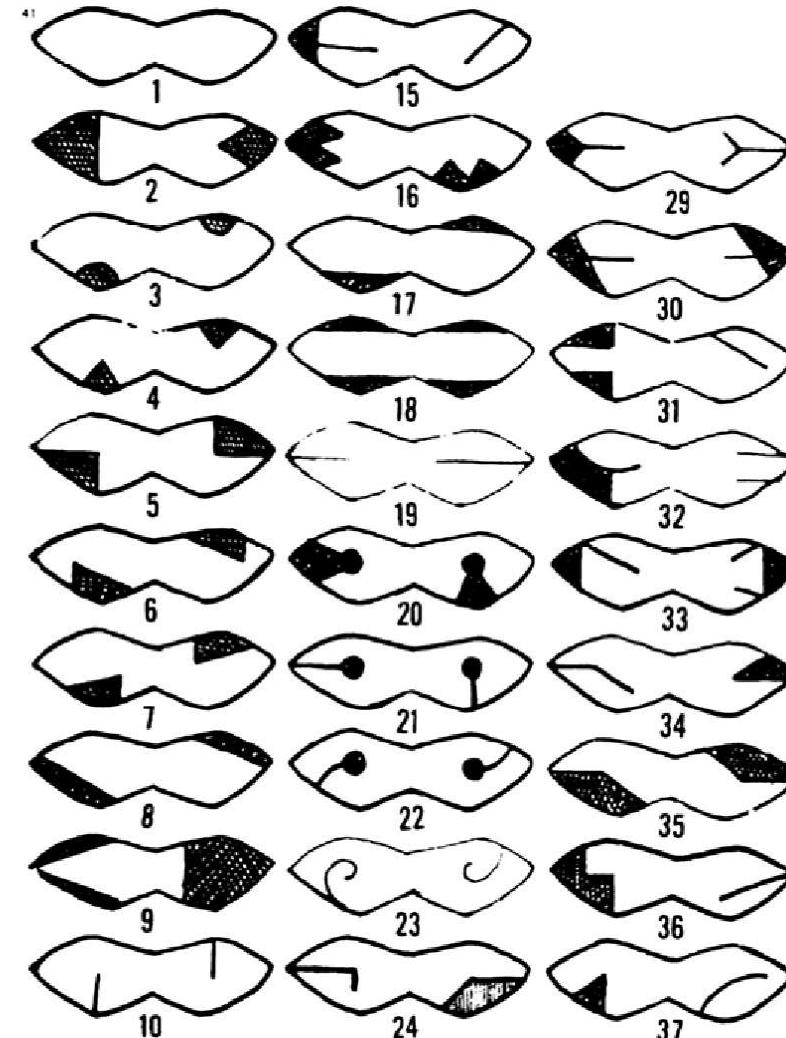

Královská značka používaná značení anglických královských koní (1346) ve stoleté válce.

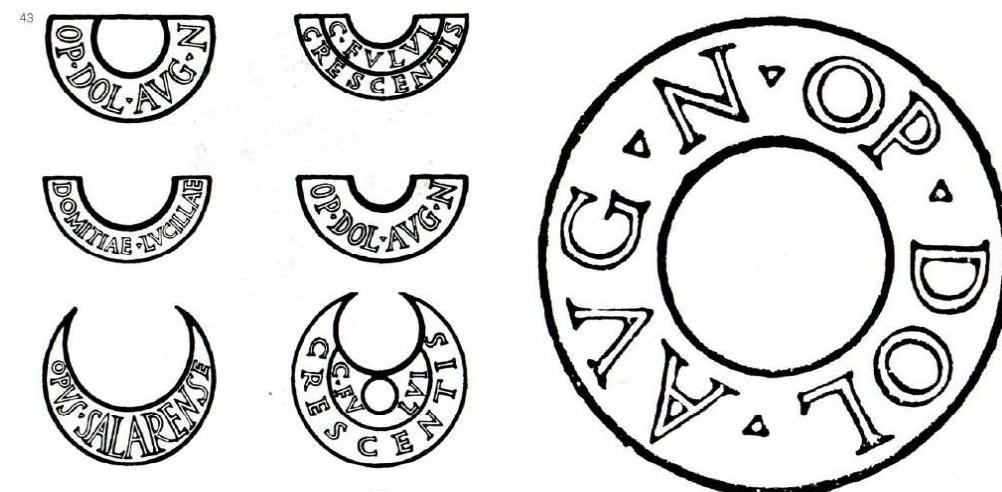
Hospodářské značky se používaly na **označení uší dobytka**: tento abstraktní způsob se podobá spíše **mnemogramům** (grafické či jiné pomůcky sloužící k zapamatovávání – mnemotechnické pomůcky).

Z hospodářských značek se vyvinuly obchodní značky a značky řemeslníků a umělců.

Vlastnické značky jsou jednoduché grafické značky, pomocí kterých se značkoval dobytek před vypuštěním na pastvu (značka se vypalovala do kůže nebo rohu žhavým železem). **Byly to např. ptačí noha, kříž, kruh, kosa, hvězda, vidle, kolo, ostruhy, kalich a srdce.** Tato metoda značení se používá dodnes.

Keramické značky také předchůdcem obchodních značek. Dochovali se řecké vázy s malovanými či vyhloubenými značkami z roku 300 n. l.

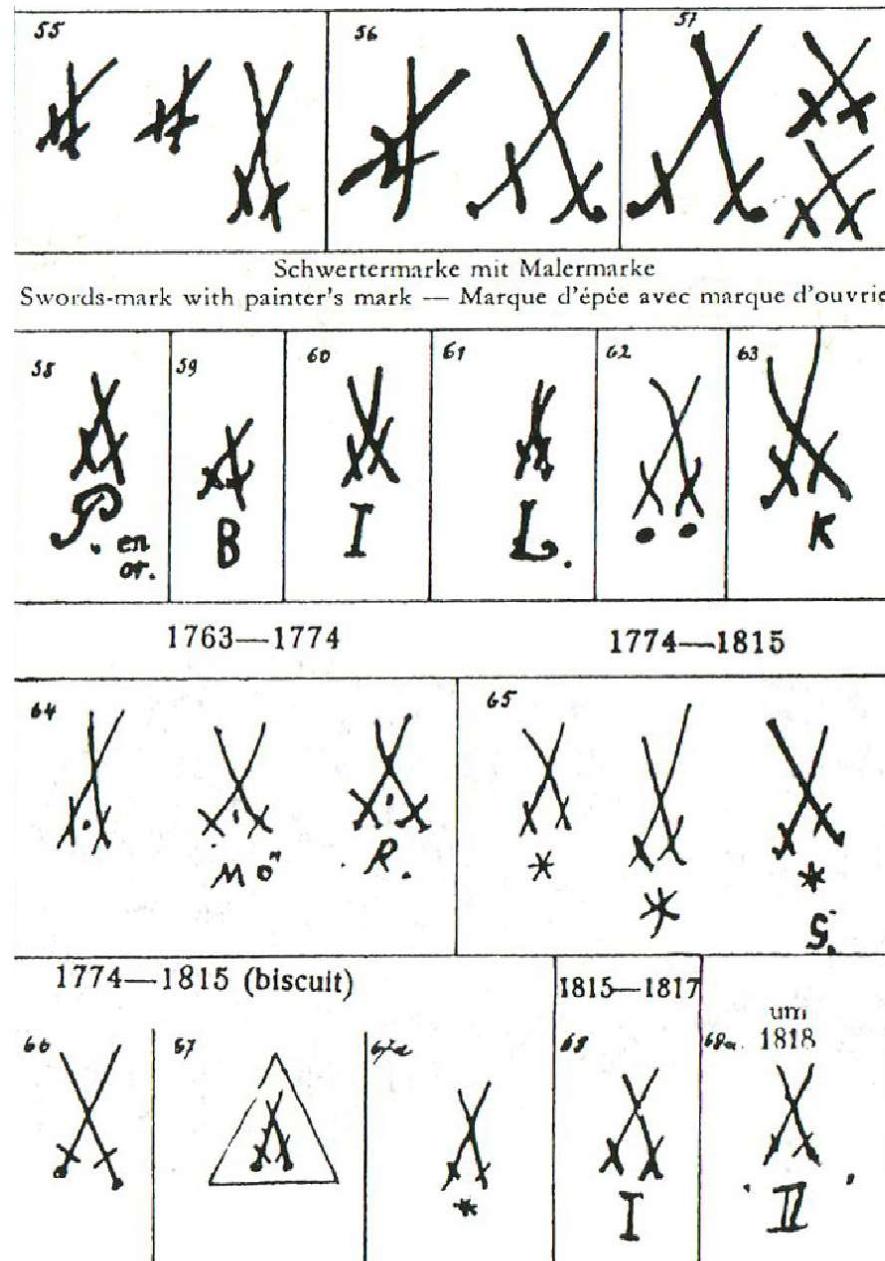

obr. 44 / římské olejové keramické lampy s obchodními značkami LMARMI a FORTIS (200 n. l.)

obr. 45 / bronzové razítko na označení římské keramiky se značkou (100 n. l.).

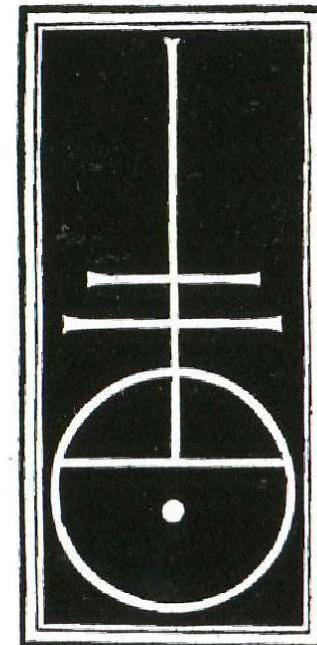
Redesign 1972.

Tiskařské značky (angl. printer's marks)

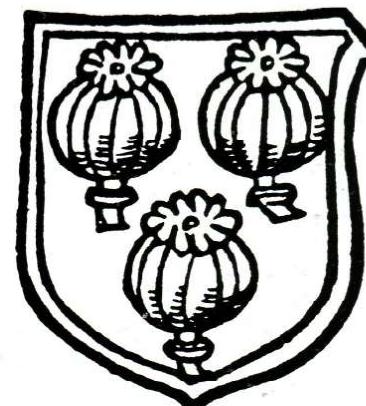
Rozmach vzniku tiskařských značek **po vynálezu knihtisku Johannem Gutenbergem** (1450).

První tiskařská značka používaná pokračovateli J. Gutenberga 1457.

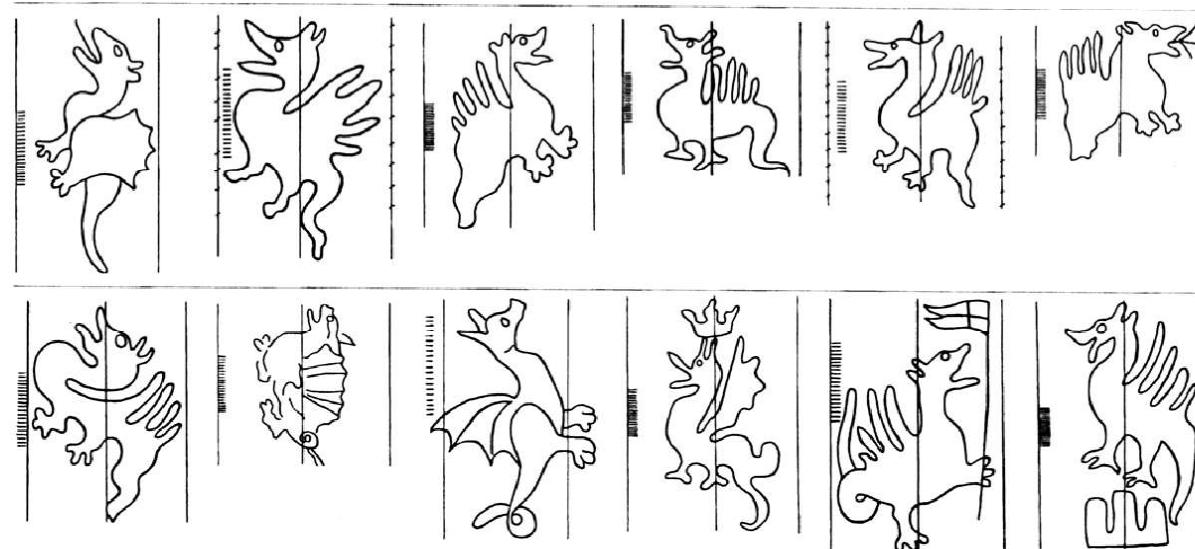
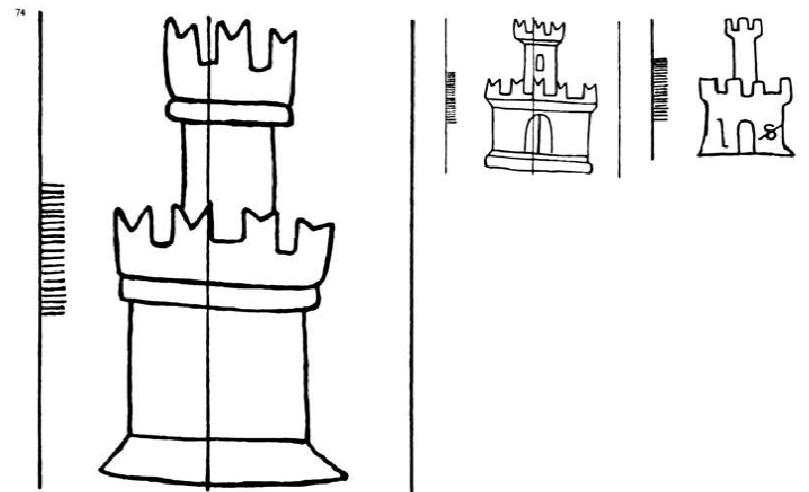

Tiskařská značka používaná Nikolasem Jensonem, 1481.

Mohnkopf-Druckerei, 1487
Mohn and Kopf = mák a hlava = makové hlavy

Vodoznaky (angl. watermarks)
Nejstarším dochovaný vodoznak
se datuje do 13. století v Itálii.

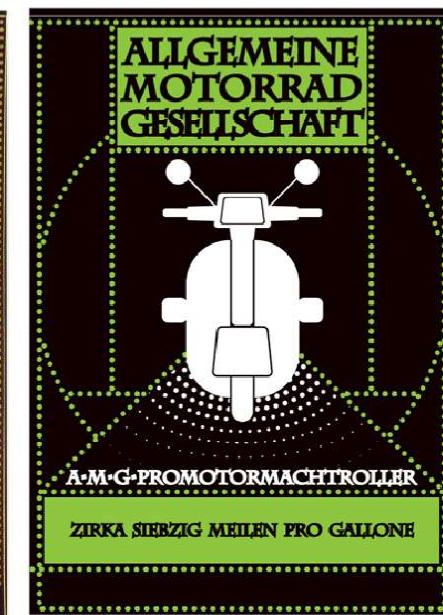
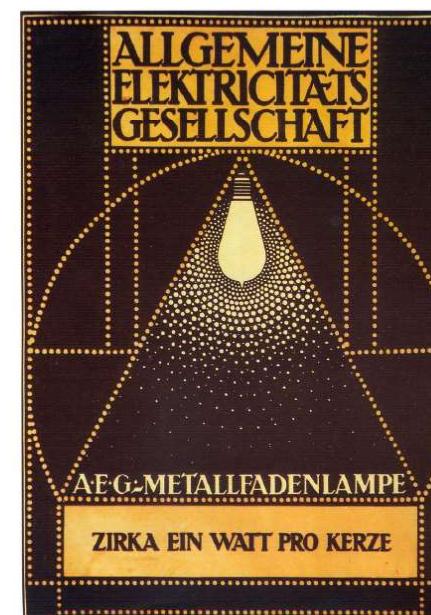
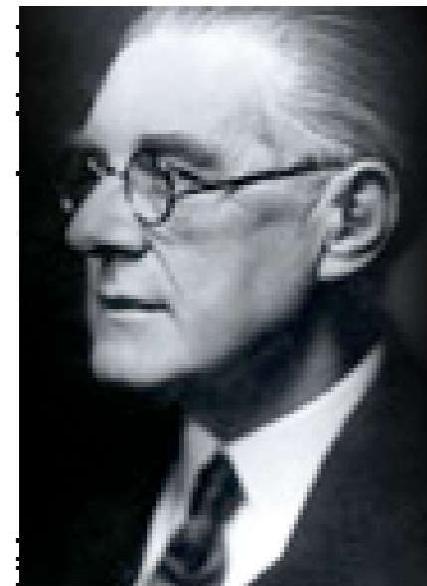

Conqueror, vodoznak jako potvrzení kvality papíru, Anglie 1888

Peter Behrens (1868-1940) Malíř, grafik, ilustrátor, designer, architekt, zakladatel modernismu a firemní identity. V roce **1907** byl Behrens najat generálním ředitelem společnosti **AEG**, Emilem Rathenauem jako umělecký konzultant pro společnost měl navrhnout její **logo, reklamní materiály, katalogy, dopisní papíry i podoby prodejen a dílen**. **Vytvořil firemní identitu celé společnosti** (logotyp a grafický manuál, produktové portfolio, vymyslel koncept vztahů s veřejností, marketingovou komunikaci a způsob prezentace produktů), a proto je považován za **prvního corporátního designéra na světě**. Dá se říci že byl **zakladatelem brandingu**.

Měl se podílet i na designu jejích výrobků, čímž se vlastně **stal historicky prvním průmyslovým designérem**. V roce 1910 pak pro AEG v Berlíně navrhl budovu její továrny na turbíny, která se stala jakousi ikonou architektury té doby. **Jeho asistenty či studenty v té době byli například Walter Gropius, Le Corbusier a Ludwig Mies van der Rohe.**

Peter Behrens byl pionýrem první poloviny 20. století, jeho myšlenky se šířily celosvětově za pomoci jeho studentů **Waltera Gropiuse, Ludwiga Mies van der Roheho a Le Corbusiera**. **Koncept firemní identity** se rozšířil velmi rychle i do jiných společností, např. Braun a McDonald's.

Průmyslová revoluce (přelom 18. a 19. století)

Globální nástup průmyslové výroby. V popředí Velká británie. Kapitalistický systém koncentroval masy lidí do velkých měst. **Rozvoj obchodu a potřeby zviditelnění produktu** (vizuální komunikace a grafický design).

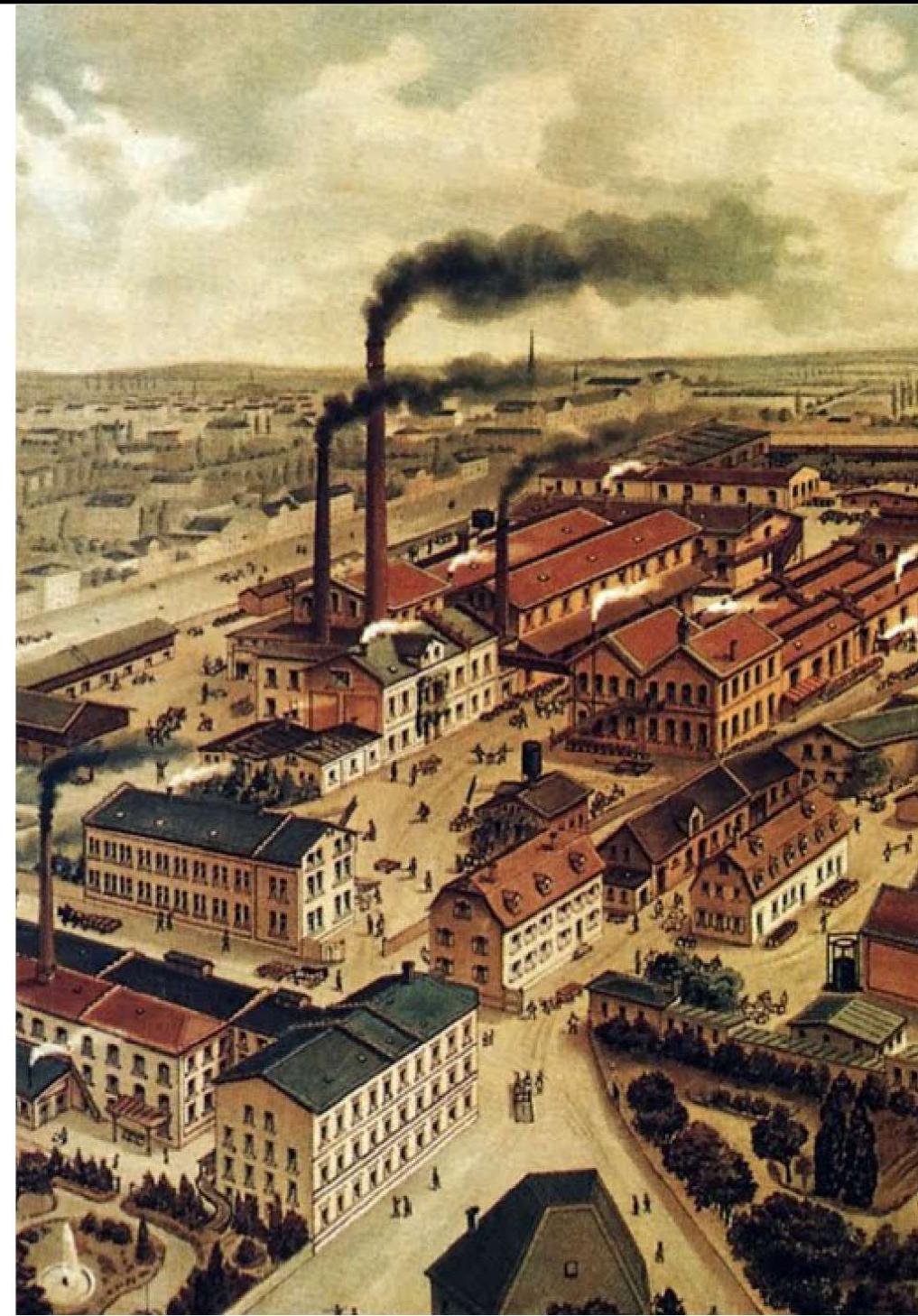
Rozvoj velkovýroby a mechanizované výroby, ruční výroba na ústupu. Technické objevy (rotační stroj pro výrobu papíru, nekonečný pás papíru bratří Foudrinerových r. 1803).

Vznik akcidenčních, groteskových písem, tučnějších řezů, označovány za úpadkové (**Robert Thorne, Vincent Figgins**). S plňovali svou funkci zaujmout diváka na větší vzdálenost v šumu velkoměsta. **Grotesky byly možné zvětšovat na velké velikosti nadpisů a tvořeny dřevořezem (1827). 1. nadpisové, 5 cm vysoké písmo bylo vytvořené Thomasem Cotterrelem r. 1765**

Před průmyslovou revolucí byly plakáty tvořeny knižním písmem a technologií.

Na přelomu století tisková média: noviny, časopisy (v Paříži **Charivari, La Caricature, Magazin Pittoresque, Le Monde Illustré**), **plakáty, letáky. Ilustrace byly šířeny technikou dřevořezu, dřevorytu či mědirytiny.**

Významní ilustrátoři Honoré Daumier, Paul Gavarni.

TWO-LINE GREAT PRIMER SANS-SERIF.

TO BE SOLD BY AUCTION, WITHOUT RESERVE; HOUSEHOLD FURNITURE, PLATE, GLASS, AND OTHER EFFECTS. VINCENT FIGGINS.

Vincent Figgins / grotesk (1832)

Vznik akcidenčních, groteskových písem, tučnějších řezů, označovány za úpadkové (**Robert Thorne = Egyptienka, Vincent Figgins = Grotesk**).

Splňovali svou funkci zaujmout diváka na větší vzdálenost v šumu velkoměsta. **Grotesky** byly možné zvětšovat na velké velikosti nadpisů a tvořeny **dřevořezem** (kolem 1827).

Před průmyslovou revolucí byly plakáty tištěny knihtiskem.

Divadelní plakát, Velká británie 1854

Egyptienka nevhodně zvolený název **serifového lineárního tiskového písma**, které vyvinul v Anglii okolo roku 1806 **Robert Thorne (1754-1820)**. S egyptskými hieroglyfy geneticky ani morfologicky nijak nesouvisí. Označení pouze kalkulovalo se soudobým celosvětovým zájmem o archeologické vykopávky.

Je to **atraktivní tučná antikva** mladšího (klasicistního) typu charakteristická stejně **širokými nestínovanými plochami** všech tahů a čtvercovými či obdélníkovými serify bez náběhů. **Některé modifikace jsou nápadné zúžením písmového obrazu na úkor tučnosti. Vznikala též ornamentální či trojrozměrná (plastická) provedení.**

Egyptienka byla nejčastěji konstruována jako vertikála, jen řidce má polokurzivní podobu. Poněvadž robustní proporce **dobře snášely proces stereotypie**, stala se egyptienka **vyznačovacím písmem novin a časopisů vyráběných na rotačních strojích**. Další využití obstarala neknížní typografie v oblasti akcidenčních tisků.

Fat-face type style

MINT
main.

Quousque tandem abutere,
Catilina, patientia nostra?
quamdiu nos etiam furor is-
te tuus eludet et quem after

CONSTANTINOPLE
£1234567890

9-2
fat-face types (1821)
Robert Thorne

Although the record dates these designs to William Thorowgood's 1 January 1821 publication of New Specimen of Printing Types, late R. Thorne's, it is generally thought that Thorne designed the first fat faces in 1803.

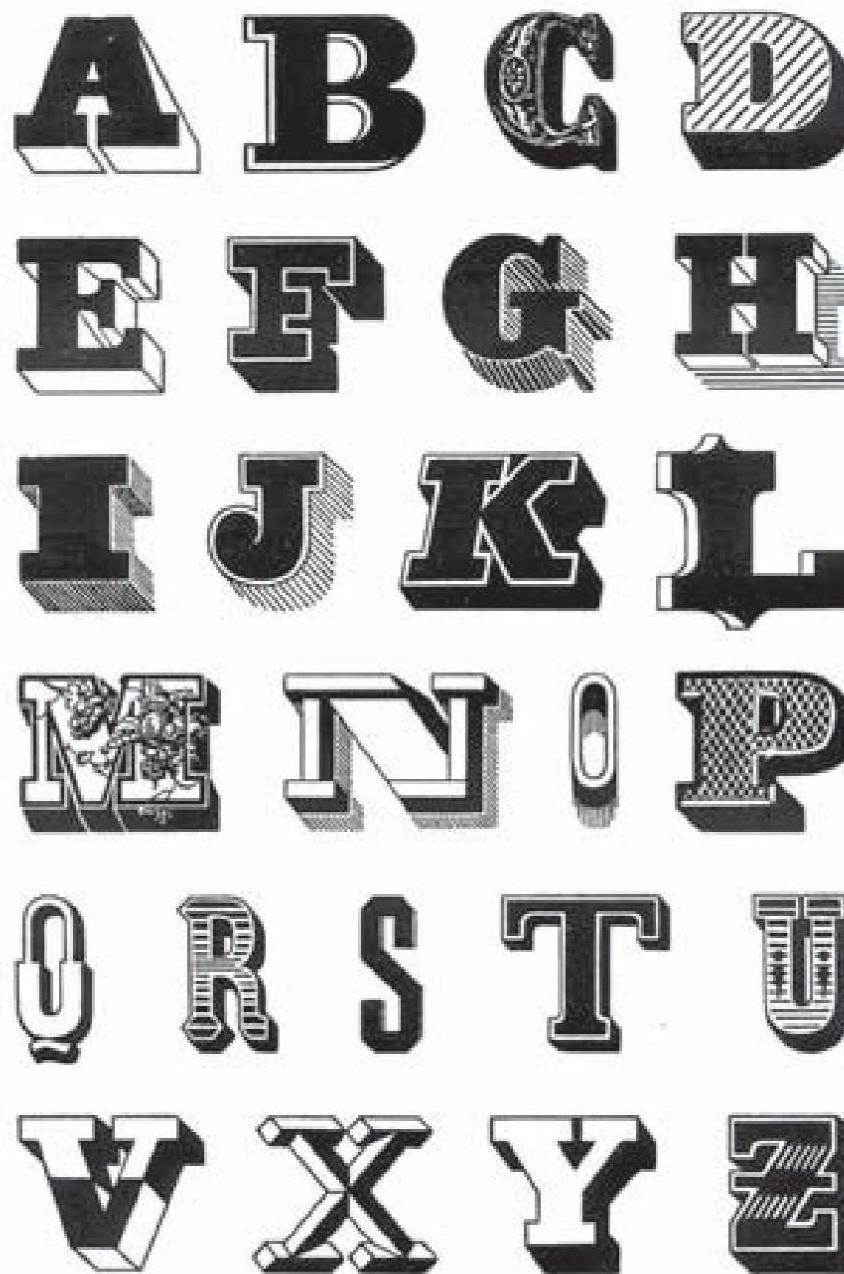
Egyptian style

Quosque tandem abu-
tere Catilina patientia
FURNITURE 1820

Quosque tandem abutere Catilina
patientia nostra? quamdiu nos
W. THOROWGOOD.

9-4
Egyptian type design (1821)
Robert Thorne

Comparison with Figgins's design reveals subtle differences. Thorne based this lower case on the structure of modern?style letters, but he radically modified the weight and serifs.

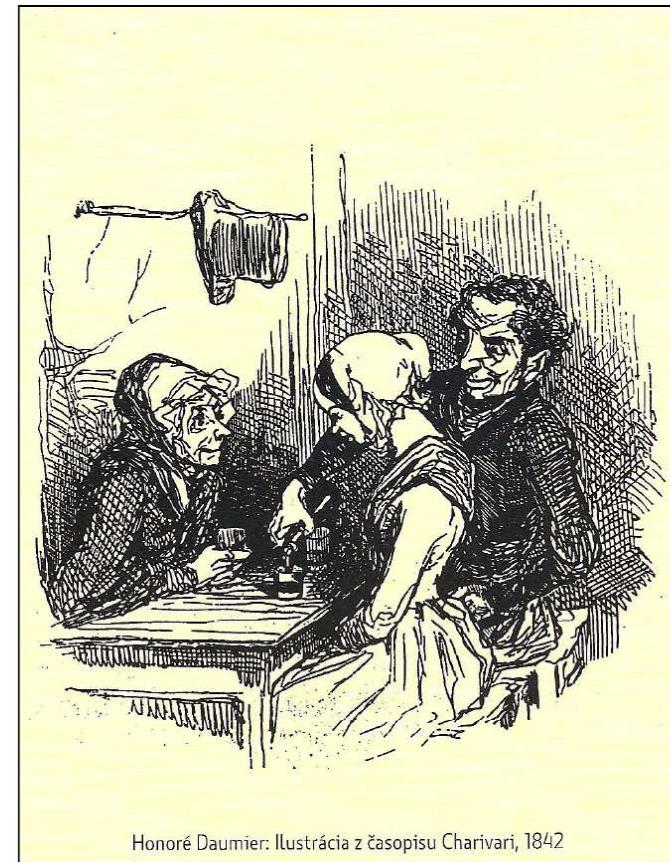
Na přelomu století rozmach tiskových médií jako jsou noviny a časopisy

(v Paříži **Charivari**, La Caricature, Magazin Pittoresque, Le Monde Illustré), **plakáty, letáky. Ilustrace byly šířeny technikou dřevořezu, dřevorytu či mědirytiny.**

Významní ilustrátoři Honoré Daumier, Paul Gavarni.

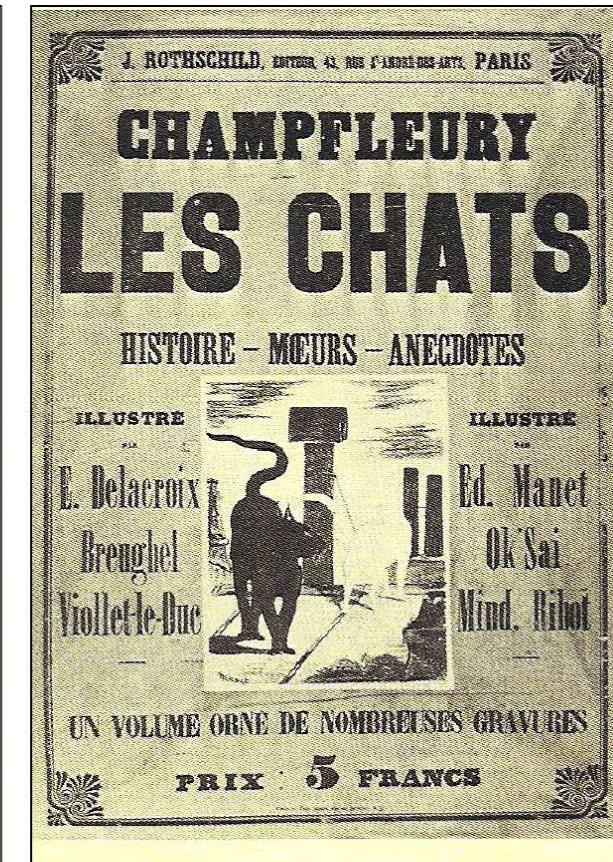
Honoré Daumier (1808-1879) byl francouzský malíř, sochař, grafik a kreslíř. **Proslul především svými politicky angažovanými karikaturami.** Je pokládán za jednoho z průkopníků malířského naturalismu ve Francii.

Dokázal vystihnou psychiku člověka i s jeho existenciálními problémy.

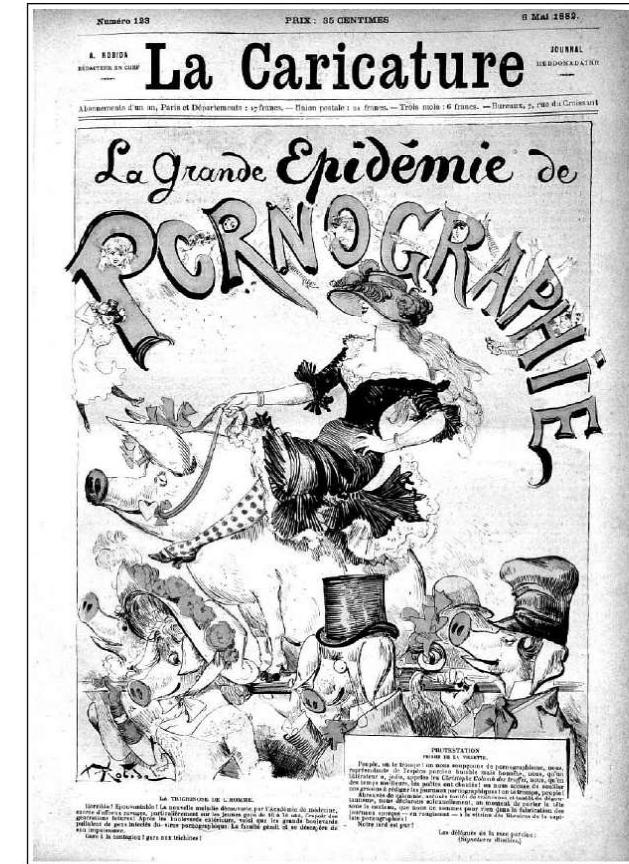
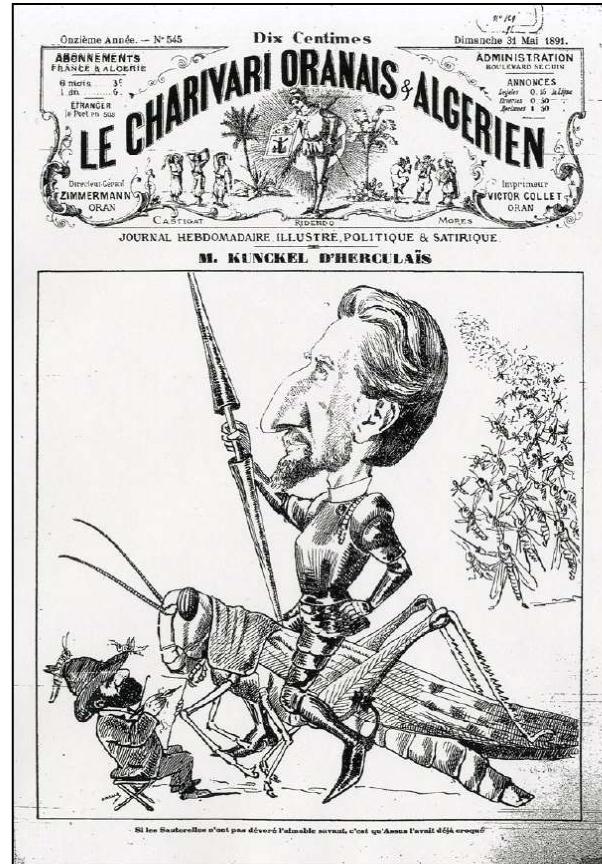

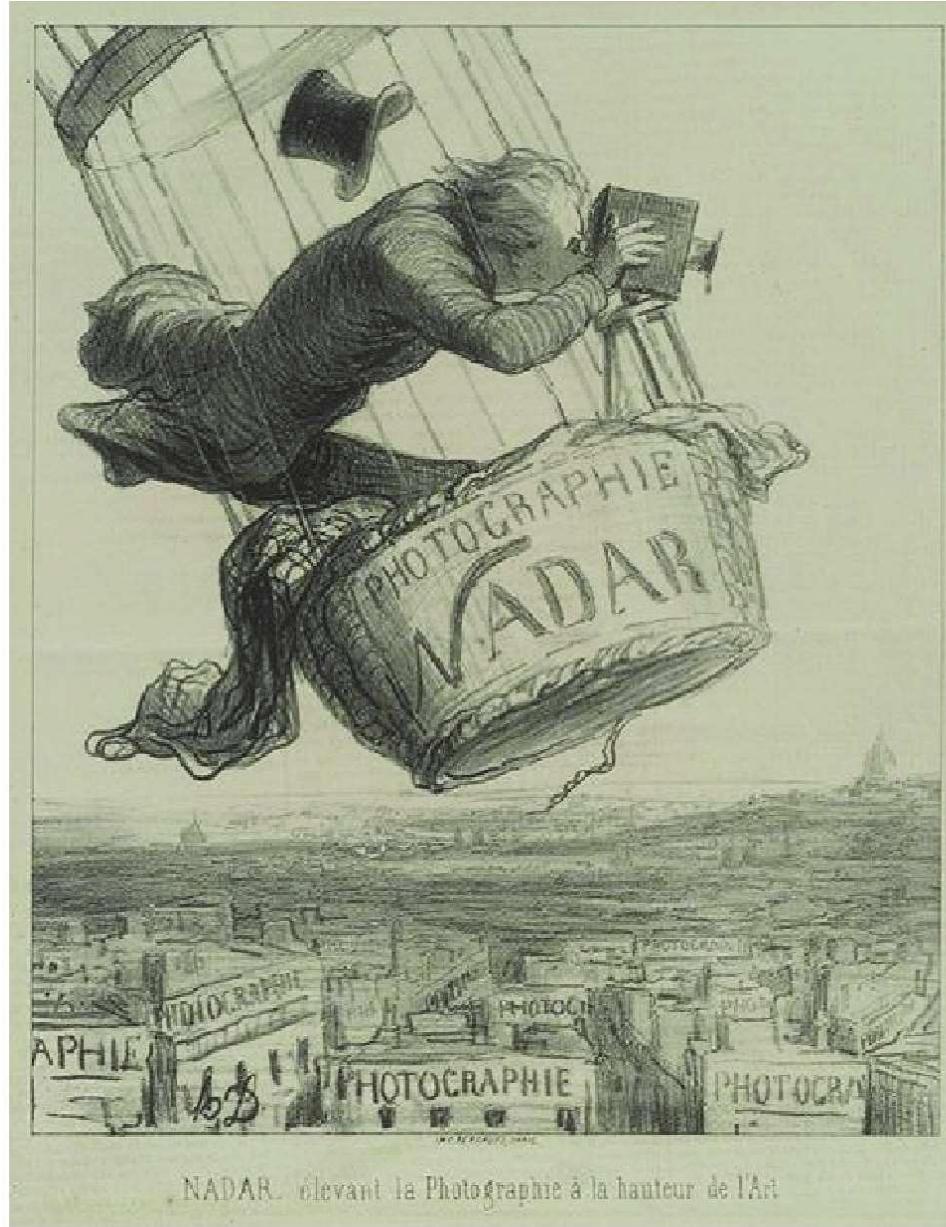
Honoré Daumier: Ilustrácia z časopisu Charivari, 1842

Honoré Daumier: ilustrace z časopisu **Charivari** (1842)

Plakát kombinující knihtisk a litografii **Eduarda Maneta**, 1869

Vynález litografie (1797)

Plakátová tvorba

Plakát je tisk většího formátu skládající se z textu a obrazu, vyvěšený na veřejných místech s cílem propagace. Plakát můžeme považovat za jednu z nejmasovějších forem styku diváka s uměleckým dílem.

Plakát se v 16. století vyvinul z vylepovaného letáku. Jeho znaky jsou jednota zobrazení a textu, přehlednost, stručnost, jasnost a výraznost. Stylově vždy souvisí s aktuálními uměleckými proudy.

Vznik plakátu následuje vynález litografie pražským rodákem Aloisem Senefeldrem roku 1797 a vynálezu barevné litografie v roce 1837.

Pro chodce na ulici je vytvořen **plakát**, aby si vynutil pozornost, překvapí, vzruší, upoutá, povzbuzuje i klame. **V roce 1839 je v Londýně založena první plakátovací společnost.**

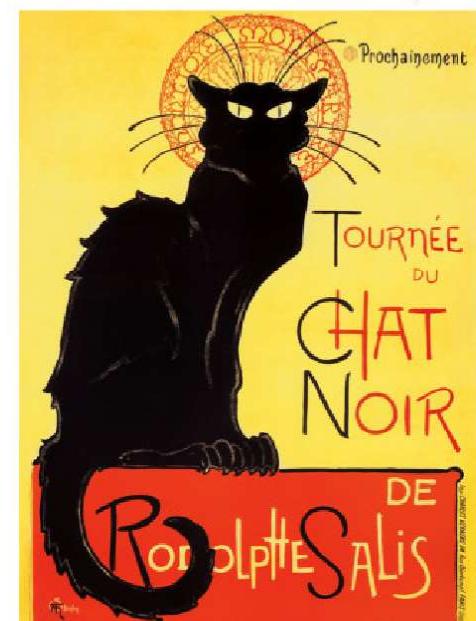
Vynález litografie 1797

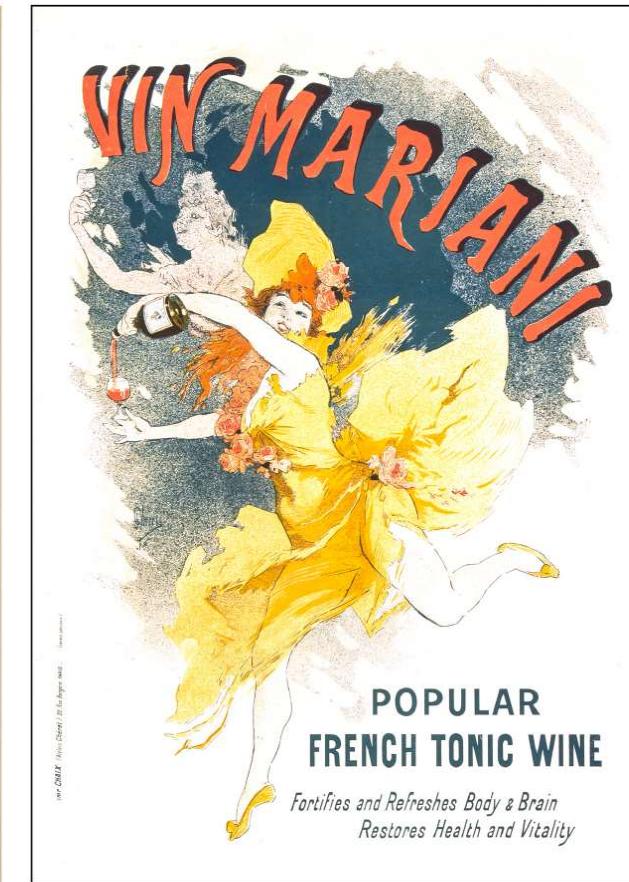
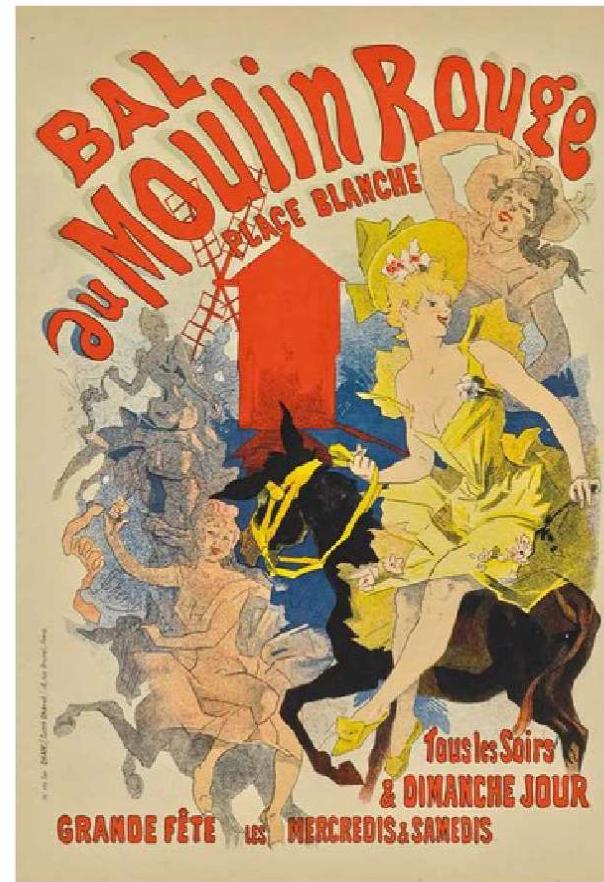
Jules Cheret, 1896

Henri Toulouse-Lautrec, 1895

T. A. Steinlen, 1896

Jules Cheret vytvářel plakáty pro kabarety, divadla a hudební kluby jako Eldorado, Olympia, the Folies Bergères, Theatre de l'Opera a **Moulin Rouge**.

Cheretky: jakmile se stal více známým plakátovým umělcem, začalo se stále více na jeho plakátech objevovat **mladé živé, spoře oděně ženy**, ale nebyly to prostitutky. Stal se tzv. **otcem ženského liberalismu**.

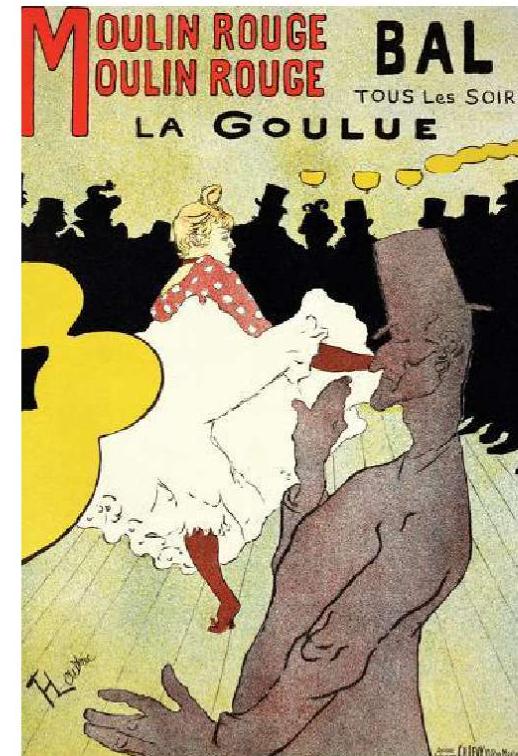
Atmosféra a náhled na ženu se v této době v Paříži díky Cheretovy osvobodila a mladé ženy měly náhle možnost věnovat se veřejným aktivitám, které jim byly doposud upírány (jako je kouření cigaret či oblékat se více vyzývavě).

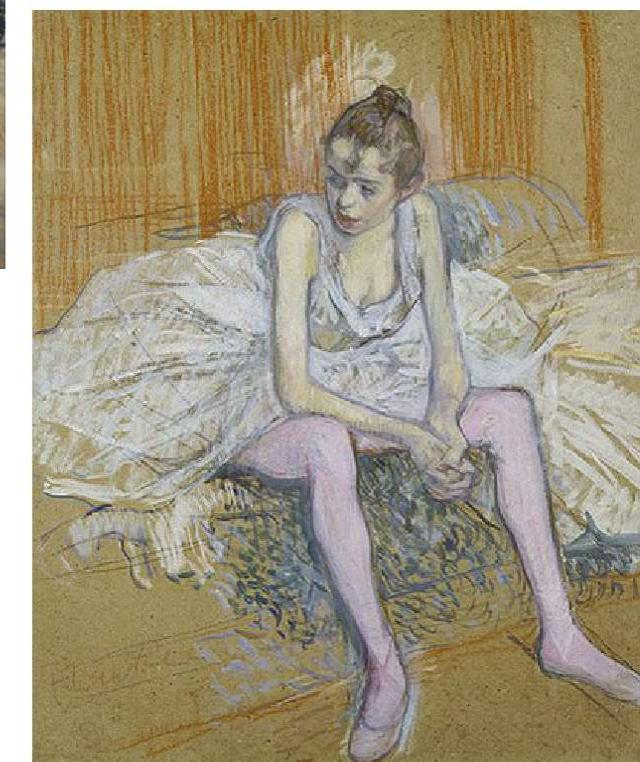
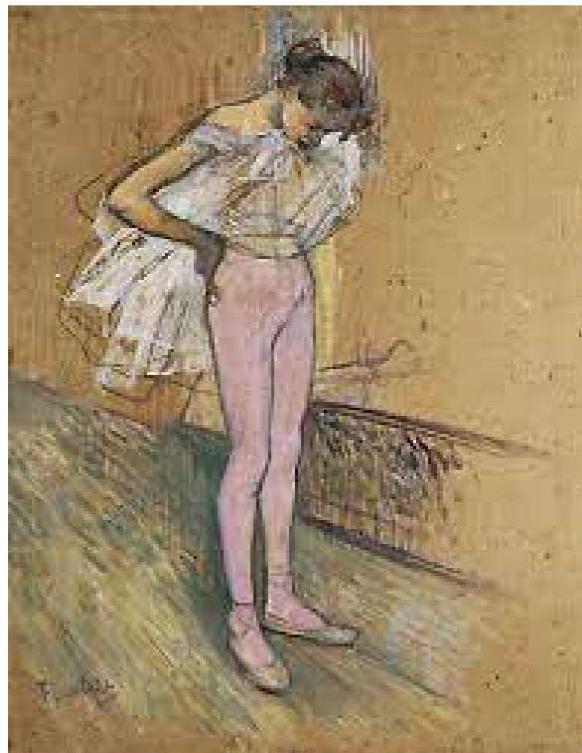
Henri de Toulouse-Lautrec (1864-1901) byl francouzský malíř a grafik, patřící k nejvýznamnějším tvůrcům konce 19. století. Pocházel ze starého francouzského šlechtického rodu hrabat z Toulouse (rodokmen sahal až ke **Karlu Velikému**).

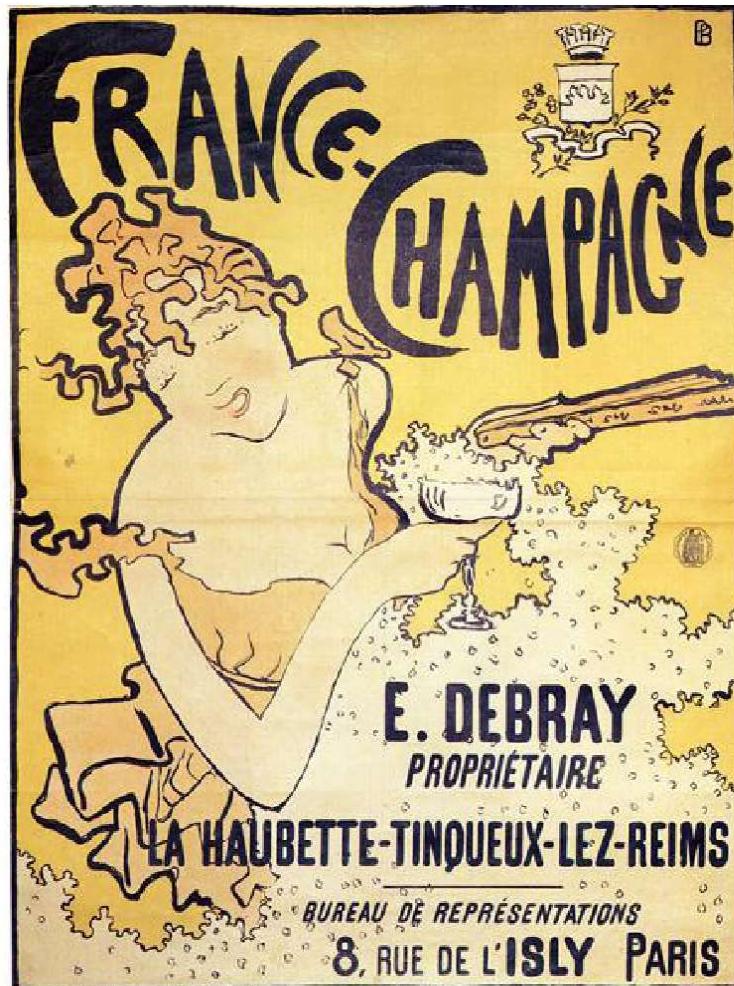
Ve svém díle Toulouse-Lautrec **navázel na impresionismus a postimpresionismus**, zvláště na tvorbu **Edgara Degase**. Silný vliv na něho měl i **japonský dřevoryt**. Jeho výtvarný projev vyrostl z **kresby a byl značně lineární**. **Významné jsou i jeho grafické litografické práce, jimž předznamenal a ovlivnil secesi**. Náměty Lautrecových děl vycházely především ze života na pařížském Montmartru. **Malíř často zachycoval návštěvníky kabaretů, tanečnice, prostitutky a lidi z okraje tehdejší společnosti.**

Lautrecovy plakáty (celkem 31) jsou **provedené technikou barevné litografie**. Odrážejí Lautrecovu **inspiraci barevným japonským dřevořezem a vynikají důslednou redukcí všeho nepodstatného a soustředěním na samotný základ obrazového sdělení**. Již zmíněný plakát pro Moulin Rouge z roku 1891 byl první grafickou zakázkou. Při jeho ztvárnění Lautrec použil ústřední postavy z většího obrazu Tanec v Moulin Rouge. Plakát Caudieux z roku 1893 dokládá, jak **radikálně Lautrec pracoval s kompozicí**, neboť zobrazenou postavu dole i po stranách radikálně „řeže“, čímž vyvolává nesmírně **silný dojem pohybu**.

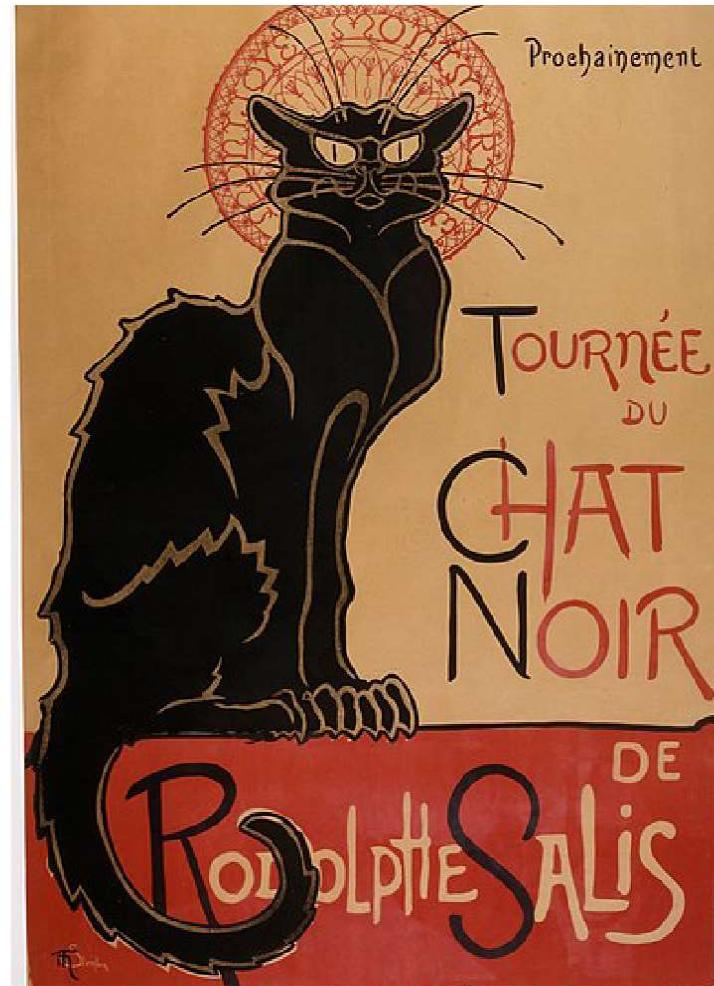
Kromě plakátů, či litografických cyklů vytvářel Lautrec také další užitou grafiku, například jídelní lístky a podobné příležitostné práce, a mimojiné i titulní strany knih či knižní ilustrace.

Pierre Bonnard, 1952

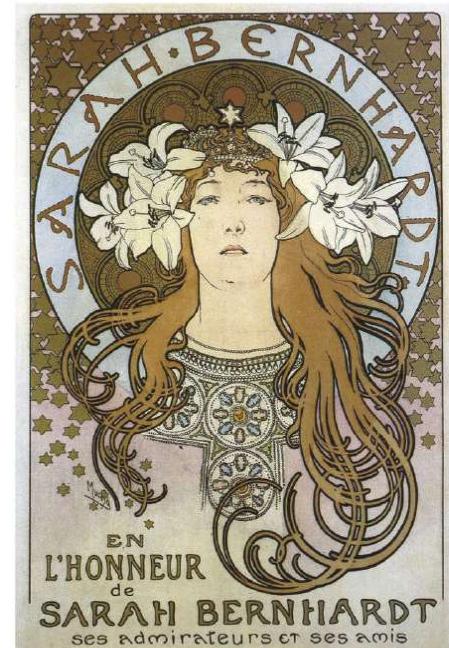
Théophile-Alexandre Steinlen

Alfons Mucha se objevil v Paříži v roce 1894. Vytvářel divadelní plakáty pro herečku Sarah Bernhardovou. Na ilustracích plakátu Gismonda definoval ortodoxní podobu scesního plakátu, v Paříži se začal nazývat **Mucha style**.

Navázal na **Grassetovu stylizovanou, statickou podobu ženské figury** jako hlavního grafického motivu, **plošná dekorativnost, úzký formát plakátu, maximální pokrytí plochy ornamentem, vlnité prohnutí ornamentu** (zvlněné ženské vlasy, vlnící se rostliny, ornamenty na oblečení, vlnící prvek ve tvaru S = švihnutí bičem). Inspirace irskými, gotickými manuskripty, byzanstkým užitým uměním (potisk látek a mozaiky).

Eugéne Grasset

Alfons Mucha.

Secese

(přelom 19. a 20. století)

Impresionismus

Arts and Crafts

Otevření japonských
hranic

Arts and Crafts

Expresionismus

Japonská ilustrace

Prerafaelité

Secese vznikla na přelomu 19. a 20. století ve Velké británii. Navázala na britské, umělecko-řemeslné hnutí Arts and Crafts, styl rozvíjející se kolem r. 1880-1900 a malířskou skupinu Prerafaelitů.

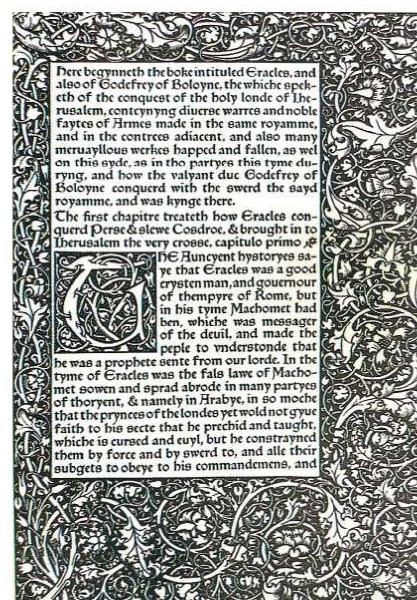
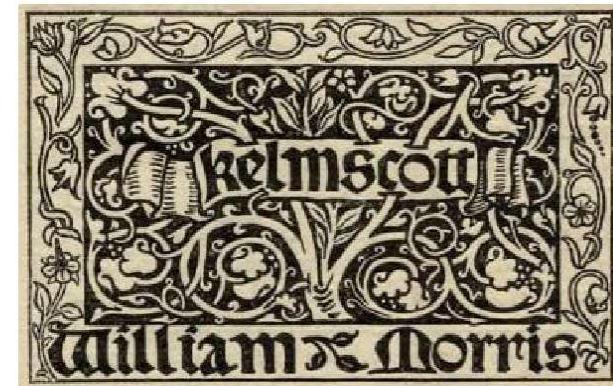
Arts and Crafts, reformátorské hnutí, které bojovalo proti nestřídámému používání ornamentu a křivek (v grafickém důsledku forma deseti různých písem na jednom plakátu). Prosazovali jednoduché návrhy vracející se k řemeslnému umění.

Toto hnutí vzniklo pod vedením **Williama Morrisse** a **Johna Ruskina**. Snažili se o obnovu uměleckého řemesla potlačené průmyslovou evolucí. Hlavní představitelé: **William Morris** a **Arthur Heygate Macmurdo**.

Dalším vlivem na vznik secese byla opět anglická skupina výtvarných umělců a malířů: **Prerafaelité**. Obdivovali **umění středověku, inspirace raně středověké umění irských klášterů** (iluminované kodexy, iniciály, manuskripty). **Umění by mělo být krásné a užitečné (navazovala moderna = forma následuje funkci) a mělo by proniknout i do nejnižších vrstev**. Morrisovy ideje ovlivnili i školství, byla zavedena **estetická výchova**. Hlavní představitelé: **James Collinson, William Holman Hunt, John Everett Millais, Dante Gabriel Rossetti**.

William Morris (1834-1896)

William Morris: strana knihy 1894

Artyčok (tapeta), vytvořil John Henry Dearle pro William Morris & Co., cca 1897

Dovršení principů knižní grafiky.

Knižní design, ilustrace.

Návrat k řemeslu = vliv na uměleckoprůmyslovou školu v Německu **BAUHAUS**.

Vliv na založení řemeslných dílen ve Vídni (**Wiener Werkstätte**) a Německu (**Deutscher Werkbund**).

Arts and Crafts je styl, který se rozvíjel kolem let

1880-1900. Byl součástí Reformátorského hnutí, které bojovalo proti tehdejšímu návrhářskému stylu, pro který bylo typické **nestřídmé používání křivek**.

Prosazoval jednoduché návrhy vracející se k řemeslnému fortelu středověkých mistrů. Hnutí ovlivnilo rozvoj uměleckých řemesel v Evropě a stalo se jedním z předchůdců secese.

William Morris (1834-1896) se podílel na činnosti prerafaelitů a měl velký obdiv k **umění středověku**. Podle něj má být **umění krásné a užitečné**, má být součástí života a **proniknout i do nejnižších vrstev**. **Morrisovy ideje zasáhly i do školství, kde pomohly zavést estetickou výchovu**.

V duchu idejí Arts and Crafts byla průmyslovou revolucí **potlačovaná řemesla pozvednuta k novému rozkvětu**. Ovlivnila reformu **uměleckého průmyslu**, který se **vrátil ke starým tradicím ruční práce** bez strojů. **Pod vlivem hnutí vznikaly kvalitní výrobky s uměleckým designem**.

Architekt a dekoratér Arthur Heygate Mackmurdo

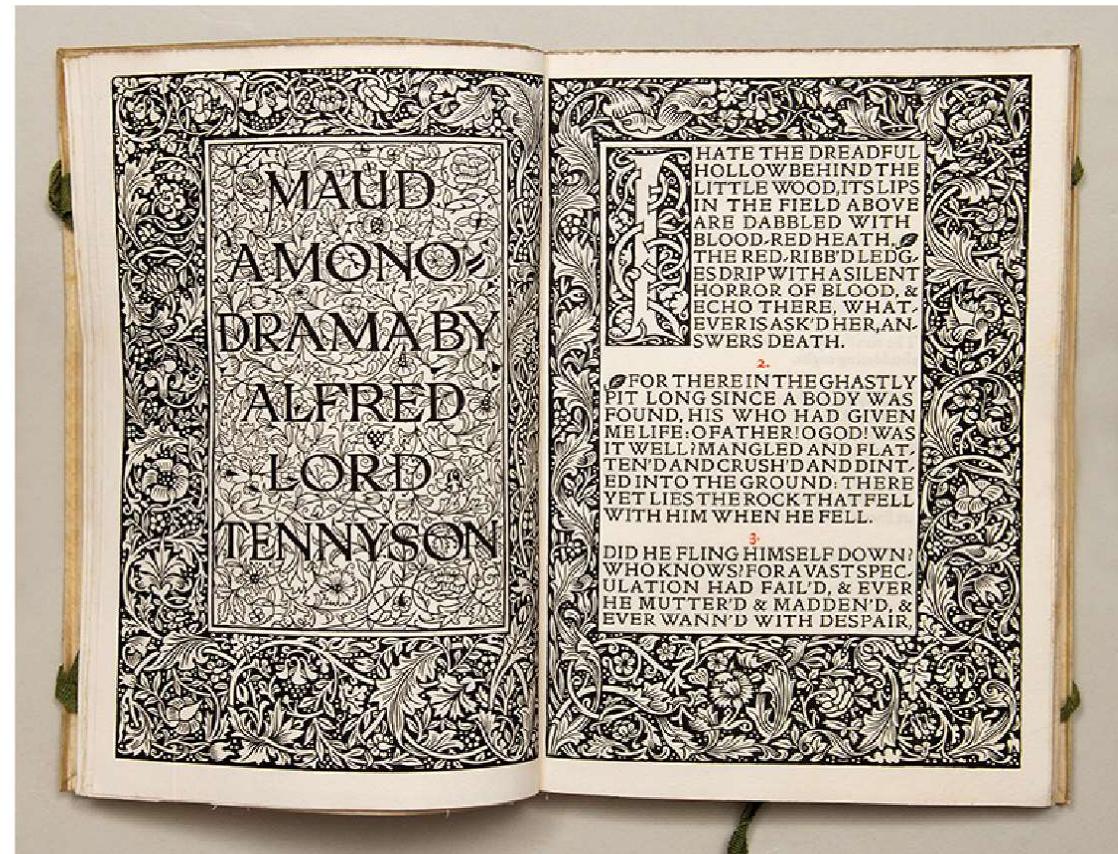
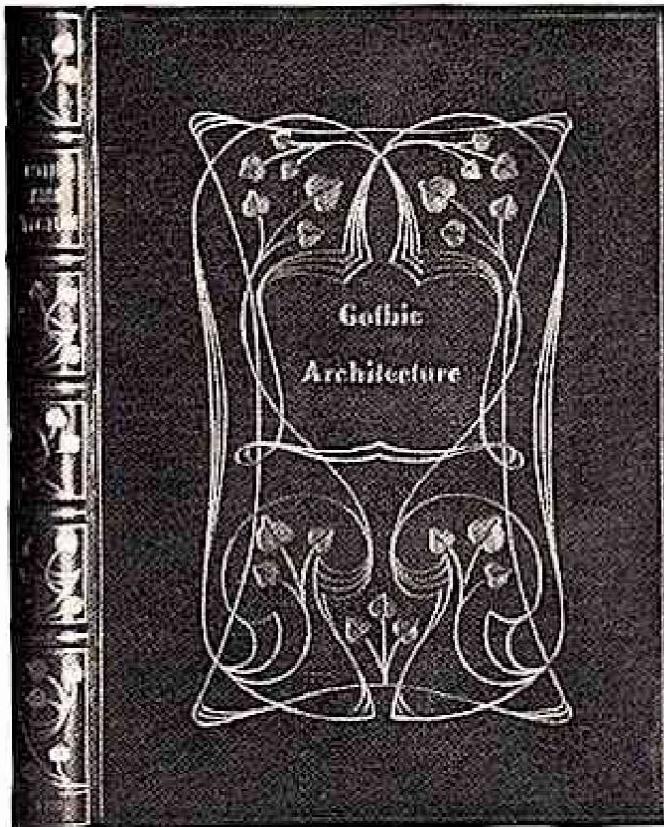
(1851-1942) jako **frontispis své knihy Wren's City Churches (Wrenovy kostely v City)** **vytvořil dekorativní stránku se stylizovanými tulipány**,

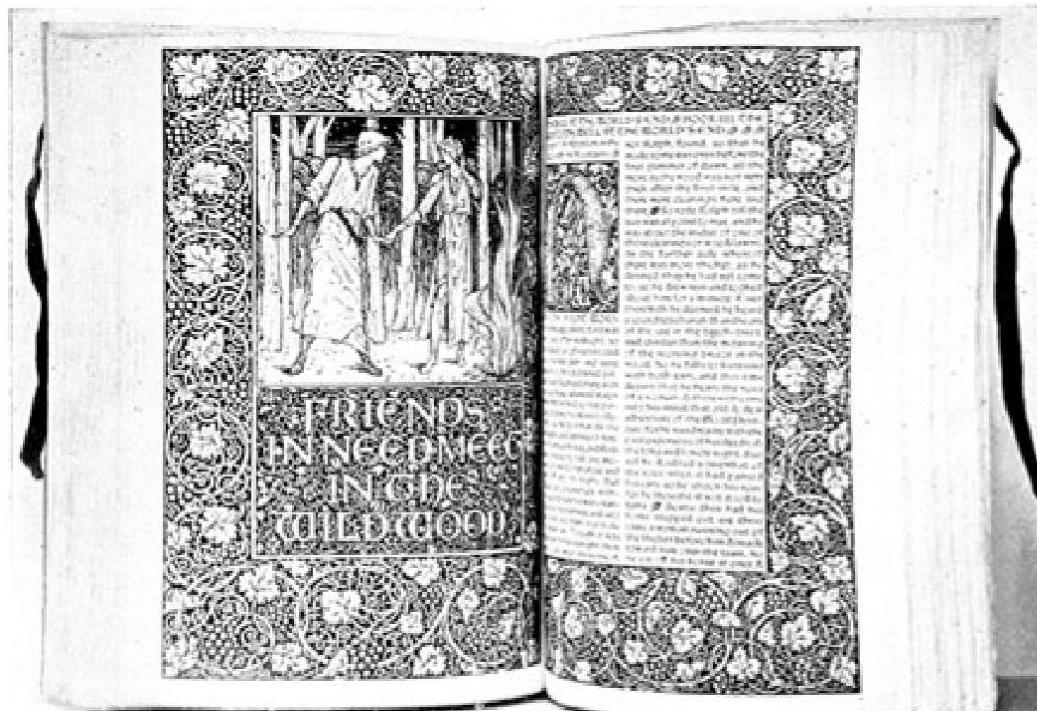
které by jakoby unášel vítr a skláněly se v půvabných obloucích. Jeho pozdější návrhy látek byly poznamenány stejnou inspirací.

V roce 1893 výstava společnosti Arts and Crafts byla první veřejnou prezentací nového umění secese.

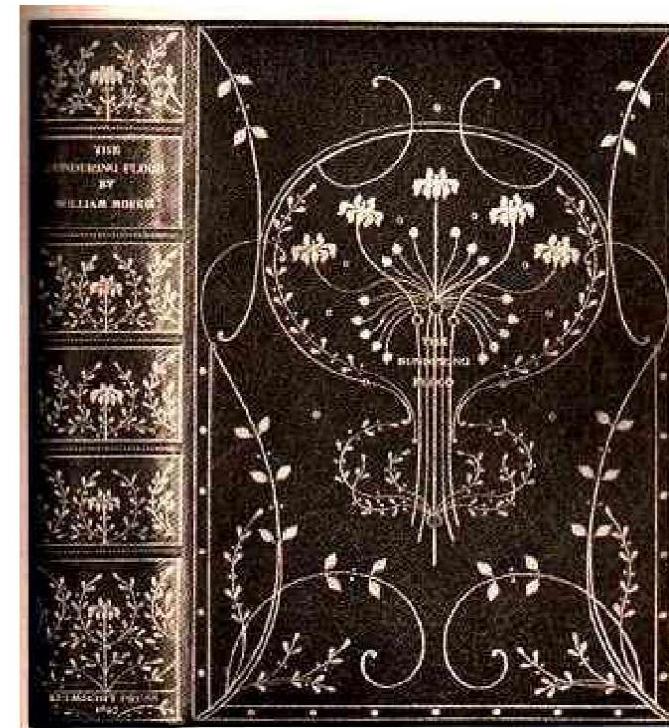
Tyto ideje se však zcela nepodařilo naplnit, protože ručně vyráběné předměty byly dražší než ty vyráběné strojově, a tak se už i Morris a jeho následovníci nakonec **smířili se strojovou výrobou a ve svých továrnách ji také zavedli**.

Morris vlastnil továrnu na výrobu tapiserií, ale věnoval se i knižnímu designu, nábytku, sklu, práci s kovy, vitrážím a tapetám.

KELMSCOTT PRESS BOOK

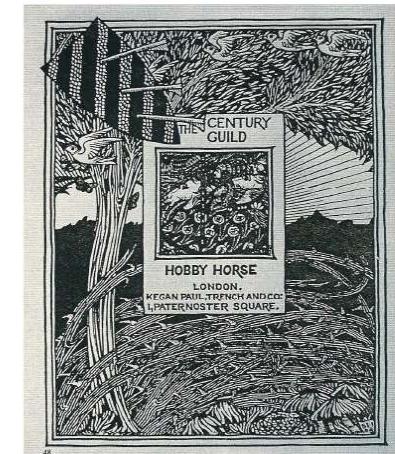

Arthur Heygate Mackmurdo / frontispis knihy o architektuře: Wren's City Churches

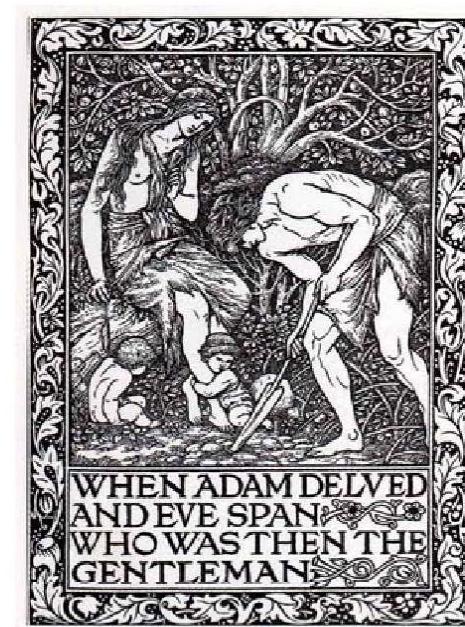
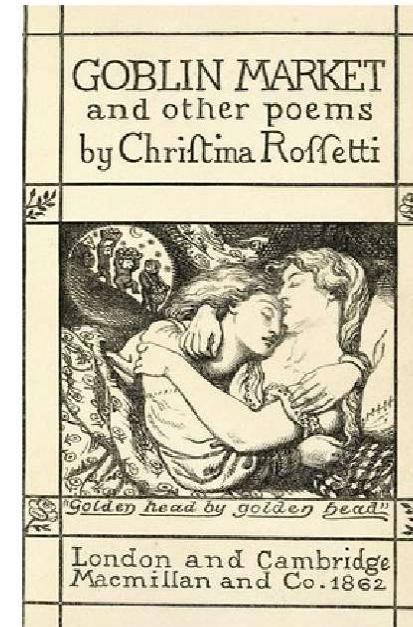
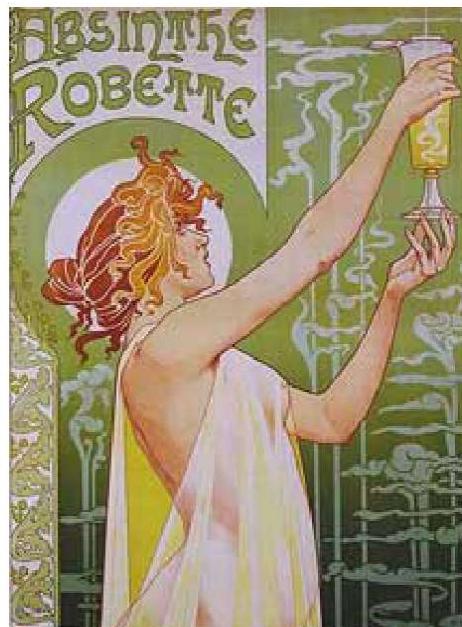
Arthur Heygate Mackmurdo
návrhy potisku látek

Selwyn Image: titulní strana časopisu Hobby horse (1884)

Arthur Heygate Mackmurdo / návrhy potisku látek

James Collinson
William Holman Hunt
John Everett Millais
Dante Gabriel Rossetti

Polovina 19. století (1850).

Kritická reakce na negativní důsledky globální industrializace.

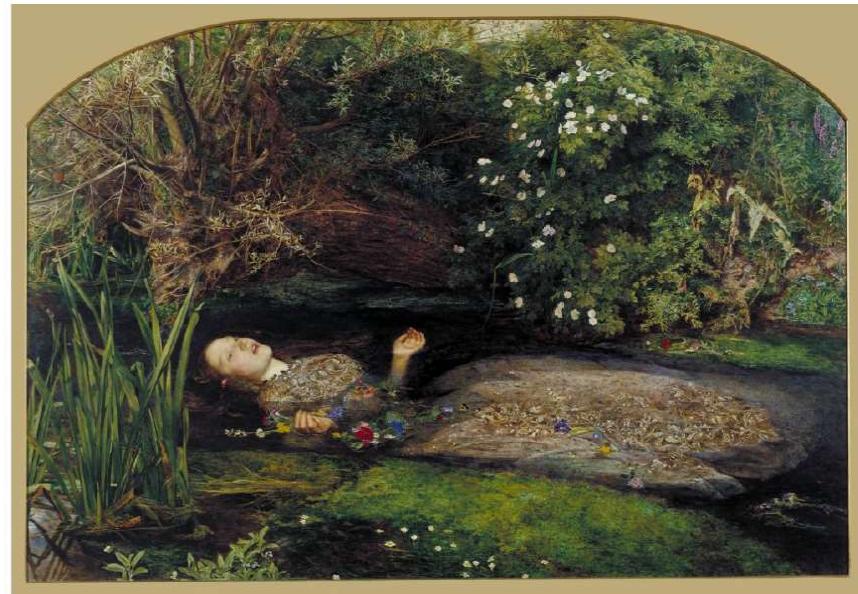
Dobový romantismu = **návrat k přírodě a ruční práci**

Vliv myšlenek uměleckého a sociálního kritika Johna Ruskina.

Dalším vlivem na vznik secese byla opět anglická skupina výtvarných umělců a malířů: **Prerafaelité**.

Obdivovali **umění středověku, inspirace raně středověké umění irských klášterů** (iluminované kodexy, iniciály, manuskripty). **Umění by mělo být krásné i užitečné** (navazovala moderna = forma následuje funkci) **a mělo by proniknout i do nejnižších vrstev.**

William Morris společně s Edwardem Burne-Jonesem a básníkem Dantem Gabrielem Rosettim založil návrhářskou společnost, jejíž produkce hluboce ovlivnila výzdobu obydlí i kostelů v Anglii počátku 20. století; oživila také tradiční metody výroby a zpracování textilu.

John Everett Millais (Ophelia)

Hector Guimard (1867-1942)
Tvorba písma a nápisu pro stanici pařížského metra (1900)

Hector Guimard (1867-1942) secesní francouzský architekt a interiérový designer. **Tvorba nápisu Metropolitain pro vchod do stanice pařížského metra** (1900). Nápis byl inspirací pro tvorbu titulkového písma Metropolitaines vytvořené písmolijnou LINOTYPE.

Vídeňská secese

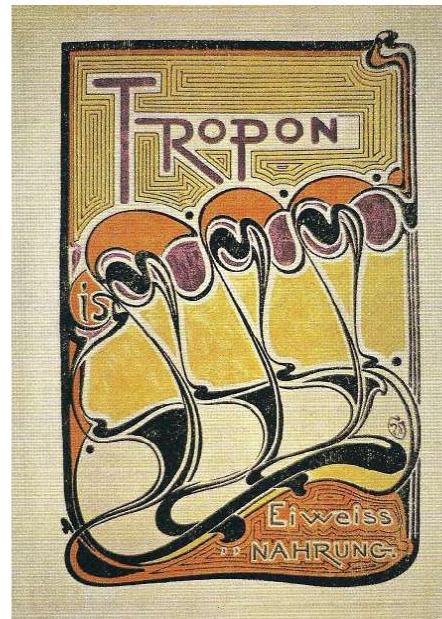
Henry van de Velde (1863 - 1957) byl belgický malíř, návrhář a architekt. Tvořil návrhy nábytku, kovových předmětů, textilií a knižních vazeb.

Mezi první domy patří v roce **1895 jeho vlastní dům Bloemenwerf v Uccle** v Bruselu, který byl jasně inspirován principy uměleckého hnutí Arts and Crafts.

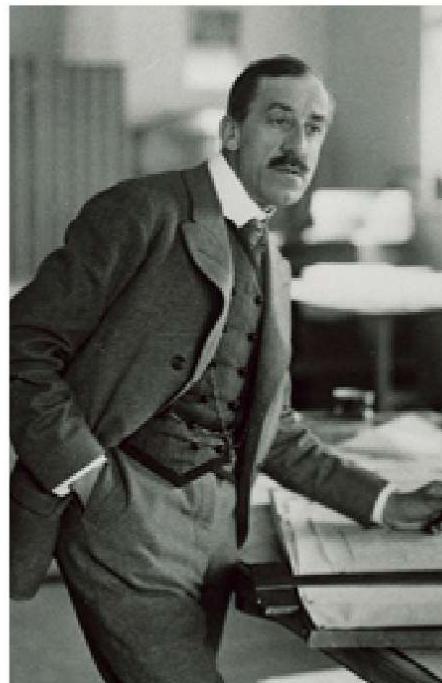
Jeho výtečné pověsti také pomohlo navržení interiérů a nábytku pro přelomovou výstavu secese, kterou v roce 1895 v Paříži uspořádal Samuel Bing.

Na přelomu století pak van de Velde působil hlavně v Německu, ve Výmaru a v roce 1904 na pověření velkovévody Wilhelma Ernsta založil a **navrhl budovu umělecké školy**, kterou o pár desítek let přeměnil **Walter Gropius** na slavný Bauhaus.

Je považován za jednoho z největších architektů Belgie a nejvýznamnějších architektů a designérů secese. Svými návrhy bezpochyby ovlivnil podobu umění na přelomu 20. století i nové tendenze v architektuře i designu té doby.

Henry van de Velde: plakát a obal pro potravinu Tropon (1899)

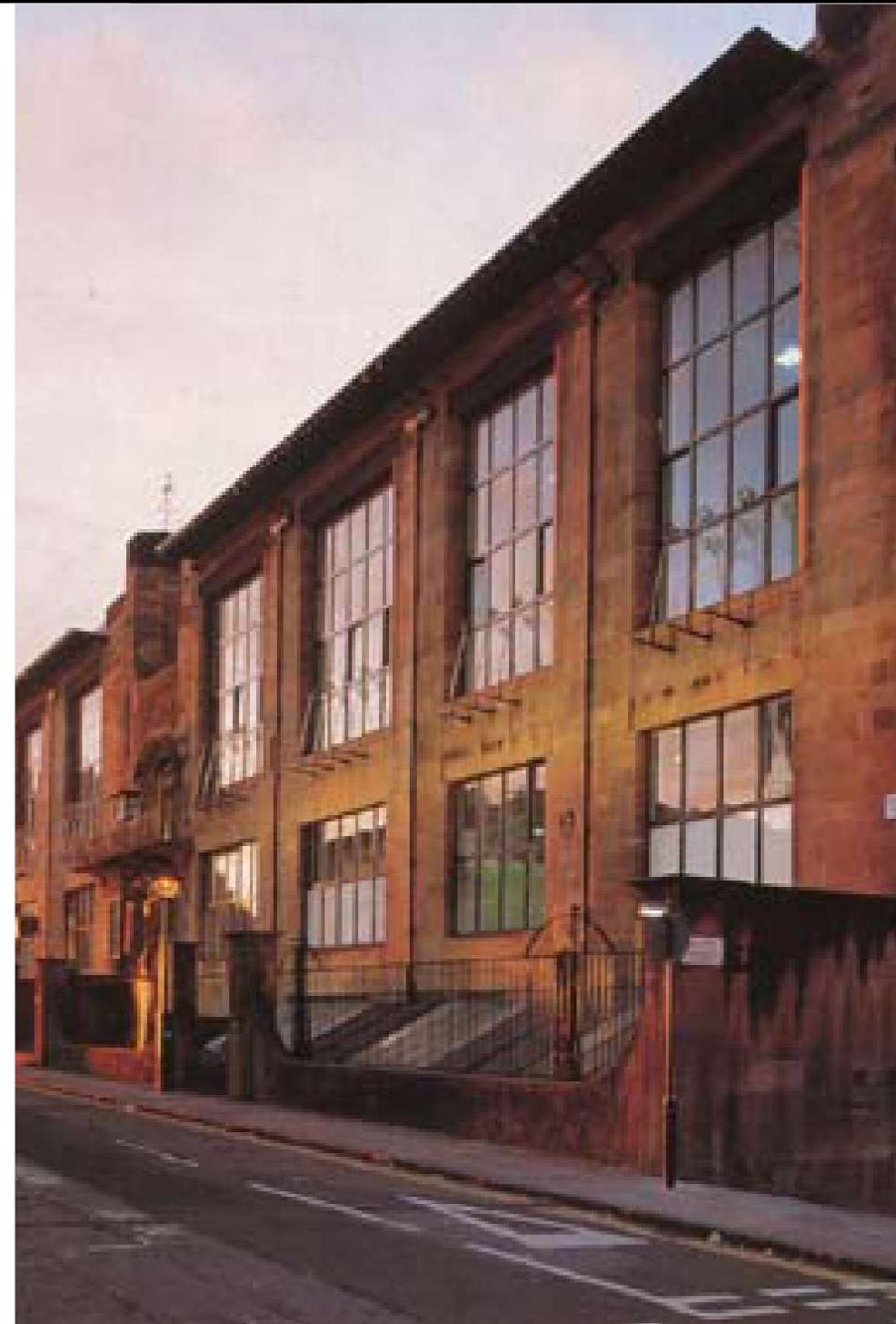
Henry van de Velde, budova ve Vimaruu (1905)
Budova umělecké školy Bauhaus

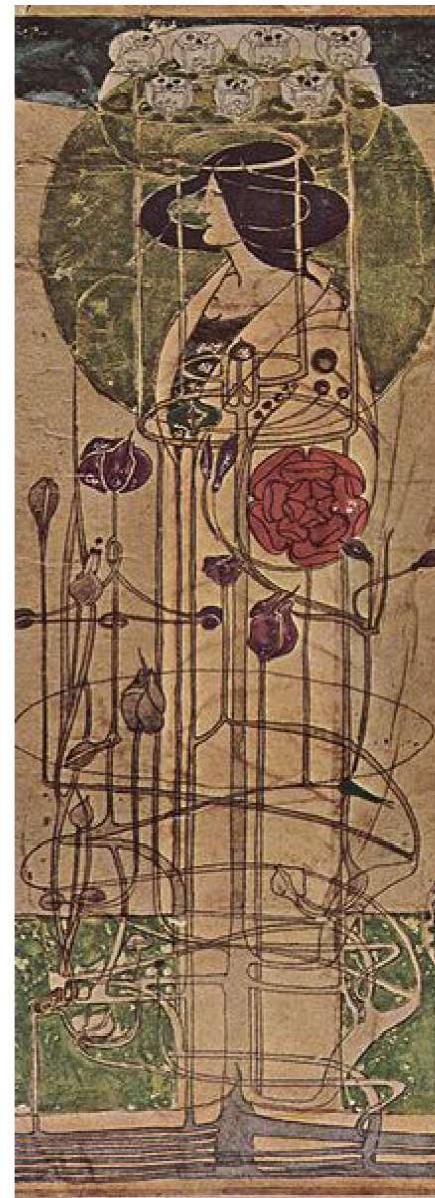

Charles Rennie Mackintosh (1868-1928), Umělecká škola v Glasgow (1898-1909)

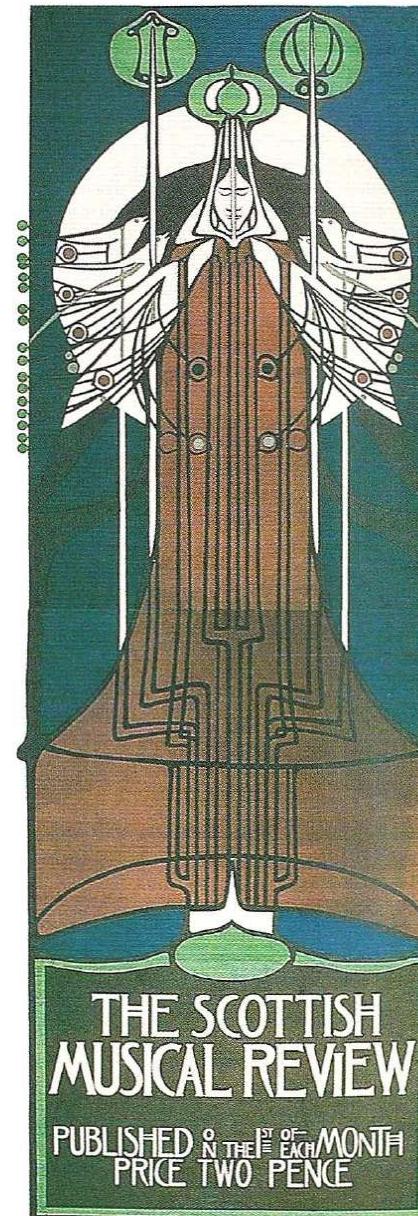
Charles Rennie Mackintosh / Glasgow
Inovace secesního ornamentu.
Racionální základ v ornamentu.
Tvorba **geometrické mřížky** ornamentu.

Charles Rennie Mackintosh (1868- 1928) **byl skotský architekt a designér**. Byl hlavním představitelem **secese ve Skotsku**, kde si vytvořil vlastní **dekorativní lineární směr secese**. Svým dílem ovlivnil umělce **Kolomana Mosera či Josefa Hoffmanna**. Společně s dalšími umělci vytvořil uměleckou skupinu známou jako **The Four**, jež vytvořila mnoho návrhů nábytku, plakátů a kovových předmětů.

Nástěnná dekorace

Propagační plakát
časopisu 1896

Otto Wagner, návrh průčelí Rakouské poštovní spořitelny (1906)

ÚČEL, KONSTRUKCE, POEZIE

Otto Wagner

Architekt a profesor na výtvarné akademii ve Vídni

Racionalistický přístup k tvorbě

Nástup funkcionalismu

Komplexní umělecké dílo dokončené do nejmenších

detailů, příkladem fasáda **Rakouské poštovní spořitelny**

(1904-1906), kde geometrizované tvary písmových znaků
navazují na strohé architektonické tvary budovy.

Racionalita, funkcionalismus.

Kompletní řešení díla.

Geometrizace.

Experiment.

Sdružení rakouských výtvarných umělců.

Otto Wágner

J. M. Olbrich

J. Hoffmann

K. Moser

Gustav Klimt

Členy byli malíři, sochaři a architekti. Svůj program formulovali ve vlastním časopise nazvaném **Ver Sacrum**. Roku 1897 nechali členové hnutí postavit nový výstavní sál **Pavilon Secese**, budovu navrženou opavským rodákem **Josephem Mariou Olbrichem**. **Vídeňská secese** sehrála **klíčovou roli v šíření secesního stylu v Evropě** (styl se v Rakousku a v českých zemích nazývá Vídeňská secese, v jiných zemích jinak: Art nouveau ve Francii, Modern Style v Anglii, Moderna v Rusku, Jugendstil v Německu atd.).

Časopis Ver Sacrum (Svaté jaro), vydávaný v letech 1898-1903. Secesní kresby a grafiky byly k básním evropských autorů, např. Rainer Maria Rilke,...

Časopis Ver Sacrum (Svaté jaro), vydávaný v letech 1898-1903

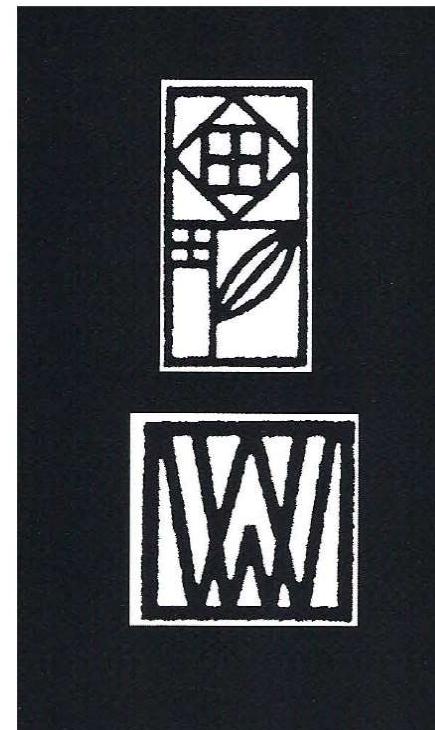

NEBEHAY, CHRISTIAN M.
Ver sacrum 1898-1903. New York: Rizzoli, (1975).

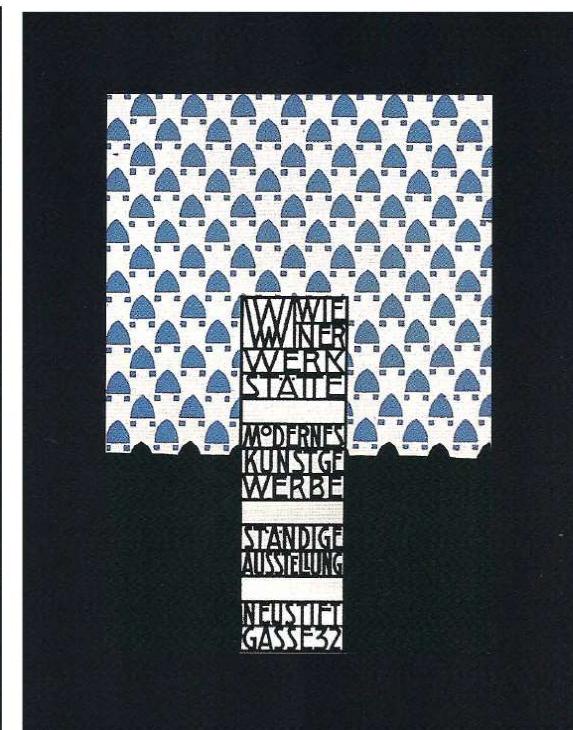
Josef Hoffmann (1870 Brtnice -1956 Vídeň) byl rakouský architekt a designér, původem moravský němec. Navrhoval nábytek, látky, stříbrné a kovové předměty, šperky, sklo a keramiku. **Byl důležitou osobností secesního hnutí ve Vídni a zakladatel Wiener Werkstätte. Jeho dílo se vyznačuje čistotou linií a geometrickými formami.** Roku 1892 byl přijat na Vídeňskou akademii výtvarných umění, od roku 1894 pod vedením Otty Wagnera.

Po roce 1900 se ale obrátil směrem k britské tvorbě, která ho zaujala svou jednoduchostí a geometričností. Obdivoval hnutí Arts & Crafts, velmi blízká mu byla tvorba **Charlese Rennieho Mackinthshe**. Geometrie byla pro ranou tvorbu Josefa Hoffmanna typická, jeho rané puristické návrhy budov patří k milníkům architektury. Po roce 1906 vytvářel stále dekorativnější návrhy, inspiroval se např. pestrými ornamenty lidových výšivek.

V roce 1903 společně s designérem **Kolomanem Moserem** a průmyslníkem Fritzem Waerndorferem založil **Wiener Werkstätte** (Vídeňské dílny), inspirací jim byly britské dílny produkující užité předměty na nejvyšší estetické i řemeslné úrovni. Největší význam měl ateliér zpracovávání kovů, kde vznikaly

Josef Hoffmann: značka Wiener Werkstätte (1903)

Josef Hoffmann: plakát k výstavě Wiener Werstätte (1905)

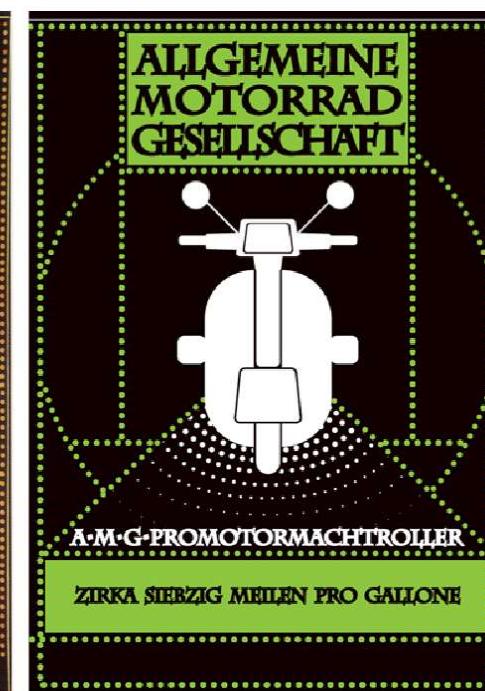
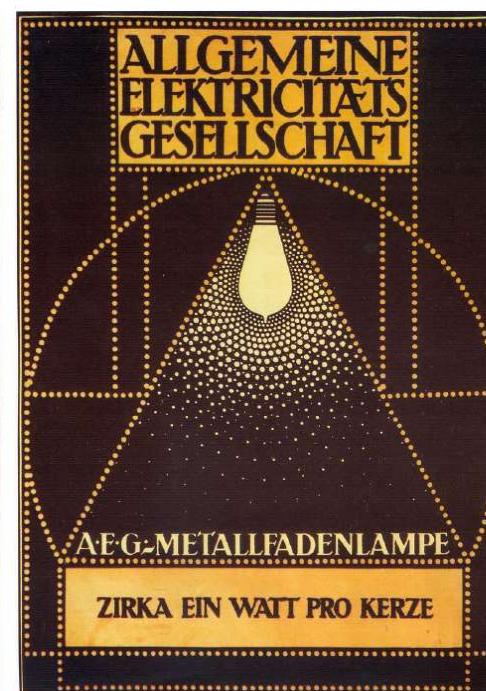
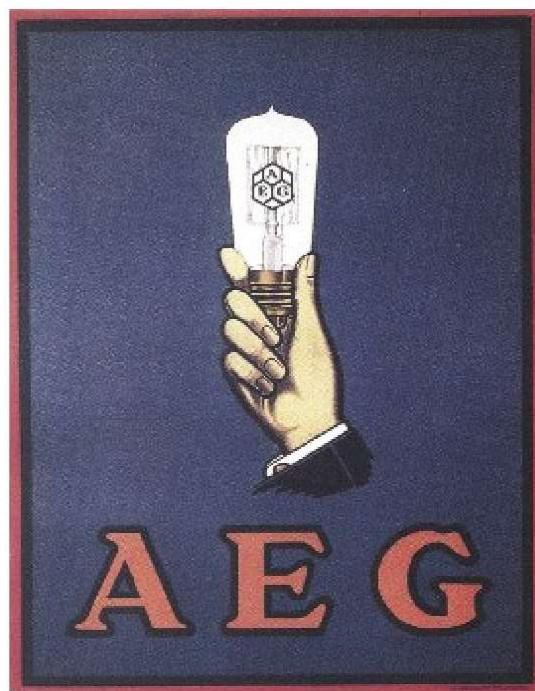
nejmodernější šperky, nádobí, vázy. Typickým výrobkem byly vázy z čtvercově perforovaného kovového plechu. Dále zde byla **knihvazačská dílna, nábytková dílna** a zpočátku byl součástí WW i Hoffmannův architektonický ateliér. **Tyto dílny fungovaly až do roku 1932.** Hoffmann dále spolupracoval s vídeňsko-vsetínskou firmou **Jacob & Josef Kohn** vyrábějící nábytek z ohýbaného bukového dřeva či českou sklárnu **Loetz Witwe**, aj.

Peter Behrens (1868-1940)

Malíř, grafik, ilustrátor, designer, architekt, zakladatel modernismu a firemní identity.

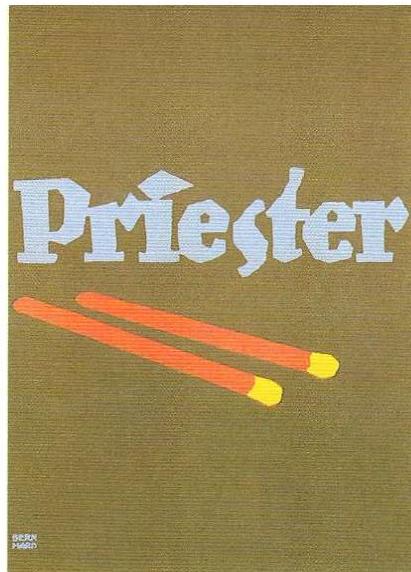
V roce **1907** vytvořil firemní identitu společnosti

AEG firemní písmo, logotyp a grafický manuál, produktové portfolio, vymyslel koncept vztahů s veřejností - marketingovou komunikaci a způsob prezentace, a proto je považován za **prvního corporátního designéra** na světě.

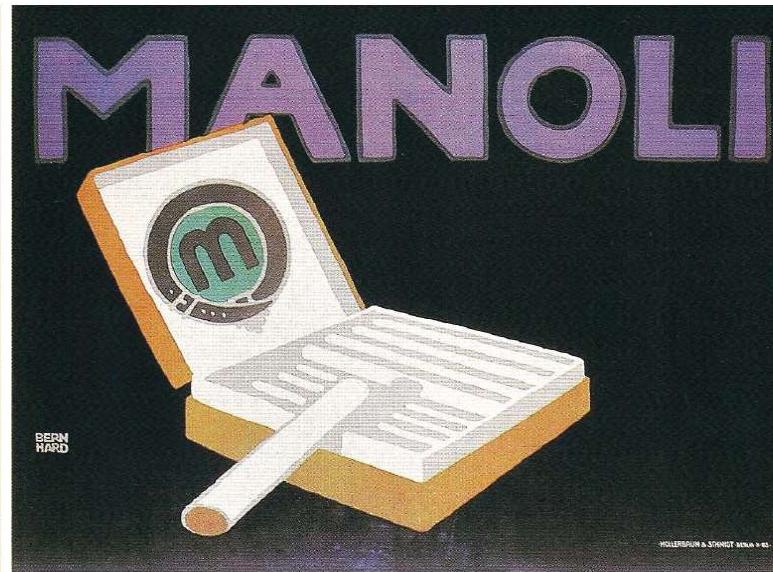

Plakát pro AEG, 1912

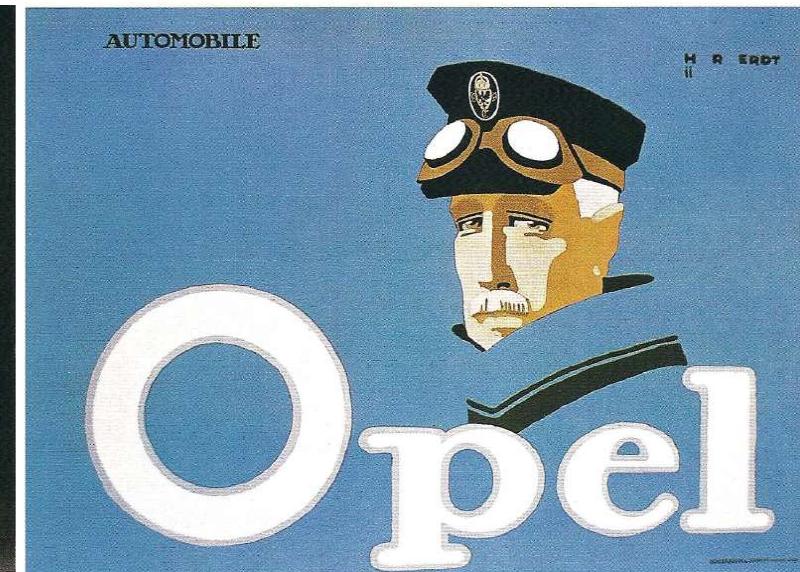
moderní umění

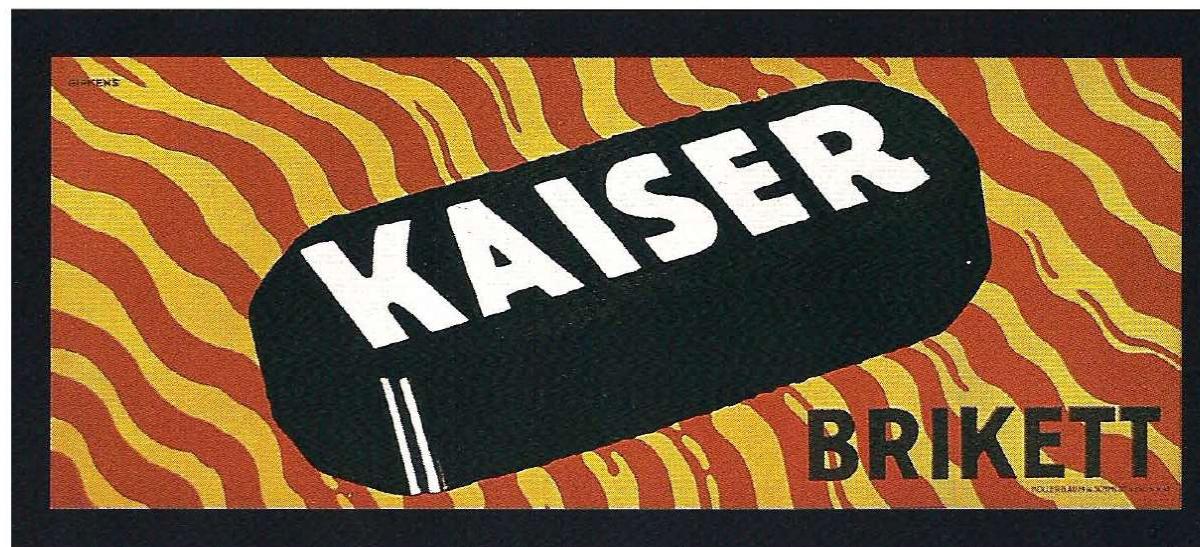
Lucian Bernhard (1905)
propagační plakát na zápalky

Hans Rudi Erdt (1915)
propagační plakát pro cigarety,

Hans Rudi Erdt (1915)
propagační plakát pro Opel

Julius Gipkens (1913)
Propagační plakát na uhlí

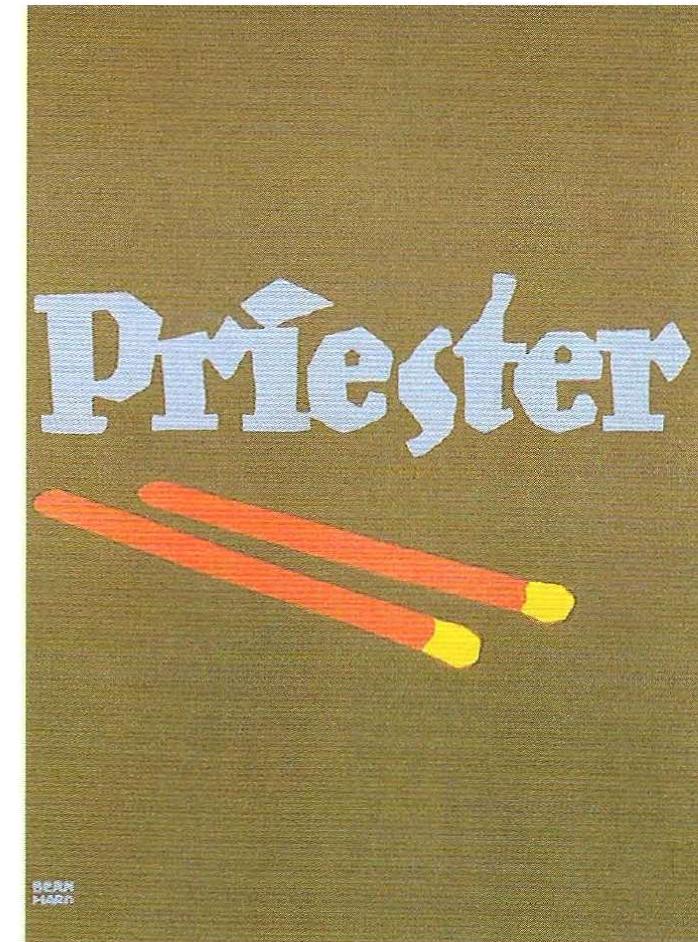
James Montgomery Flagg (1917)

Součástí **předmodernistického hnutí** před první světovou válkou představoval i **Sachplakat** (věcný plakát), jehož střediskem byla tvorba tiskárny **Hollerbaum a Schmidt**.

Autoři: **Lucian Bernhard**, Ludwig Hohlwein, Edmund Edel, Ernst Deutsch-Dryden, Hans Lindenstadt, Julius Klinger, Julius Gipkens, Paul Scheurich, Karl Schulpig, **Hans Rudi Erdt, Otto Baumberger**. Ovlivnil i tvorbu Ludwiga Hohlweina (1925).

Lucian Bernhard 1905 reklamní plakát pro firmu **Priester**. Oproti dobovému dekorativismu vytvořil lakonický obraz dvou zápalek a názvu firmy. V podobném duchu **přímočaré údernosti** a racionální věcnosti, která byla založena na **stylizaci znaku a dobré čitelném bezserifovém písma** pak Bernhard vytvořil desítky dalších plakátů na propagaci psacích strojů, cigaret, či motorových svíček. Byl zakladající člen Deuscher Werkbund a podílel se na rozvoji vizuální komunikace v Německu.

Styl ovlivnil podobu moderního grafického designu pro svou základní přednost = informačního náboje koncentrovaného okolo jednoduchého obrazu a dobré čitelného písma.

Forma následuje funkci

Louis Henri Sullivan

Plakáty Alexandra Rodčenka, 1923

Vladimír a Georgij Stenbergovi, Filmové plakáty (1924-1933)

Konstruktivismus byl název pro umělecké hnutí, které se rozšířilo zejména v Rusku po Říjnové revoluci 1917 až do počátku 30. let. Alexandr Rodčenko, Varvara Stěpanova a Vladimir Tatlin.

Výtvarný směr zdůrazňoval technickou dokonalost a krásu hmoty, účelnost stavby a odmítal každý luxus. Prolínal se s raným funkcionalismem. Na rozdíl od něj dává větší důraz na dynamismus (vertikalita konstrukcí, diagonály).

Konstruktivisté byli průkopníci techniky fotografické montáže, která měla společné rysy s dadaistickými kolážemi, které spojovaly zpravidajské fotografie a malbu. Nicméně konstruktivistické fotomontáže byly méně „destruktivní“ než dadaistické. Snad nejslavnější z nich byl Rodčenkovy ilustrační montáže.

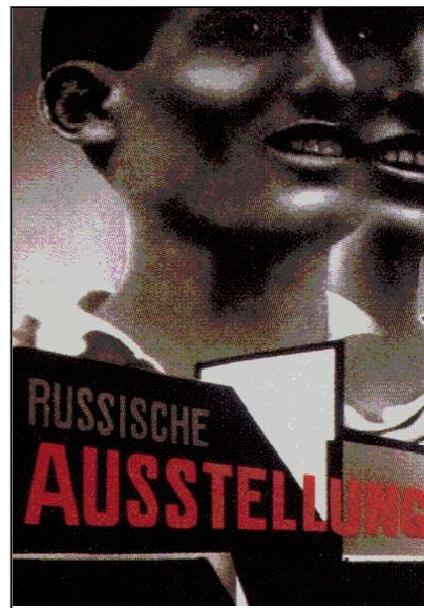
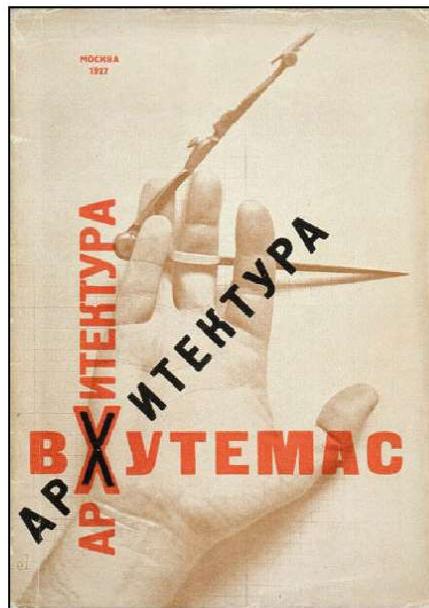
Sovětský časopis LEF (Levá fronta umění) pomohl popularizovat osobitý styl fotografie, zahrnující ostré úhly a kontrasty, abstraktní použití světla, které se vyrovnyaly pracím László Moholyho-Nagye v Německu.

Alexandr Michajlovič Rodčenko Jeho fotografické montáže byly sociálně angažované, inovativní svou formou a odlišné od malířské estetiky. **Pro své analyticko-dokumentární soubory využíval**

často záběry ze zvláštních úhlů - obvykle shora nebo zdola. Zanechal malby aby se mohl věnovat grafickému designu plakátů, knih a filmů.

Od roku 1923 do roku 1928 Rodčenko s Majakovským (kterého několikrát portrétoval) úzce spolupracoval na designu a layoutu publikací konstruktivistických umělců LEF a Nový LEF. Mnoho jeho fotografií se objevilo a bylo použito na těchto časopisech jako obálky. Jeho snímky eliminovaly zbytné detaily, zdůrazňovaly dynamické diagonální kompozice a byly zaujaty umístěním a pohybem předmětů v prostoru.

El Lisickij byl malíř, architekt, designér, učitel, architekt, typograf a fotograf. Patřil k nejdůležitějším osobnostem ruské avantgardy počátku 20. století, spolu se svým učitelem Kazimirem Malevičem založil umělecký směr suprematismus. Pro Sovětský svaz navrhl četné výstavní expozice a propagandistické materiály. **Jeho práce ve značné míře ovlivnila Bauhaus, konstruktivismus a hnutí De Stijl.** Experimentoval s produkčními technikami a stylovými prostředky, které později ovládly grafický design 20. století. **V roce 1921, kdy přijal pozici ruského kulturního velvyslance ve výmarském Německu, kdy ovlivňoval a spolupracoval s důležitými osobnostmi Bauhausu** a hnutí De Stijl.

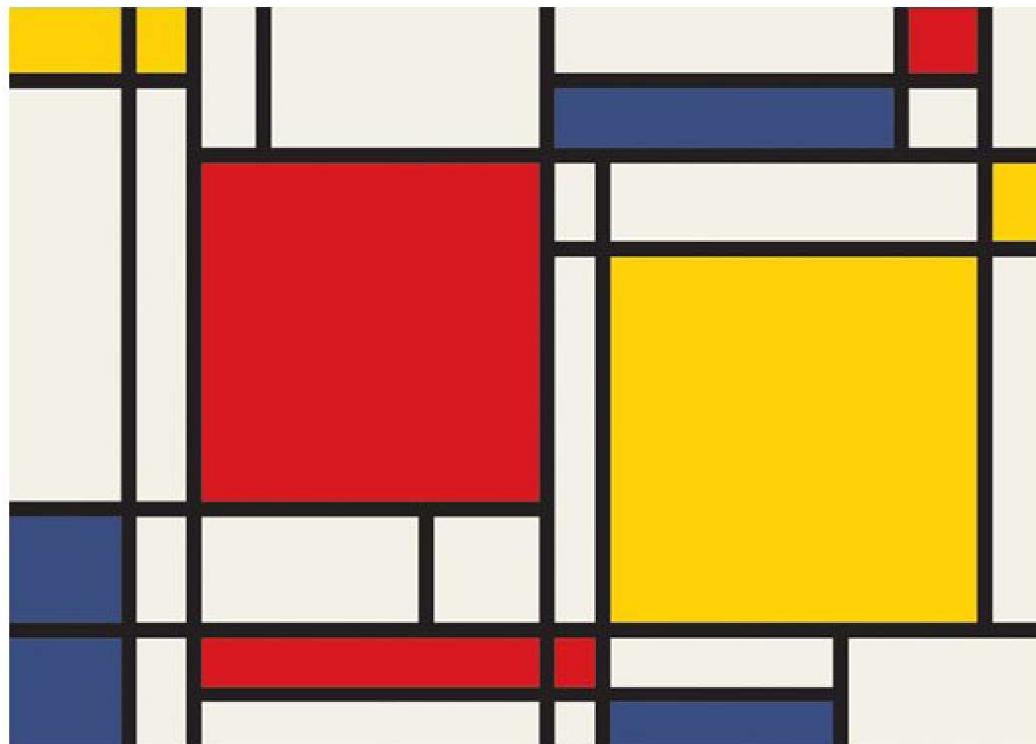

El Lissickij (1890-1941)

El Lissickij, válečný plakát 1941

Piet Mondrian

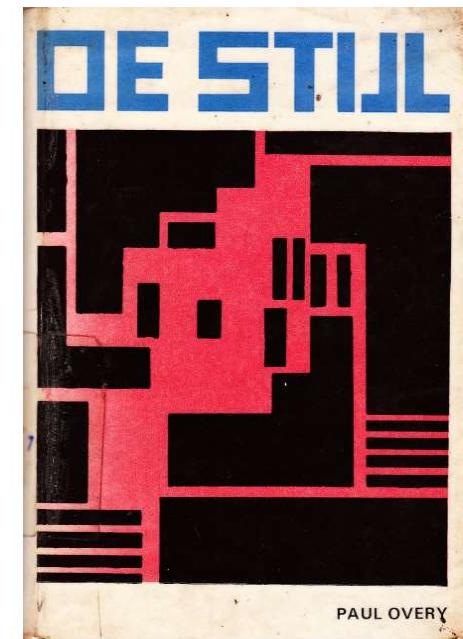
Kurt Schwitters a El Lissickij, obálka čas. Merz (1924)

De Stijl umělecké hnutí založené roku 1917. V užším slova smyslu je termín De Stijl používán pro označení díla vytvořeného skupinou nizozemských umělců mezi lety 1917 a 1931.

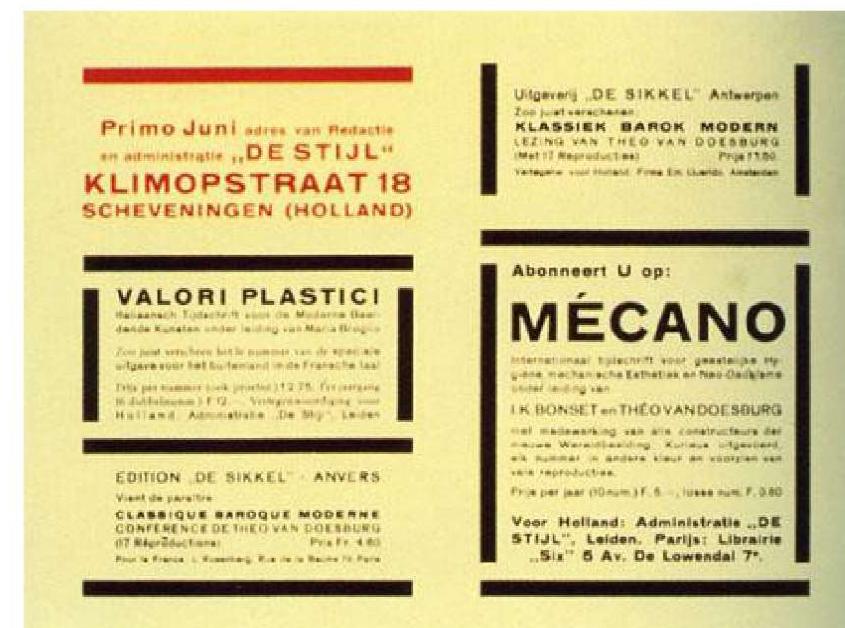
Kromě toho ještě existoval **časopis s názvem De Stijl vydaný malířem a kritikem Theem van Doesburgem**, který propagoval názory této skupiny umělců. Kromě Van Doesburga do skupiny patřili malíři **Piet Mondrian**. Umělecká filozofie, která vytvořila základ tohoto díla, je známá jako **neoplasticismus**.

Holanské hnutí De Stijl hraje zvláštní roli při formování moderního jazyka formy. V roce 1922 pořádal Theo van Doesburg ve Výmaru svůj kurs o principech De Stijlu v ateliéru Karla Petera Röhla převážně pro studenty Bauhausu. V téme roce se konal ve Výmaru také Mezinárodní kongres konstruktivistů a dadaistů: Kurt Schwitters, Tristan Tzara, El Lissitzky a **László Moholy-Nagy**.

Proponenti tohoto stylu se snaží vyjádřit nový ideál duchovní harmonie a rádu. **Dosahují čisté abstrakce a univerzálnosti tím, že redukují základy tvaru a barvy - vizuální kompozici zjednodušíli na vertikální a horizontální směr a používají pouze základní barvy spolu s černou a bílou.**

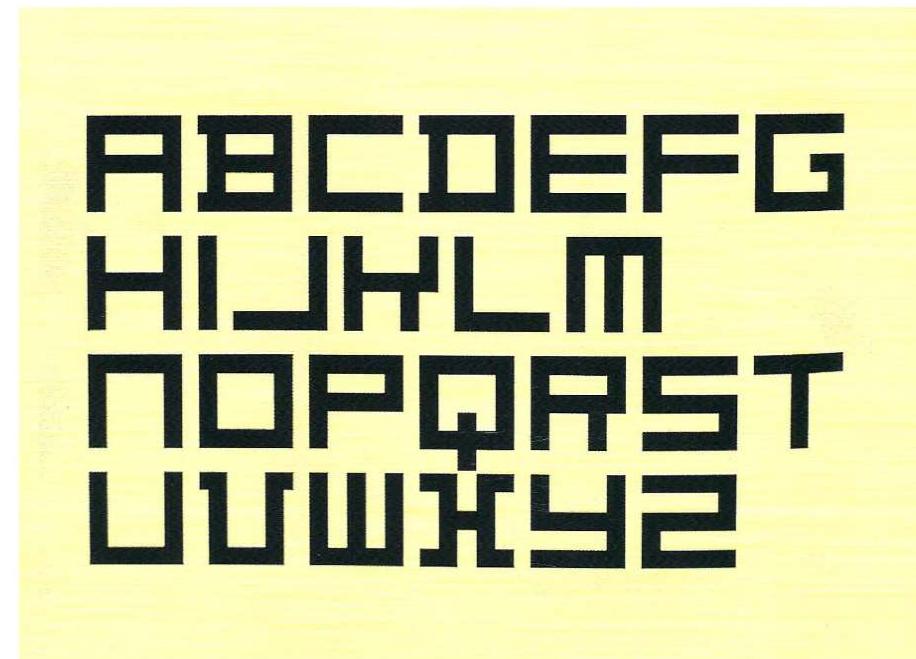
PAUL OVERY

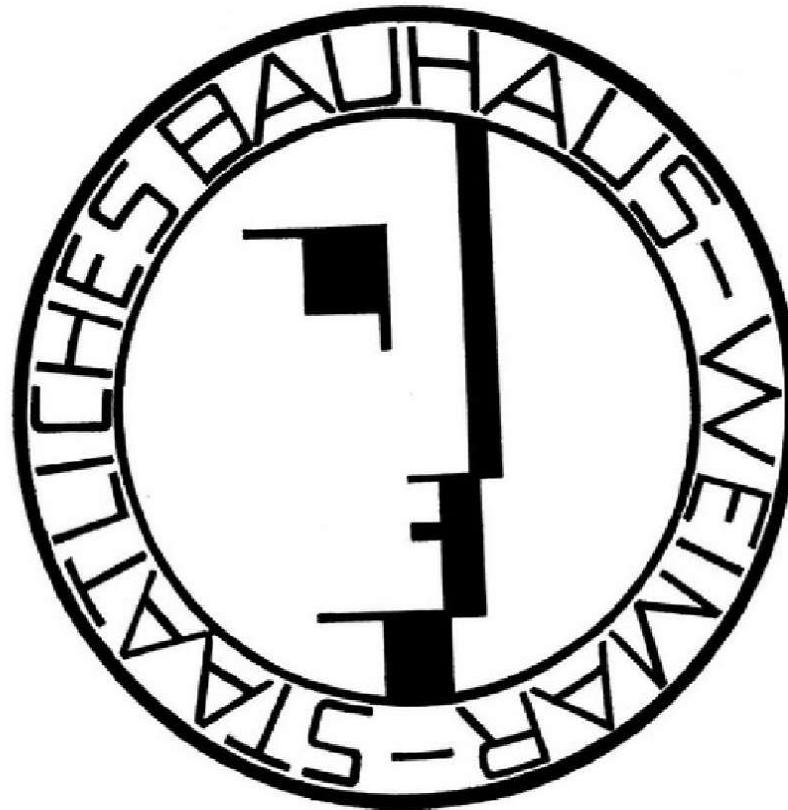
Theo Van Doesburg + Vilmos Huszár

Theo van Doesburg Byl zakladatelem vlivného časopisu **De Stijl**. Vedle výtvarného umění vynikl Van Doesburg jako básník, romanopisec, grafik, návrhář a architekt. **Van Doesburg propagoval v rámci neoplasticismu vizi světa, ve kterém umění bude hrát více povznášející, a politickou roli.** To také vysvětluje jeho kontakty s mezinárodní avantgardou. obrat způsobeným četbou Kandinského spisu O duchovnosti v umění (česky 1998), který mladého umělce přesvědčil o „zduchovnění“ umění, tj. o tom, že čisté umění pramení z ducha, a nikoli ze světa kolem nás. Ovlivněn Kandinským razil Van Doesburg tezi, že umění se v budoucnosti bude stávat stále abstraktnějším.

Rokem 1917 začala nová fáze ve Van Doesburgově životě nazývaná neplasticismus. Pod vlivem svých nových přátel, P. Mondriaana a maďarsko-nizozemského malíře Vilmosa Huszára (1884-1960), začal Van Doesburg používat výlučně horizontální a vertikální linie a barevné plochy. V této době se Van Doesburg zabýval přípravou časopisu pro právě vzniklou skupině „vědomě abstraktní“. Nazval ho **De Stijl** (Styl), což byla provokace na adresu těch, kteří se jako Amsterdamská škola podle Van Doesburga neřadili k moderně.

Theo Van Doesburg (návrh písma, 1919)

Oskar Schlemmer
Značka Bauhausu, 1922

Joost Schmidt
výstavní plakát Bauhausu, 1923

- 1919 Vznik Bauhausu ve Vímaru** / sloučení Akademie výtvarných umění s Umělecko průmyslovou školou (**zakladatel Walter Gropius**)
- 1925** Bauhaus přesunut nacisty do **Dessau (vytvořena dílna typografie a reklamy vedený Herbertem Bayerem)**. Ředitel školy 1928-1930 Hannes Meyer.
- 1932 Bauhaus přesunut do Berlína.** Ředitel školy v letech 1930-1933 Ludwig Mies van der Rohe.
- 1933 Škola uzavřena.**

Pedagogické a experimentální centrum **Bauhaus** bylo založeno Walterem Gropiem ve Výmaru roku 1919 sloučením Vysoké školy výtvarného umění s Umělecko-průmyslovou školou. Osudy Bauhausu a jeho žáků řídila tehdy skupina vynikajících mistrů v čele stál rektor **Walter Gropius** a po jeho boku tvořili pedagogický sbor takoví umělci jako **Paul Klee, Wassily Kandinsky, Josef Albers, Lyonel Feininger, László Moholy-Nagy, Oskar Schlemmer, Marcel Breuer, Gerhard Marcks a Adolf Meyer.**

V prvních letech si Bauhaus dal za cíl vytvářet díla za součinnosti všech uměleckých a umělecko-řemeslných oborů po vzoru gotických katedrál, brzy však ustoupil **směru zaměřeným na matematiku a techniku.**

Největším přínosem pro školu byl příchod **Theo van Doesburga, který přednášel na Bauhausu v letech 1921 a 1922.** Van Doesburg tehdy silně zapůsobil na mladé umělce, kteří však byli vystaveni také **vlivu konstruktivismu.** Po roce 1923 se orientace Bauhausu změnila a dokonce sám Gropius vyzvedával ve svých pracích jednotu „**umění a techniky**“. Jejich tvorba byla poté založena na tlacích materiálů, pohybu jejich struktur, na rytmickém světle a skryté matematice, která se projevovala zejména v dokonalém provedení, konkurenčním dokonalosti, jaké dosahovaly stroje. **Bauhaus se tedy stal jakýmsi střediskem strojové a technické estetiky.**

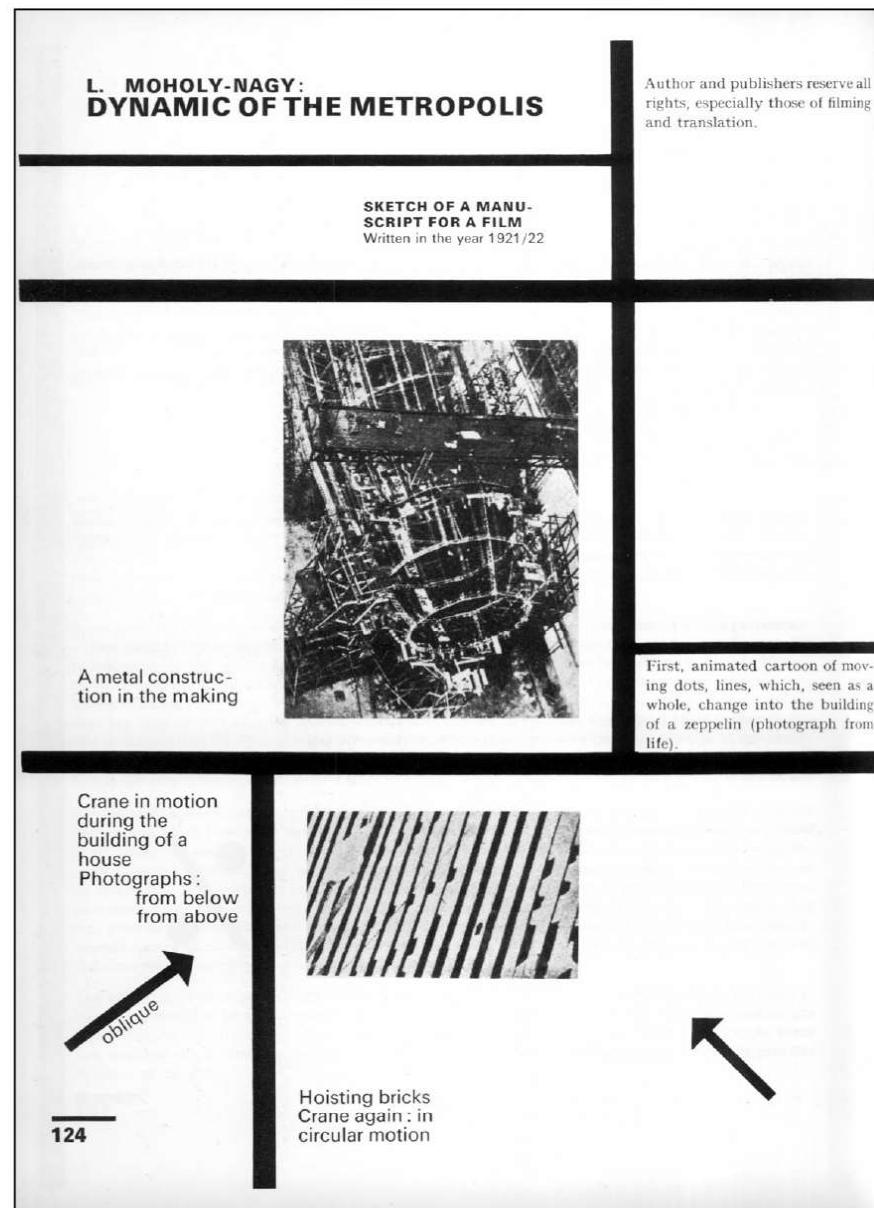
Bauhaus se zastával o sprízněnost umělce, vynálezce a badatele, kteří podle něho mohli pomoci člověku lépe porozumět skutečnosti a jejím zákonům. Později začali uplatňovat **geometrické tvarosloví.**

V roce **1925 musel Bauhaus přesídlit do Desavy** a v červenci **1933** byl ředitel školy donucen fašistickým režimem uzavřít svou školu docela.

Principy tvorby: **Nová typografie, bezserifová písma, asymetrické rozvržení kompozice, fotografická montáž** (Lasló Mogoli Nagy), **používání geometrických tvarů (Kandinskij), jednobarevné plochy, konstrukce** = vliv uměleckého hnutí **De Stijl (Van Doesburg), umírněnost, univerzálnost. Vímar centrem funkcionalistické moderny.**

Nová typografie: funkcionalistická podstata, **typografie nástrojem vizuální komunikace**, volí se **nejintenzivnější forma a jasnost**, základním požadavkem je **čitelnost**, nepodřizuje se dobové estetice.

TYPO-FOTO (Lasló Mogoli Nagy): **integrace fotografie** do grafického designu, fotogramy, **fotomontáže**, fotoplastiky. **Spojení fotografie a typografie**, vzájemně se doplňují.

Lasló Moholy-Nagy (Typofoto, fotomontáž, fotoplastika)

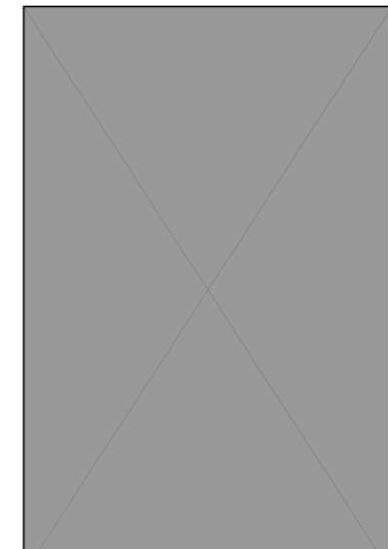
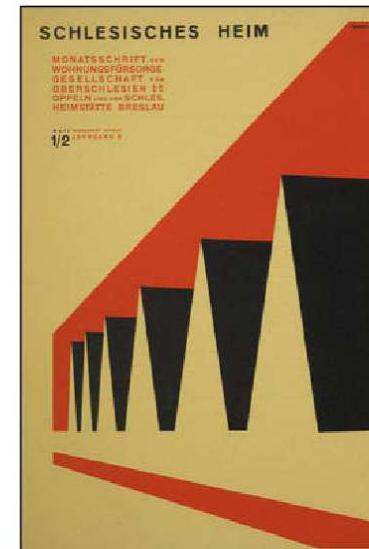
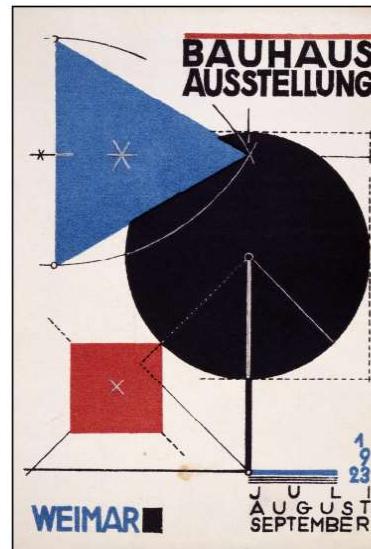
V roce 1922 **Moholy-Nagy** vystavoval na výstavě Der Sturm, kde se **seznámil s Walterem Gropiusem**, který ihned **Moholy-Nagye** najal jako učitele pro svou školu Bauhaus ve Výmaru.

Na Bauhaus nastoupil Moholy-Nagy jako profesor v roce 1923. Jeho nástup pro školu znamenal příklon k modernismu, který Moholy-Nagy otevřeně prosazoval. Prosazoval také zapojení umělců do mnoha odvětví užitého umění do fotografie, typografie, sochařství, malby i industriálního designu. V roce 1925 se Bauhaus přestěhoval do Dessau. **V roce 1928 Gropius resignoval z pozice ředitele Bauhausu a Moholy-Nagy se také rozhodl odejít.** V roce 1933 nastoupil v Německu k moci Hitler a společně s ním i cenzura. Moholy-Nagy se tedy rozhodl odejít nejdřív **do Paříže**, pak **do Holandska a na jaře 1935** nakonec **do Londýna**.

V roce 1937 byl Moholy-Nagy pozván ředitelem společnosti **Container Corporation of America** **Walterem Paepckem** do Chicaga, kde měl pracovat na designových návrzích pro jeho společnost. **V Chicagu se také Moholy-Nagy stal ředitelem Nového Bauhausu.** Nový Bauhaus však byl kvůli nedostatku financí nucen skončit, a tak se Paepcke rozhodl sponzorovat **Moholy-Nagye soukromě, aby v roce 1939 mohl otevřít novou školu, School of Design**, která byla v roce **1944** přejmenována na **Institute of Design** (Illinois Institute of Technology). Své zkušenosti s vedením školy a vytvářením učebních plánů Moholy-Nagy popsal ve své knize **Vision in Motion**.

Herbert Bayer, návrh bankovek pro Státní banku (1923)

Herbert Bayer, návrh plakátu pro výstavu Kandinského, 1926

a b c d e f g h i
j k l m n o p q r
s t u v w x y z
á d

aææææ bbbbæbc
ddefgøøghij
klmnoøøøpp
qqrrfstuv
wxxxyz
À Æ Ì Ç ck ß

A B C D E F G
H I J K L M N
O P Q R S T
U V W X Y Z
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
€ - » ! ? * § („ , „)

Paul Renner: písmo Futura (1930)

Paul Renner a Jan Tschichold

Pedagogové na Umělecké škole v Mnichově.

Paul Renner: písmo Futura (1930), konstrukce tvarů pomocí geometrie.

Jan Tschichold významný teoretik = šíření moderny do Evropy. **Die Neue Typographie**, kniha definovala cíle a prostředky vizuální komunikace, základním cílem předání informace, vše tomuto cíli musí být podřízeno.

VORZUGS-ANGEBOT

Im VERLAG DES BILDUNGSVERBANDES der Deutschen Buchdrucker, Berlin SW 61, Dreibundstr. 5, erscheint demnächst:

JAN TSCHICHOLD
Lehrer an der Meisterschule für Deutschlands Buchdrucker in München

DIE NEUE TYPOGRAPHIE

Handbuch für die gesamte Fachwelt und die drucksachenverbrechenden Kreise

Das Problem der neuen gestaltenden Typographie hat eine lebhafte Diskussion bei allen Betriebsleitungsverbänden. Wir plaudern dem Bedürfnis, die aufgeworfenen Fragen kritisch behandelt zu sehen, zu entsprechen, wenn wir jetzt ein Handbuch der **NEUEN TYPOGRAPHIE** herauszutragen.

Es kam dem Verfasser, einem ihrer bekanntesten Vertreter, in diesem Buche zunächst darauf an, den engen Zusammenhang der neuen Typographie mit dem **Gesamtkomplex heutigen Lebens** aufzuzeigen und zu beweisen, daß die neue Typographie ein ebenso notwendiger Ausdruck einer neuen Gestaltung ist, wie die neue Baukunst und alles Neue, das mit unserer Zeit anbricht. Diese geschichtliche Notwendigkeit der neuen Typographie, belägt weiterhin eine kritische Darstellung der alten Typographie, die Entwicklung der neuen Muster, die für alles Neue unserer Zeit gelangt bahnbrechend gewesen ist, wird in einem reich illustrierten Aufbau des Buches leicht fühlbar dargestellt. Ein kurzer Abschnitt „Zur Geschichte der neuen Typographie“ leitet zudem wichtigsten Teils des Buches, den Grundbegriffen der neuen Typographie über. Dieses werden klar herausgeschält, richtig und falsche Beispiele einander gegenübergestellt. Zwei weitere Artikel behandeln „Photographie und Typographie“ und „Neue Typographie und Normung“.

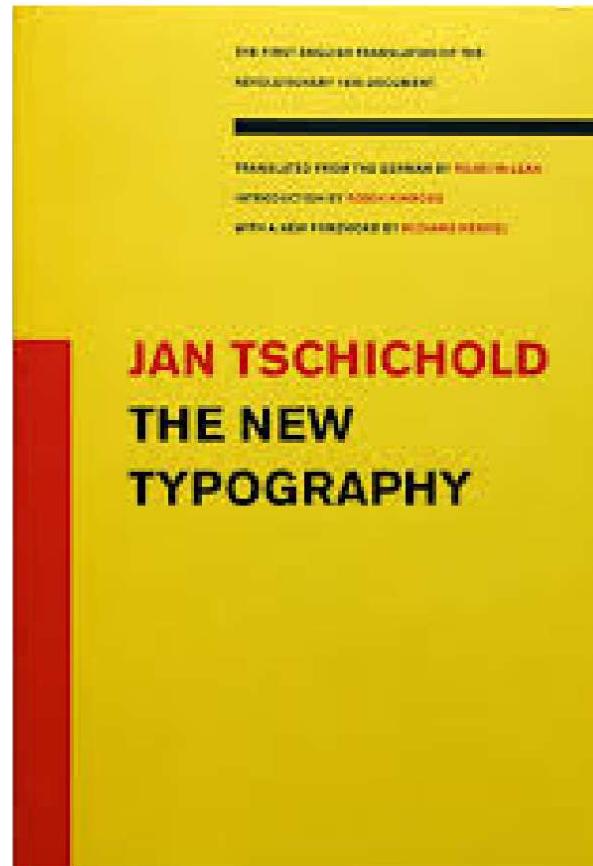
Der Hauptwert des Buches für den Praktiker besteht in dem zweiten Teil „Typographische Hauptformen“ (siehe das nebeneinstehende Inhaltsverzeichnis). Es erhält bisher an einem Werk, das wie dieses Buch die schon bei einzelnen Satzaufgaben auftauchenden gestalterischen Fragen in gebührender Ausführlichkeit behandelt. Jeder Teilstück enthält neben allgemeinen typographischen Regeln vor allem die Abbildungen aller in Bereich kommenden Normenblätter des Deutschen Normenausschusses, alle andern (z. B. postlichen) Vorschriften und zahlreiche Beispiele, Gegenbeispiele und Schemen.

Für jeden Buchdrucker, Inhaberndirektor jedes Altkundenselber, wird „Die neue Typographie“ ein unentbehrliches Handbuch sein. Von nicht geringerer Bedeutung ist es für Reklameschreiber, Gebrauchsgraphiker, Kaufleute, Photographen, Architekten, Ingenieure und Schnittsteller, also für alle, die mit dem Buchdruck in Berührung kommen.

Das Buch enthält über 125 Abbildungen, von denen etwa ein Viertel zwölifarbig gedruckt ist, und umfaßt gegen 200 Seiten auf gutem Kunstdruckpapier. Es erscheint im Format DIN A 5 (148 x 210 mm) und ist blegsam im Ganzleinen gebunden.

Preis bei Vorbestellung bis 1. Juni 1928: 5.00 RM
durch den Buchhandel nur zum Preis von 6.00 RM

Bestellzettel umsteckbar

Překlad do angličtiny a reedice
Tschicholdovi typografické bible,
The New Typography
University of California Press, 1998

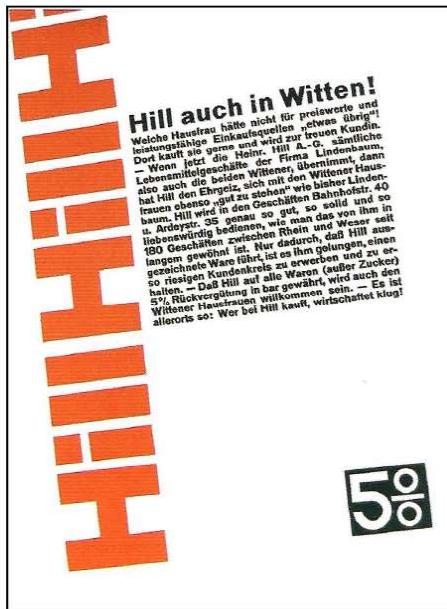
Jan Tschichold (1902-1974) si **uvědomil potřebu nového pojetí typografie**, která v jeho době stavěla na principu vystředění písma a symetrie, přičemž k odlišení a texturnímu oživení jednotlivých grafických děl sloužily rámečky, lemy a ornamenty. Tschichold tomu říkal „krabicový styl“ typografie a pokládal ho za neoriginální, nezajímavý a zastaralý.

Zastával názor, že typografický text má být čistě funkční, jasně a přehledně uspořádaný. Od roku 1925 napsal několik článků a publikací, v nichž navrhoval převratné pojetí tzv. **nové typografie**, silně **ovlivněné Bauhausem a sovětskými konstruktivisty**. Hlavními zásadami jeho nové typografie byly **asymetrická kompozice prvků** založená na jejich relativní důležitosti, přednostní využívání **bezserifového písma** a kreativní **zapojení bílého prostoru**. Tyto zásady posléze Tschichold shrnul v pojednáních **Die Neue Typographie (Nová typografie, 1928)**.

Už v letech 1933 až 1946, kdy se knižním designem zabýval ve Švýcarsku, se Tschichold **začal odklánět od zásad hnuti nová typografie** a funkcionalistických Principů Bauhausu a pro **Penguin Books** vytvořil **pragmatický vzhled**, mimořádně **vhodný pro velké množství vydávaných titulů**, a posílil **vyváženosť, jednotnost a přehlednosť celého edičního plánu**.

Zastával názor, že **dodržování základních požadavků klasické typografie**, tedy **symetrie, čitelnost a sladěnost stylů písma, široké okraje, kontrast, jednoduchost a užívání linek a ornamentů**, jsou nezbytnou součástí nadčasové funkce knihy. Uvědomil si, že **požadavky a cíle kvalitního knižního návrhu může stejně dobře plnit symetrická i asymetrická sazba**. Během působení v **Penguin Books** vytvořil **novou soustavu obecných grafických principů**, které vycházely z jeho širšího pojetí „**dobrého designu**“. Nová pravidla popsal ve čtyřstránkovém pojednání **Kompoziční pravidla Penguin**, v němž požaduje, aby **jednotné normy upravující všechny aspekty vzhledu a sazby knih dodržovali všichni návrháři nakladatelství**. Zvýšením estetické úrovně masové produkce brožur oživil **nadčasový princip symetrie**.

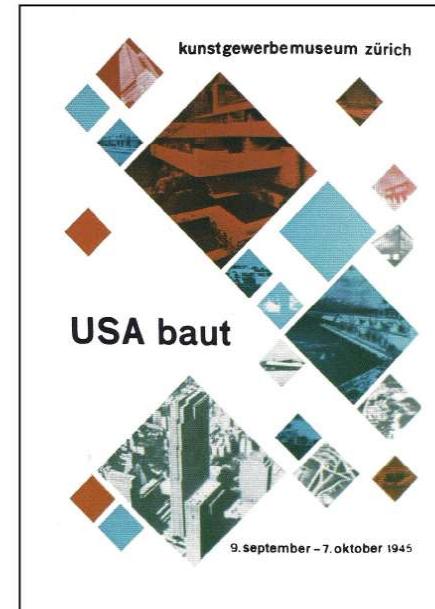
**poválečná moderna
mezinárodní styl**

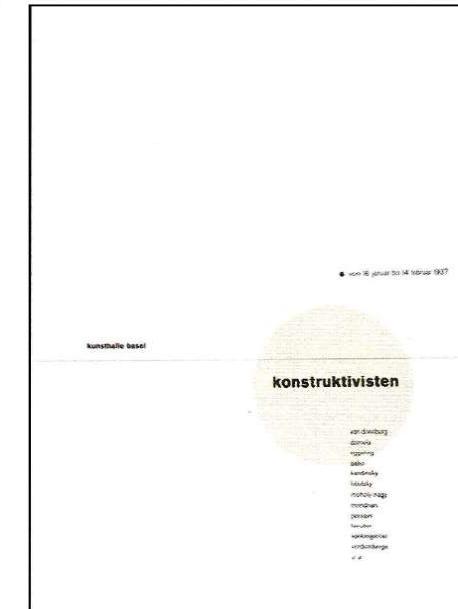
Anton Stankowski: reklamní leták 1929

Anton Stankowski:
novinová reklama 1930

Max Bill, výstavní plakát 1945

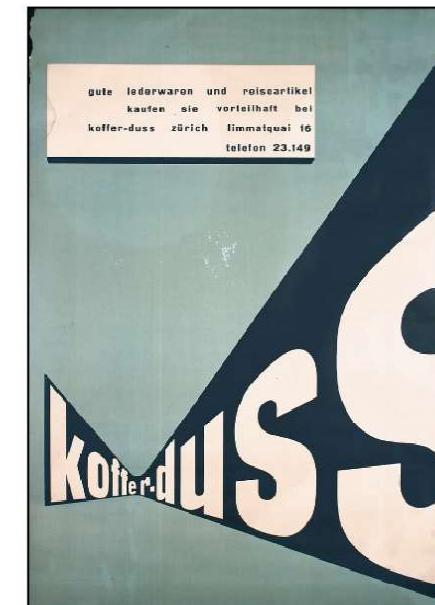
Jan Tschichold, výstavní plakát 1937

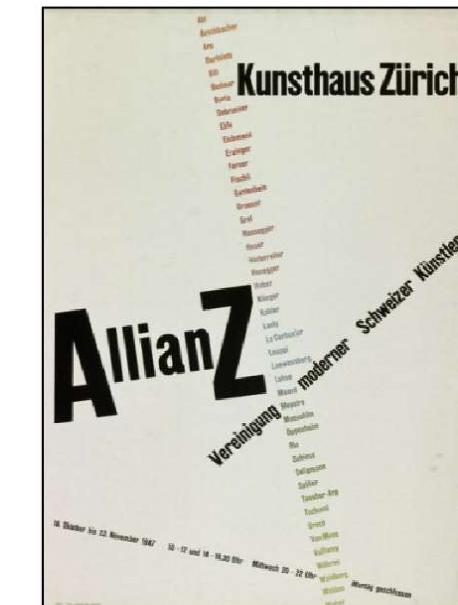
Emil Ruder, výstavní plakát 1954

Max Bill

Max Bill

Max Bill

Modulární mřížka je rozdelení plochy na pravidlené rastry geometrických útvarů (čtverců, obdélníků, kosočtverců, apod.) do kterých se jednotlivé prvky vkládají. Realistický koncept. Hledání optimálních proporcí.

Max Bill studoval na Bauhausu **v Dessau**, kde tehdy působili například Albers, Kandinskij, Klee a Moholy-Nagy.

Od roku 1929 působil jako architekt, od roku 1932 také jako malíř, grafik a designér.

V roce **1944 začal učit na umělecko-průmyslové škole v Curychu** a spřátelil se také s **F. Kupkou**. Od roku 1951 spoluzakládal Vysokou školu designu v Ulmu, navrhl její budovu a v letech 1953 až 1956 byl jejím prvním rektorem.

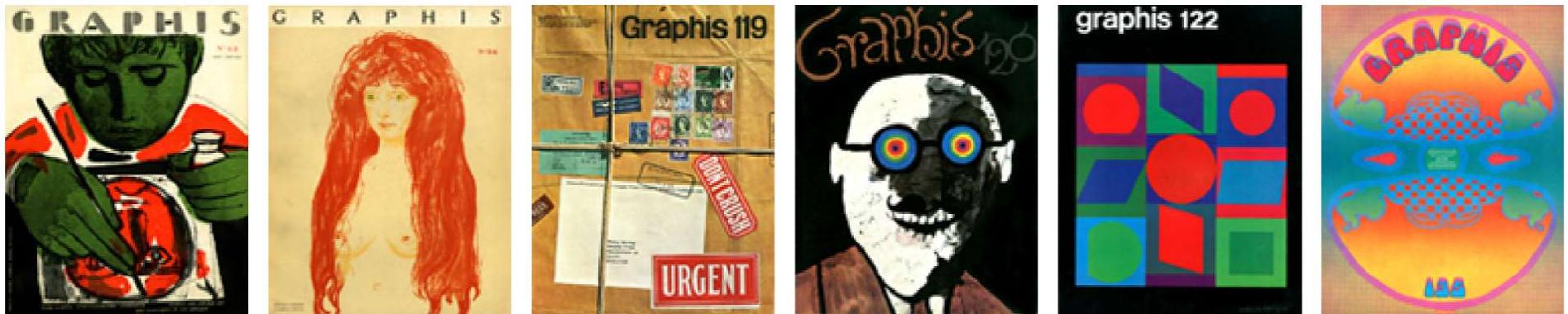
Z jeho designů se proslavila tzv. „**ulmská stolička**“ pro rozmanité použití nebo střízlivé, technicky **čisté hodinové ciferníky**.

Josef Müller-Brockmann (1914-1996) byl jedním z průkopníků funkčního grafického designu a směru tzv. **mezinárodní typografický styl**.

Jeho **série plakátů pro koncertní síň Tonhalle v Curychu**, významný příklad tohoto modernou a konstruktivismem ovlivněného stylu, zavedla do vizuální komunikace standardní **používání geometrických a aritmetických schémat a mřížky**.

V průběhu 50. let zkoumal Müller-Brockmann **možnosti nefigurativní abstrakce**, vizuální metafory, subjektivní grafické interpretace a strukturální grafiky **sestavené z čistě geometrických prvků bez jakýchkoliv obrazů, ornamentů a ozdob**.

Na všech plakátech série **figuruje geometrické prvky**, hlavně kruhy, čtverce, oblouky a linie, skládající vizuální metafory. Řídí je **principy rytmu, velikosti a opakování**.

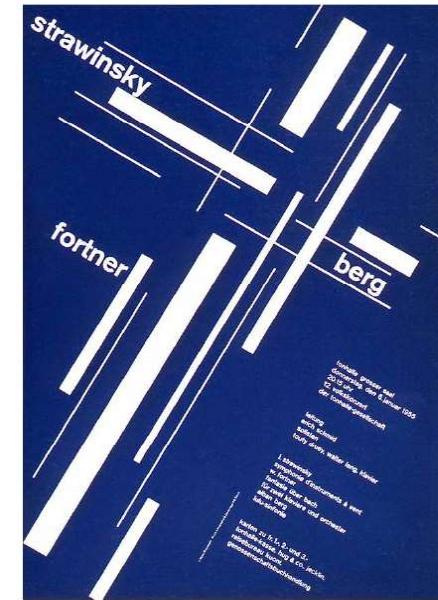
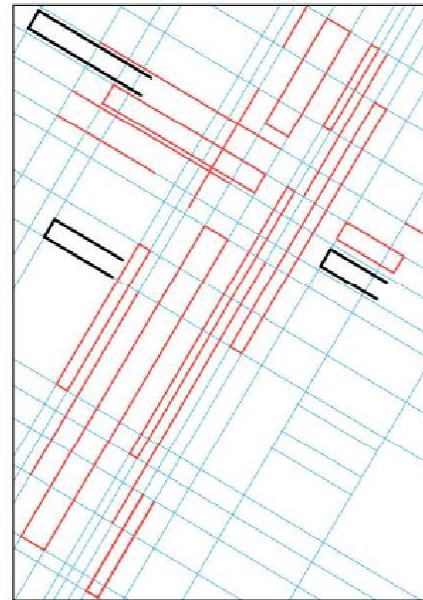
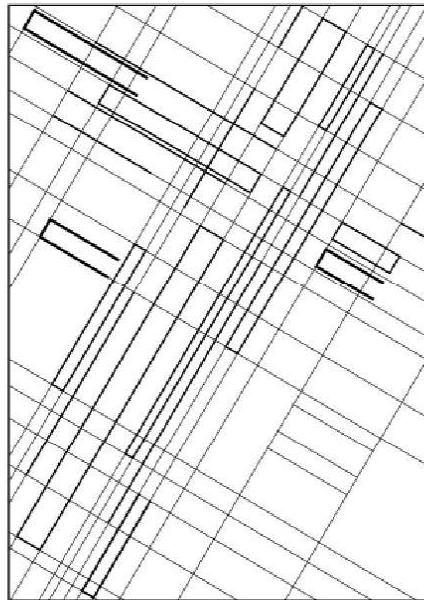

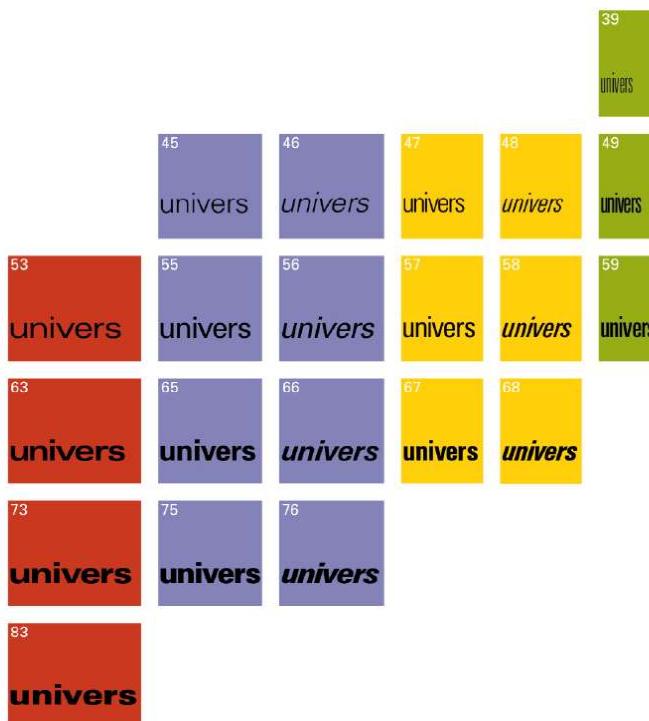
Walter Herdeg, časopis Graphis (od 1944)

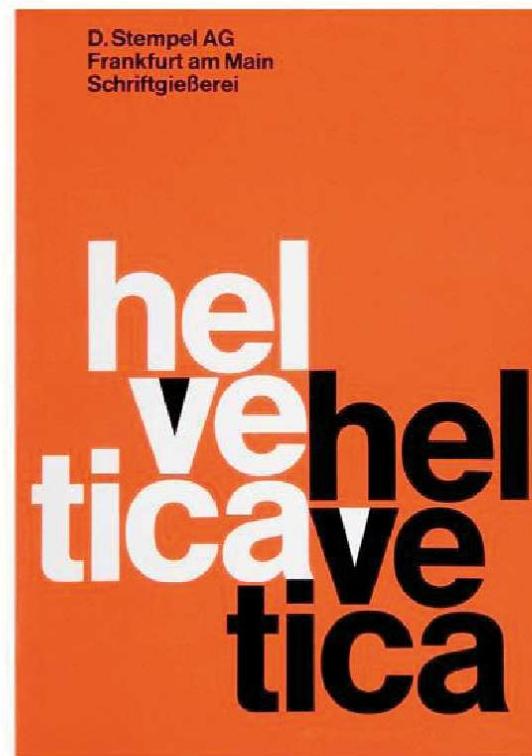
Neue grafik-New Graphisme-Graphisme actuel (od 1958)
Carlo Vivarelli, Richard Paul Lohse, Hans Neuburg, Josef Müller-Brockmann

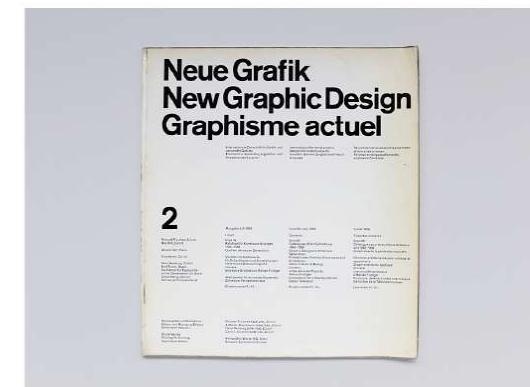
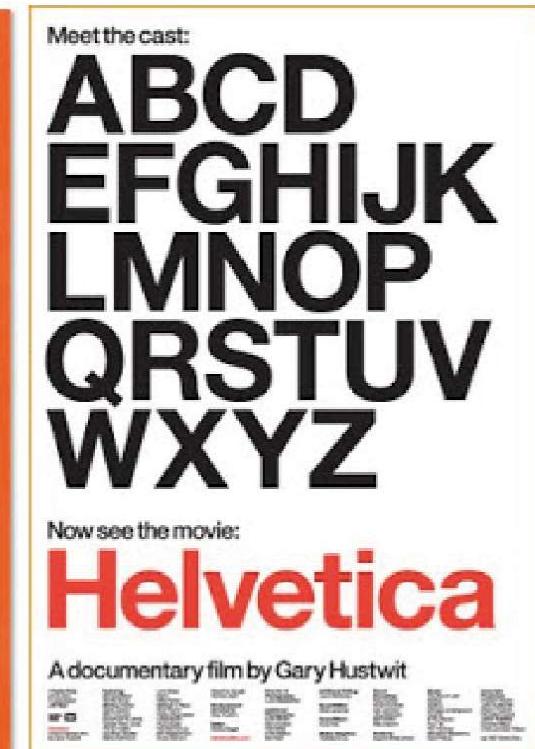

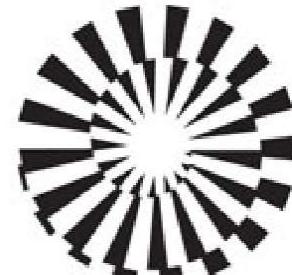
Adrian Frutiger, Univers (1954) vytvořil pro písmolínu Debeny et Peignot 21 řezů písma.

Písmolína Haas v 50. letech inovovala Akcident Grotesk (Max Miedinger, 1957) New Haas Grotesk = Helvetica

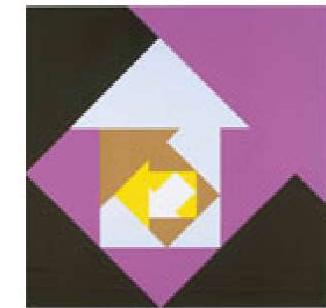
Geometrická konstrukce, minimalizace tvarů, stereotypizace, redukce motivů až na hranu abstrakce se stala od roku 1972 konstantou vizuální podoby olympijských piktogramů. Designerem OH piktogramů **Mnichova 1972 a Montrealu 1976** byl **Otl Aicher**.

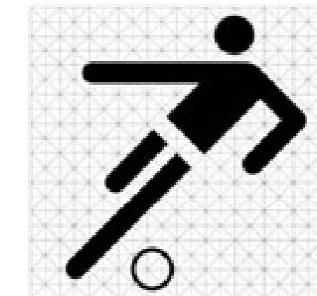
Munich1972

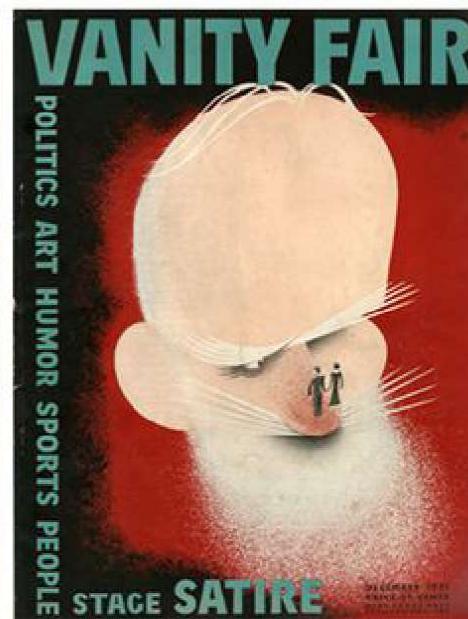
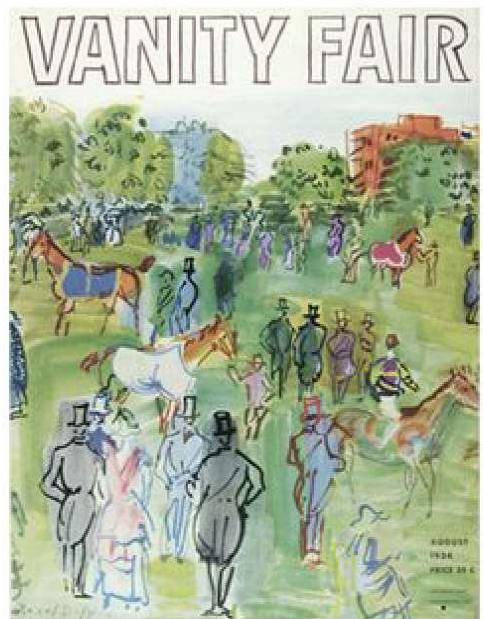
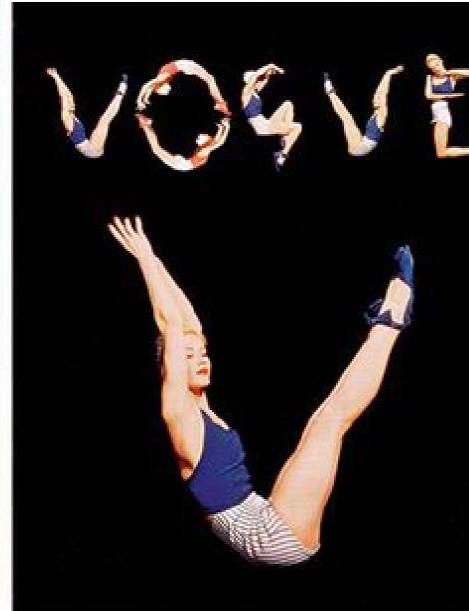
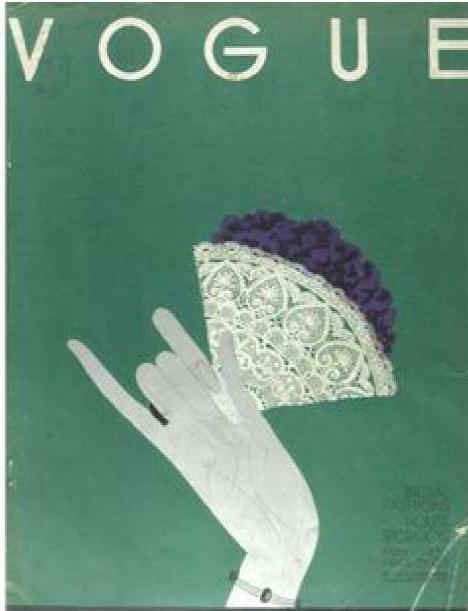

Rotis/Rotis

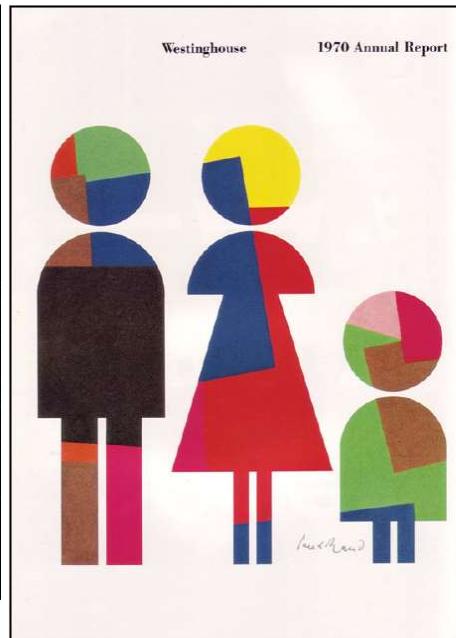

BRAUN

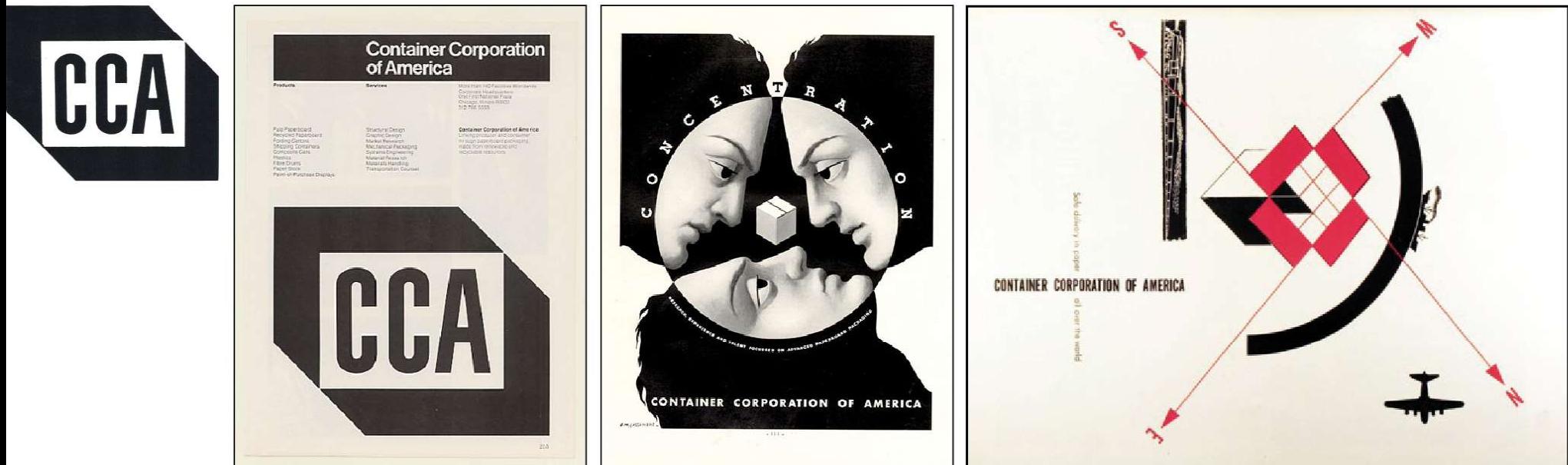
Mehmed Fehny Agha 1928 vedoucí grafik pro časopis Vogue, poté 1. Art director

“A logo is less important than the product it signifies; what it means is more important than what it looks like.”

Paul Rand (1914 - 1996), americký grafický designer proslulý svou tvorbou firemní identity pro **IBM, UPS, Enron, Morningstar, Inc., Westinghouse, ABC, a NeXT**. Byl jedním z prvních amerických designérů, kteří se ztotožnil s tvorbou tzv. mezinárodního stylu.

Designové oddělení firmy Container Corporation of America (CCA), vedoucí Egbert Jacobson

Plakáty pro firmu Container Corporation of America (CCA), Herbert Bayer

Think small.

Our little car isn't as much of a novelty as you might think.

A couple of dozen vintage kids don't fit the front passenger seat. They won't get stuck. They won't even notice it.

That's because our driver doesn't ask where the gas goes.

Probably about twice as full as our driver. So far, more people who drive little.

...and when you're driving, you don't want to feel like you're driving a small parking spot. Or cause your road manners to be questioned by the other drivers.

Or make it easier and let her be more comfortable.

That's because once you get used to it, you'll never want to go back.

VW

Nobody's perfect.

Going, going...

So finally the time has come. The Beetle is about to sell itself. And it's in another of the criteria it been evaluated against.

The car that never got much notice for its economy.

Only by the way it looked.

Who in the world seals the bottom? Volkswagen.

It reveals the benefits of seals. Like how fast they are. And how well they hold up. And reliable. And durable.

With the Beetle, we could believe them.

A few people didn't believe them though.

It will be a long time before you see them again.

VW

Think small.

It's a rule of the Volkswagen that very people know about the industry. They know the car is built to last. It's not only excellent, but sealed with rubber to make it practically Wright. So tight, so reliable, so durable, that you can't even tell when the wires are left exposed. But here's a more useful advantage. A VW that's built to last.

But here's a more useful advantage. A VW that's built to last.

It's a rule of the Volkswagen that very people know about the industry. They know the car is built to last. It's not only excellent, but sealed with rubber to make it practically Wright. So tight, so reliable, so durable, that you can't even tell when the wires are left exposed. But here's a more useful advantage. A VW that's built to last.

Lemon.

This Volkswagen earned the boat.

Every sheet of paper is tested (top checked). Is blistered and must be replaced. Chances are you'll never notice it. But if you do, Inspector Kurt Kerner did.

There are 3,387 cars at our Volkswagen factory. Every one of them is checked. From the fuel tank (filled to test-round), to the 189 check points (gas tank to the automatic).

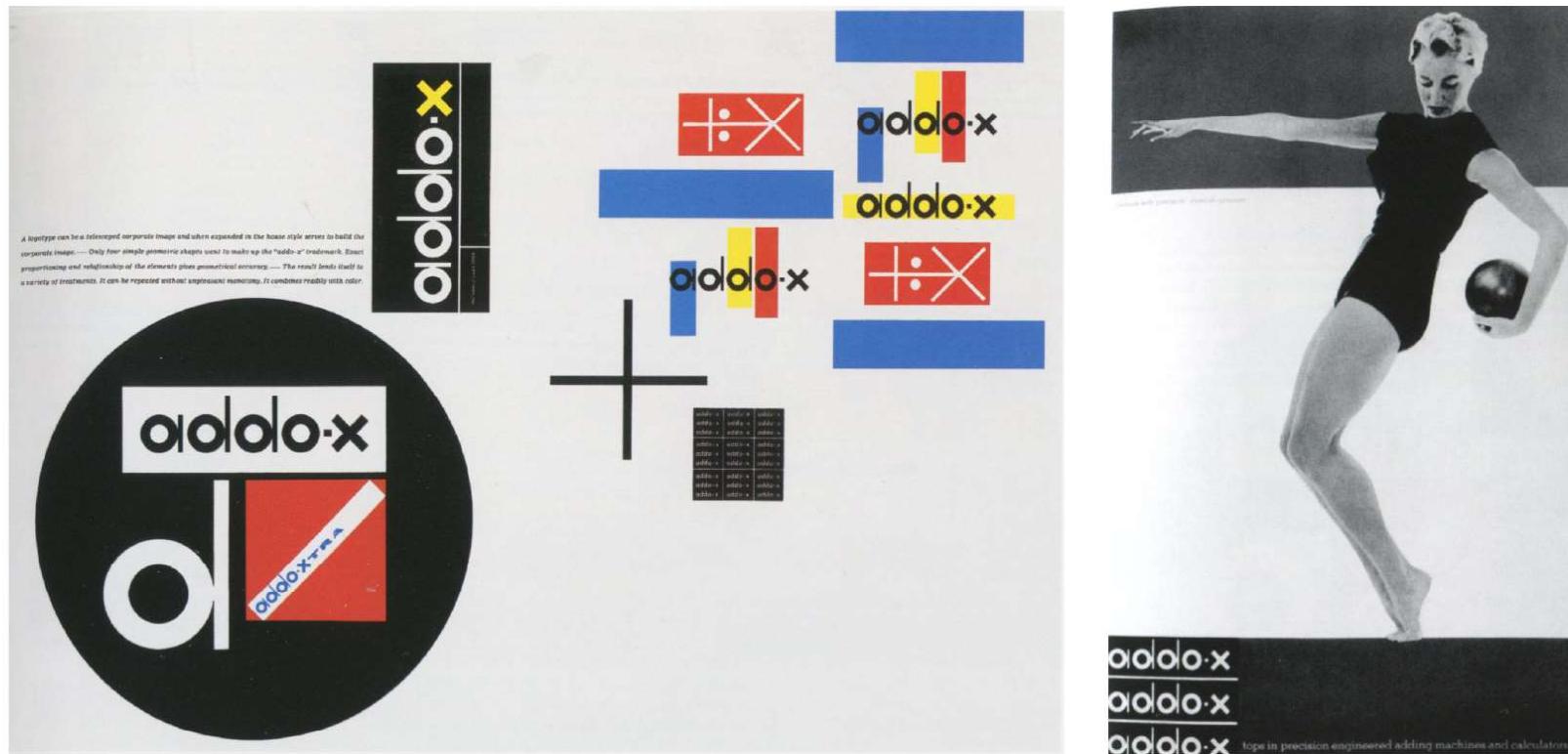
Gas cost.

Even sheet of paper is tested (top checked). Is blistered and must be replaced. Chances are you'll never notice it. But if you do, Inspector Kurt Kerner did.

There are 3,387 cars at our Volkswagen factory. Every one of them is checked. From the fuel tank (filled to test-round), to the 189 check points (gas tank to the automatic).

We probably know you get the point.

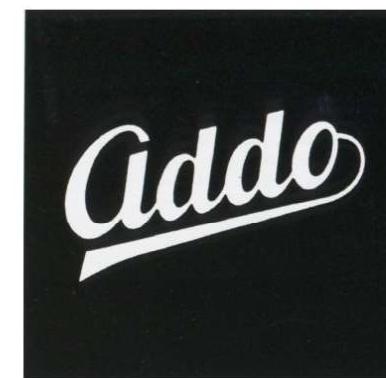
VW

Ladislav Sutnar (1897-1976) Průkopník firemní vizuální identity v Americe.

Když Ladislav Sutnar během roku 1941 změnil **vizuální identitu firmy**

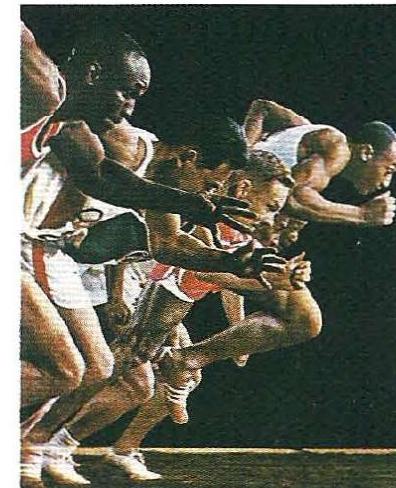
Sweet's Catalog Service ve stylu nové typografie, v Americe byla tato změna přijímána jako radikální gesto. Nahradil historizující logo snadno rozeznatelným, funkcionalistickým „s“, které vyniká dokonalými harmonickými proporcemi. K modernizaci vizuální identity firem přispěli i další evropští emigranti, například **Herbert Matter, Paul Rand, Herbert Bayer** a aktivita **Container Corporation of America**, avšak ve čtyřicátých letech bylo dosti vzácné najít osvíceného klienta s moderním vkusem. Při tvorbě firemního image uplatňovali modernisté pojetí symbolu z volného umění jako imaginativního a zástupného znaku skutečnosti.

50. / 60. / 70. léta a postmoderna

Joširo Jamašita: piktogramy pro OH Tokyo 1964

TOKYO 1964

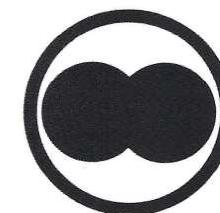
Kazamasa Nagai
značka pro OH Sapporo 1972

Jusaru Kamekura:
značka pro Taiyo, 1960

Jusaru Kamekura:
značka pro ICSID 1973

Micuo Kacui, (1970)
značka pro výzkumný institut

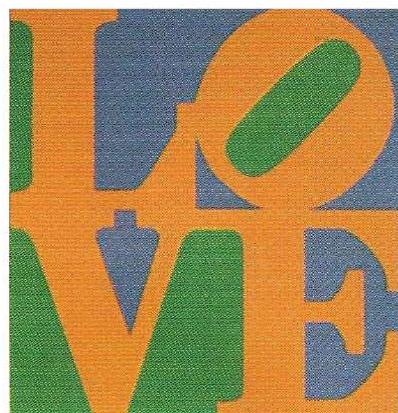

Roy Lichtenstein

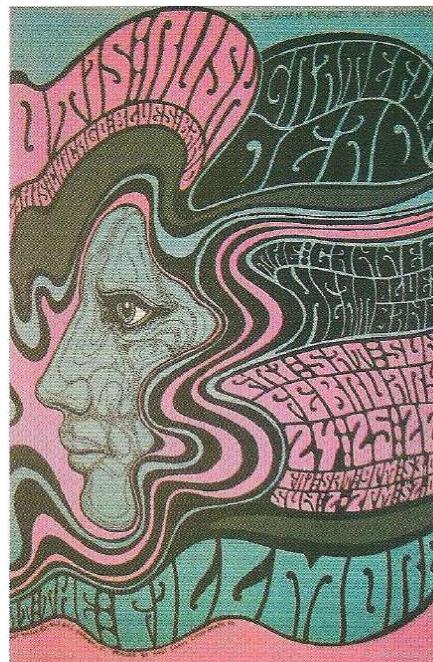
Andy Warhol

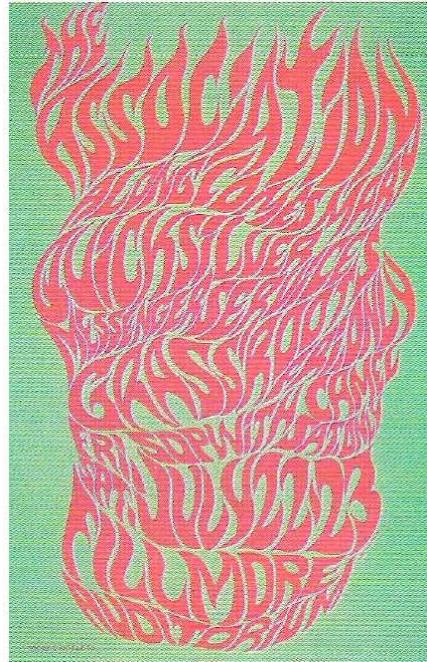
Robert Indiana (1965)

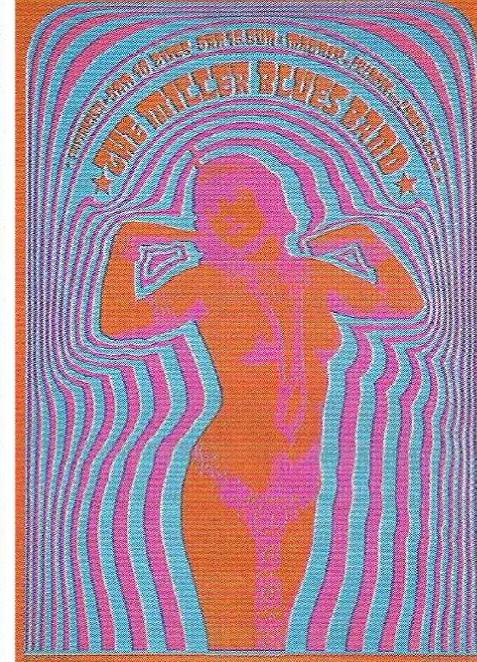
Milton Glaser in 1976

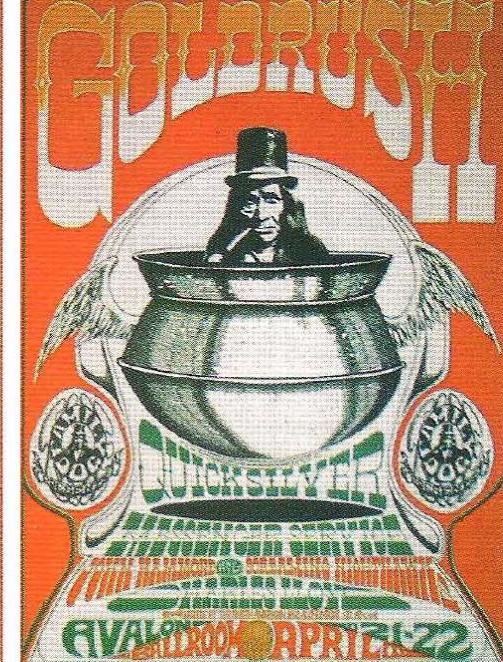
Wes Wilson, hudební plakát 1967

Wes Wilson, hudební plakát 1967

Victor Moscoso, hudební plakát 1967

Rick Griffin, hudební plakát 1968

Použitá literatura:

- ZÁRUBA, ALAN: *Work!* ISBN: 80-86627-10-1
- JANÁKOVÁ, IVA: Grafický design, in: Anděla Horová, *Nová encyklopédie českého výtvarného umění*. Academia v Praze 2006. s. 245-247. ISBN 80-200-0521-8
- RAND PAUL: Design, *Form and Chaos*, ISBN-10: 0300055536
- ALICE TWEMLOWOVÁ: *K čemu je grafický design?* ISBN: 978-80-7931-027-03
- RICHARD POULIN: *Jazyk grafického designu*, ISBN: 978-80-7391-552-0
- TIMOTHY SAMARA: *Grafický design - Základní pravidla a způsoby jejich porušování*, ISBN: 9788073910303
- MARC LOISEAU, Stéphane Pincas: *Dějiny reklamy*, ISBN: 978-80-7391-266-6
- MICHAL KOTYZA, ONDŘEJ KAFKA: *Corporate identity set*,
ISBN 978-80-254-1835-2
- BALEKA, Jan. *Výtvarné umění: výkladový slovník*: (malířství, sochařství, grafika).
Vyd. 1. Praha: Academia, c1997, 429 s. ISBN 8020006095.
- PER MOLLERUP: *Mark of Excellence: The History and Taxonomy of Trademarks*,
ISBN-10: 0714838381
- SUTNAR, LADISLAV. *Prague-New York-Design in action*. 1st ed. Prague: Argo,
2003, 389 s. ISBN 8071010502.
- KROUTVOR, JOSEF. *Poselství ulice*, ISBN: 978-80-8737734-5
- KOLESÁR, ZDENO. *Kapitoly z dějin grafického dizajnu*, 2006, 224 s. ISBN
8096865854.
- BHASKARAN, LAKSHMI. *Design publikací*, ISBN 9788072099931.
- TSCHICHOLD, JAN: *The New Typography*, University of California Press; 1 edition,
ISBN: 9780520250123
- Časopis Typo